TWEEDE JAAR, N°. 291. | 1838. | MAANDAG, 22 OCTOBER.

DE AVONDBODE,

ABONNEMENT
AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 206.
En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PRIJZEN
VOOR 3 MAANDEN,
te *Amsterdam*.......................... *f* 7 —
en *Buitensteden* franco..................... 8 —
Advertentien.
ZEVEN REGELS of minder.................. *f* 1.75.
Elken regel meer......................... 25.
ZEGEL voor elke advertentie en herhaling.... 35.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

WEDER-ANTWOORD.

Onze AANMERKING *nopens Engeland's bloei van* 1793—1816, in den *Avondbode* van 29 Sept., eindigde met de woorden: « Deze vlugtige aanmerkingen mogen eenigzins tot verklaring strekken der denkbeelden. door ons ontwikkeld in een artikel: *Krijg*, hetwelk eerstdaags, als het *laatste woord* onzer beschouwingen over de Hollandsch-Belgische zaak, in een der dagbladen zal opgenomen worden. »

Vlugtig noemden wij zelve die aanmerkingen, wel beseffende, dat een wetenschappelijk, grondig en naauwgezet onderzoek van een zóó gewigtig en belangrijk onderwerp het gewone bestek van een dagblad verre te buiten gaat. De ruimte zelfs van zware boekdeelen zou naauwelijks toereikende zijn, dit onder alle gezigtspunten behoorlijk toe te lichten; door verder deze aanmerkingen in verband te brengen met een staatkundig vertoog in een ander dagblad, deden wij, als het ware afstand van elke zelfstandigheid van het artikel. Desniettemin houden wij het voor pligt, de daarin zeer beknopt uitgesproken denkbeelden tegen de in den *Avondbode* van 4 Oct. in het midden gebragte aanvallen te verdedigen, ten einde het denkend en onpartijdig publiek beter in de gelegenheid te stellen, om te beslissen, of onze, dan wel de stellingen in de artikelen: *Engeland's geldleeningen* voorgedragen, de juiste mogen genoemd worden; latende wij voor het overige aan de verdiensten van den ons onbekenden steller volgaarne die hulde wedervaren, waarop, althans het opsporen en mededeelen van zoo vele, het Engelsche financie-wezen betreffende, bijzonderheden hem regt verleenen.

Zoo wij deze verdediging tot heden uitstelden, het geschiedde hoofdzakelijk, omdat de *Avondbode* van 4 October ons deed hopen, « *de teregtwijzing omtrent het een en ander* » in het tweede gedeelte der beschouwing te zullen vinden; in deze verwachting heeft ons de *Avondbode* van 9 October te leur gesteld; wordende daarin wel een groot gedeelte van onze *Aanmerking* woordelijk aangehaald, echter in geenen deele wederlegd, zoo dat wij, de beschouwing in dit nommer gesloten zijnde, het dáár voor moeten houden, dat men van deze nadere teregtwijzing heeft afgezien.

Één hoofdbeginsel beheerscht de redenering in al de onderhavige artikelen. Gelijk in al het touwwerk der Engelsche Rijks-Marine het daarin gewerkte roode koord den eigendom des Staats kenmerkt, zoo ontmoet men in al de vertoogen: *Engeland's Bloei*, *Engeland's Winstderving*, *Engeland's Geldleeningen*, de overal doorloopende gedachte, dat de bloei van Engeland's fabrijken en handel, de nationale welvaart in het naauwste verband staat met, ja volkomen afhangt van het bedrag der wissels op Engeland, op het vaste land voorhanden. Zoo wil men, dat Engeland in de jaren 1793—1816 gebloeid hebbe, omdat er, gedurende dit tijdperk, vele wissels aanwezig waren; ten gevolge van de oorlogskosten, van wege de Engelsche schatkist buiten 's lands te voldoen; in 1817, omdat er wissels aanwezig waren, ten gevolge der invoeren van granen en deelneming aan de groote Fransche Staatsleeningen; in 1818 zal de Pruissisch-Engelsche leening eenigzins te hulp zijn gekomen, enz. Daarentegen heeft, zoo men beweert, het verminderd bedrag dier wissels in 1816 de schroomelijkste gevolgen gehad en zoodanig gebrek zoude op den duur Engelands financiëlen ondergang berokkenen. — Daar het nu eene ontegensprekelijke daadzaak is, dat overvloed aan zekere waar den prijs verlaagt, even zoo als gebrek daaraan dezen doet rijzen, en dit even goed op wissels als op elk ander artikel in den handel toepasselijk is, zoo ligt in de zoo warm verdedigde stelling opgesloten, dat Engeland eenen benijdenswaardigen trap van welvaart zoude bereiken, indien het pond sterling op het vaste land tegen zes gulden of nog minder verkrijgbaar werd, daarentegen fabrijken en handel in Engeland zouden kwijnen of te niet gaan, bij aldien dit zelfde pond sterling eenmaal achttien gulden of nog meer mogt gelden.

Deze stelling is strijdig met de leer der uitmuntendste schrijvers in dit vak, is strijdig met de eenvoudigste begrippen; vermits uit den hoogen stand van den wissel onloochenbaar blijkt, dat het land, op hetwelk de wissel gevraagd is, méér heeft te innen dan te geven, en zoo ook omgekeerd uit den lagen stand van den wissel mag afgeleid worden, dat hetzelve meer naar buiten heeft te betalen, dan van daar te ontvangen. Nu zullen wij ons wel hoeden, in de fout van vele schrijvers te vervallen, die ook reeds uit den *kortstondig* verhoogden of verlaagden stand des wissels gevolgtrekkingen op eene voordeelige of nadeelige handels-balans willen opmaken. Dat dit zeer ten onregte geschiedt, kan zeer gemakkelijk door een voorbeeld uit den nieuweren tijd gestaafd worden. In de jaren 1831 tot 1833 had de prijs van den wissel op Holland te Berlijn en op andere plaatsen van Noord-Duitschland de ongewone hoogte van 145—146 (Pruissische daalders voor *f* 250 Ned. Ct.) bereikt; dit was hoofdzakelijk, zoo niet uitsluitend, het gevolg van de hoogst aanzienlijke deelneming dier steden aan de groote Hollandsche, alsmede aan de in Holland destijds genegocieërde Russische geldleeningen, even als de veel lagere stand in de volgende jaren (tegenwoordig naauwelijks 141) voornamelijk toe te schrijven is aan de realisatie met groote winst van een gedeelte dier tot lage prijzen gekochte massa van effecten. Deze operatie liep zeer gelukkig af, en bewijst genoegzaam, hoe voorbarig het zoude geweest zijn, in het jaar 1832 uit den oogenblikkelijk verhoogden stand van den wissel op Holland (of hetgeen daarmede overeenkomt, uit den lagen stand des wissels op Pruissen aan de Hollandsche markten) eene ongunstige handels-balans voor Pruissen te willen opmaken; — maar evenwel blijft de oude leer in zoo verre eene onomstootelijke waarheid, dat de *gestadige* vermindering der waarde van den wissel op zeker land wel degelijk op eene nadeelige handels-balans van dit land doet sluiten. De hoofdstelling in de vermelde artikelen is derhalve volstrekt onjuist.

Eene andere fout, welke men daarin ontdekt, en die men slechts van de verwaandheid van eenen Engelschman had mogen verwachten, bestaat hierin, dat geheel het vasteland met zijne onmetelijke hulpbronnen, niet anders dan als een armoedig plekje tegenover den kolossalen rijkdom van Albion beschouwd wordt. — Op sommige plaatsen is het gebruik of overeenkomst, dat de reeders van visscherspinken enz., weinig of geen onmiddellijk aandeel in de vangst, doch daarentegen het voordeel genieten, aan de equipage van de schuit alle behoeften tegen hoogere dan de gewone prijzen te mogen leveren. Daar de lieden, waaruit deze equipage bestaat, veelal niets anders bezitten dan hun aandeel in de vangst, zoo eischt het belang van den reeder, dat dit zoo hoog mogelijk opgevoerd werde. Met deze arme visscherlieden nu wordt hier het geheele vasteland op eene lijn geplaatst. De betaling aan Engeland voor het excedent van deszelfs uitvoeren zal niet anders kunnen geschieden dan door het geld, hetwelk Engeland zelf aan het armoedige vaste land vergunt, hetzij door subsidiën of door het onderhoud van zijne legers in tijd van oorlog, hetzij door de verteringen der zwervende eilanders in tijd van vrede, hetzij door zijne behoefte aan granen in tijd van nood. Buiten dit is geene betaling mogelijk; door failliten zoude dan de balans ongelukkiglijk moeten vereffend worden!!! Moet men niet inderdaad verbaasd staan, zoodanige stellingen hier te lande [illegible] en verdedigd te zien? Bij een eenigzins grondig onderzoek zou de warme bepleiter van dezelve gevonden hebben, dat Duitschland ten minste even rijk, en Frankrijk rijker is dan Engeland aan voortbrengselen van den grond en aan edele metalen, en dat derhalve in het uiterste geval het excedent van Engelands uitvoeren, ook zonder de overal rondzwervende Engelschen en zonder faillissementen, door edele metalen kan vereffend worden.

Volgens den schrijver, hebben Engelands kapitalisten, kort na den herstelden vrede, plus minus honderd millioen £ in publieke effecten van Staten van het vasteland belegd. Indien al deze kapitalisten eensklaps tot realisatie wilden besluiten, zoude dit voorzeker eenen gevoeligen achteruitgang der prijzen van deze effecten te weeg brengen, vermits de massa van aanbiedingen plotseling te zeer zoude vermeerderen; evenwel zouden zij, zonder twijfel, vereenigingen van groote bankiers vinden, die de geheele som overnemen en het product remitteren zouden, en indien dit bij eene som van honderd millioen kan geschieden, hoe veel gemakkelijker niet bij een excedent van eenige millioen jaarlijks? — Gelukkigerwijze is Engeland niet in de gelegenheid, de vastelandsmarkten zoodanig te overstroomen; het mindere doorzigt zijner kapitalisten heeft hen hoofdzakelijk geldbeleggingen doen bewerkstelligen in effecten van Chili, Buenos-Ayres, Mexico, Columbia, Griekenland, Spanje, Portugal, enz., waarvan de opbrengst tot de thans bestaande prijzen zeer matig zoude zijn, terwijl de meer solide effecten der Russisch-Engelsche leening reeds lang naar Amsterdam en Hamburg, die der eerste Pruissische leening afgelost, die der nieuwe Pruissisch-Engelsche en Napelsch-Engelsche leening naar Amsterdam, Berlijn en Napels, die der Oostenrijksch-Engelsche leening naar Frankfort en Weenen, ja zelfs die der Belgisch-Engelsche leening, naar Parijs en Brussel, verkocht zijn. Al deze leeningen dragen slechts den naam van Engelsch, omdat zij meerendeels door het te Londen gevestigde huis Rothschild genegocieërd zijn geworden; echter de vruchten van dezelve komen aan andere landen te goed. Engeland heeft slechts één effect ter geldbelegging — zijne eigene kolossale schuld. Daarom heeft dit Rijk ook weinig te duchten, hetgeen den bekwamen steller der vertoogen als het hoogste ongeluk voor hetzelve voorkomt (!), dat namelijk jaarlijks eenige honderd millioen gulden voor rente enz., van het vasteland zullen moeten ontvangen worden.

Ten bewijze, dat de handels-balans van het vasteland niet zoo luttel is, als men dezelve voorstelt, diene eene onbetwistbare daadzaak: Nederland heeft van de verschillende staten van het vasteland jaarlijks tusschen zestig en tachtig millioen gulden, voor rente en kapitaal-aflossing van aldaar voorhanden publieke effecten te ontvangen — en nog heeft men niet bespeurd, dat daaruit eenige stremming in den handel ontstaat. Vroeger mogt deze aanzienlijke som door nieuwe geldleeningen van de staten, die haar verschuldigd zijn, vereffend worden; echter sedert 3—4 jaren heeft er geene zoodanige leening, althans geene op eene eenigzins groote schaal, meer plaats gehad, en toch is de wissel op Nederland niet alleen niet gerezen, maar staat tegenwoordig schier overal lager dan in 1834. Dus kunnen wel aan Nederland 80 millioen jaarlijks, zonder eenige de minste zwarigheid, voldaan, maar eene gelijke, of zelfs nog mindere som, kan niet aan Engeland betaald worden, zonder subsidiën, zonder Engelsche Bons verspreidende reizigers, of zonder faillissementen! (*Het vervolg hierna.*)

NEDERLAND.

AMSTERDAM 20 Oct. Wij hebben in een vroeger nommer van den *Avondbode* vermeld, dat Z. Exc. de generaal-majoor Verveer, na het welgelukken der expeditie op de kust van Guinea, aan boord van Z. Ms. korvet *Amphitrite*, in het Vaderland terug verwacht werd. Men verneemt thans met smart, dat Z. Exc. op deze retour is overleden, en dit wel op den 22 Augustus ll., in den Atlantischen oceaan, aan de gevolgen van de geelzucht en verval van krachten. Het vaderland verliest in hem eenen achtingswaardigen medeburger, de Koning eenen getrouwen dienaar, en zijne betrekkingen eenen zorgvuldigen vader.

— De commissie uit de Tweede Kamer, belast met het opmaken van het concept-adres, in antwoord op de Troonrede, is gisteren vergaderd geweest. Heden zal gemelde commissie andermaal bijeenkomen. Men verneemt, dat het adres nog in den loop van de volgende week aan Z. M. [illegible]

— Men meldt uit het dorp Zevenbergen, dat aldaar, op aanstaanden Dingsdag den 23 dezer, de inwijding zal plaats hebben van het nieuw R. K. kerkgebouw, waarvan de plegtigheden des morgens ten acht ure een' aanvang zullen nemen.

— Men verneemt, dat de zeildag van Zr. Ms. brikken van oorlog de *Phanter* en de *Vliegende Visch*, respectivelijk onder de bevelen van den kapitein-luitenant ter zee de Vriese en den luitenant ter zee van de 1ste klasse baron Rengers, liggende te Hellevoetsluis en ter reede van Texel, en bestemd naar Oost-Indië, op den 22 dezer bepaald is.

— Uit de meer gedetailleerde berekeningen, strekkende tot grondslag der begrooting over den jare 1839, blijkt, dat de afdeeling van het 9de hoofdstuk, departement van Financiën, wat de nationale schuld betreft, van den volgenden inhoud is.

I. AFD. *Oude Schuld.* Interessen van de werkelijke rentegevende schuld, à 2½ pCt., *f* 18,960,000.00; af: het gedeelte waarvan het Rijk eventueel zal kunnen worden ontlast: *f* 8,400,000.00; blijft over: *f* 10,560,000,00; gewone toelage aan het Amortisatie-Syndicaat, *pro memorie.*

II. AFD. *Nieuwe Schuld.* Interessen van de inschrijvingen in het tweede grootboek der werkelijke rentegevende schuld, à 5 pCt., te weten: volgens de wetten van 6 Januarij 1832 (Staatsbl. N°. 9), 22 November 1832 (idem N°. 54), 30 December 1833 (idem N°. 76), 28 April 1834 (idem N°. 13), 15 December 1834 (idem N°. 32), en 18 April 1835 (idem N°. 6); te zamen een kapitaal uitmakende van *f* 197,257,900.00, over de twee halfjaren, verschijnende den laatsten Maart en den laatsten September 1839, *f* 9,862,895.00; af: de renten ten behoeve van de schatkist te voldoen van een kapitaal van *f* 140,000.00, tegen 4 ten honderd, volgens de wet van 24 April 1836, (Staatsblad N°. 11) daargesteld, ten laste van 's Rijks Overzeesche bezittingen, over de twee halfjaren, verschijnende den laatsten Maart en laatsten

MENGELWERK.

DE JUANITA.

Op geringen afstand van *Marseille*, tusschen en tegen de zandige heuvels, aan den oever der Zee, ligt een ellendig gehucht, welks geheel voorkomen armoede en gebrek aanduidt. Dit gehucht heet *de Kataloniërs*; het is inderdaad sedert onheugelijke tijden bewoond door eene kleine kolonie, uit de nakomelingen van Spaansche visschers bestaande. De mannen oefenen allen het beroep uit hunner vaderen, terwijl de vrouwen aan de opkoopers in *Marseille* de vangst gaan verkoopen. Dit is het eenige punt van aanraking tusschen hen en de stad. Overigens houden zij zich in eene gestrenge afzondering en vermijden iedere verbindtenis met de stadbewoners.

In 1817 was een man, van omstreeks vijftig jaren, PÉPÉ, in het Spaansch gemeenzame verkorting van JOZEPH, genaamd, de belangrijkste persoon dezer kolonie, de voornaamste burger dezer kleine republiek; niet omdat hij rijker was dan zijne gelijken, maar hij was de handigste visscher. PÉPITA, zijne dochter, was de schoonste onder hare gezellinnen; en de *Juanita*, zijne schuit, eerwaardig door haren ouderdom, was van stapel geloopen, minstens honderd jaren vóór het twintigtal andere schuiten, die haar omringden. PÉPÉ, een regte zeerob, had geene oogen dan voor zijne schuit, welke hij, na iedere reis, kalefaterde en opschilderde, en voor zijne PÉPITA, die hij dan eens fluweel dan eens zwarte kanten medebragt, de vruchten van eenen geheimen ruilhandel, misschien twintig, dertig mijlen in Zee met Spaansche schepen gedreven. Was de vangst ruim geweest, dan zette PÉPITA hare mand op het hoofd, en stapte, netjes gekleed, naar de markt van *Marseille*, met die voor de vrouwen van andere landen zoo onnavolgbare *desinvoltura*, der Spaansche eigen. Zij was een meisje van eene opmerkelijke, doch tevens zonderlinge schoonheid; hare schitterende, groote zwarte oogen waren steeds neêrgeslagen, en men zou gezegd hebben, dat zij enkel daarom door hare lange pinkers keek, omdat zij wist, dat men den gloed van haar oog niet kon doorstaan. Hare houding was rijzig, en niettegenstaande het langwerpig ovale gelaat, teekenden de opgetrokken hoeken van harer mond eene opgeruimdheid en eene soort van bruisende vreugd, welke zoo goed kon gepaard gaan met die matte en eenigzins loodachtige blankheid van hare kleur, het laatste overblijfsel van Afrikaanschen oorsprong. Daar was in haar geheele voorkomen eene zeldzame kuischheid, eene scherpe terughoudendheid, die deed denken, dat PÉPITA, indien zij ooit een geheim bezat, dat niet ligt zou ten beste geven. En zij had dat geheim, het jonge meisje. In eene der straten, die naar de vischmarkt geleiden, had zij een' blonden jongeling opgemerkt; klein van gestalte, zoo als zij groot was; met roode wangen, terwijl de hare bleek waren; toonbeeld van het Noorden, zoo als zij dat was van het Zuiden; het was de heer THOMAS LUDGER van *Bremen*, een jonge wees, met een middelmatig vermogen, die een paar jaren te *Marseille* werkzaam kwam zijn, op het kantoor van een oud correspondent zijns vaders. LUDGER had, van zijne zijde, de schoone Katalonische niet zoo dikwijls kunnen zien voorbijgaan, zonder voor haar gevoelens te koesteren, zoo als geen meisje van zijn land, al bood zij ook nog zulk eene bekoorlijke mengeling van leliën en rozen, hem had ingeboezemd. Niettemin toen hij zich getroffen gevoelde door het schoone meisje, was zijne eerste gewaarwording schaamte: Hij, LUDGER, die met de heeren kantoorbedienden van *Marseille* gemeenzaam omging, en geabonneerd was in den Schouwburg, hij beminde een vischmeisje, eene dochter van die schamele kolonie. O! . . . Had PÉPITA deze opwellingen van hoogmoed kunnen raden, nimmer had hij haar weder gezien; maar de liefde van den Bremer was sterker dan zijne ijdelheid, en hij besloot eene overwinning te volbrengen, die zich, als ware het, hem aanbood.

« Ik zal haar, » dacht hij, « geld genoeg geven, om haar het verlaten van haar beroep ligt te maken, en haar dan digt bij het magazijn doen wonen. »

Toen begon hij het meisje na te volgen, doch zonder den moed te hebben haar aan te spreken. PÉPITA liet hem begaan, doch, wanneer zij de Kataloniërs naderden, dan gaf zij hem een' wenk om terug te keeren, en LUDGER durfde niet ongehoorzaam zijn. Het kwam eindelijk zoo ver, dat deze twee, zoo zeer verschillende personen elkander dagelijks afwachtten, op eene bij stilzwijgende overeenkomst bepaalde plek, om daar met elkander van liefde te spreken. PÉPITA kende alleen haar Katalonisch, en LUDGER had de gewoonte om altijd zijn bedorven Fransch met plat Duitsch te vermengen. Intusschen, de liefde is een goed leermeester, en na korten tijd verstonden zij elkander zeer goed. Maar in dat wisselen van beloften en eeden had PÉPITA een beslissend voordeel op haren minnaar, zoodat weldra LUDGER er niet meer aan dacht haar te verleiden, maar integendeel zeer ernstig om haar te trouwen, en volstrekt naar de Kataloniërs wilde gaan, tot PÉPÉ doordringen en hem de hand van zijne dochter vragen.

« Neen, neen, » zeide PÉPITA, « hij zou het u weigeren. »

« Dan moet hij wel rijk zijn? » vroeg LUDGER. PÉPITA glimlachte, en de tijd verliep intusschen in vruchtelooze liefde, voor den jongeling, die te vergeefs van schaking en geheim huwelijk sprak.

Op zekeren dag kwam PÉPITA hem met drift te gemoet, en trok hem hevig met haar mede.

« Kom, kom, » riep zij uit, « kom, de *Juanita* koopen. »

LUDGER volgde, zonder haar te begrijpen, doch voornemens, om aan zijne beminde te gehoorzamen. Bij de kolonie aangekomen, vonden zij er een tooneel van zoo veel hevigheid, dat onze Duitscher, nog weinig met de driften van het Zuiden bekend, er van ontzette. Al de schuiten waren, na eenen vrij langen togt, teruggekomen, en lagen op het strand met kransen van zeewier versierd, en tot het boord met visch gevuld... Eene enkele, de *Juanita*, was ledig; langs hare zijden hingen de gescheurde netten, en de kleine ST. JAN, die den steven ten sieraad verstrekte, gebroken en met modder bedekt, zoo als hij was, verkondigde den toorn van PÉPÉ en de onmagt van den heilige, om eene goede vangst te bezorgen of zich te verdedigen. Met bloote armen en bloote borst, de haren verward en met zeewier en gras vermengd, liep PÉPÉ rondom zijne schuit.

« Ho! ho! *Juanita*, ? » schreeuwde hij. « *Juanita*, oude, doove en blinde karkas, daar zijt gij nu eindelijk, en gij zult mij uwe verkeerdheid betalen!... Waarom hebt gij de visschen voor u uit doen vlugten, in plaats van ze tot u te trekken, zoo als anders? Waarom mij met ledige handen laten te huis komen? Het is uit, ik wil niets meer van u weten, *Juanita.* »

Met een eind touw, dat hij in de hand hield, sloeg hij de zijden van de arme schuit, ongevoelig, wel is waar, maar welker planken echter kraakten onder de kracht zijner slagen. Toen bleef hij voor den steven staan, en overlaadde het verminkte St. Jansbeeld met scheldnamen:

« Nu uwe beurt, ongeluksheilige, » zeide hij; « neen, gij zijt niet uit het paradijs, een verrader zijt ge, een leugenaar, een heilige zonder trouw...

September 1839, *f* 5,600,000.00; blijft over: *f* 4,262,895.00; aflossing der nieuwe schuld, *pro memorie*. Interessen van de schatkistbilletten, uitgegeven volgens de wet van 28 April 1834 (*Staatsblad* N°. 14), van een kapitaal van *f* 9,800,000, à 4 pCt., verschijnende in 1839, *f* 392,000.00; te zamen *f* 15,214,895.00.

— Uit de memorie van toelichting van het ontwerp van wet tot vaststelling eener suppletoire begrooting van staatsuitgaven voor het jaar 1838, tot een bedrag van *f* 289,316, verdeeld tusschen de departementen van Buitenlandsche (*f* 98,000) en Binnenlandsche zaken (*f* 191,316), ontleenen wij, dat de verhooging van het cijfer voor het eerstgenoemde moet strekken tot goedmaking der kosten voor de buitengewone ambassade naar Londen, bij gelegenheid der krooning van H. M. de Koningin van Groot-Brittanje, voor de tijdelijke verplaatsing naar Milaan en Venetië van Zijner Majesteits gezant te Weenen, bij gelegenheid der inhuldiging van Z. M. den Keizer van Oostenrijk als Koning van het Lombardisch-Venetiaansch koningrijk, voor de kosten der commissie tot onderhandeling met Pruissen en andere staten van het Duitsche tolverbond, en eindelijk voor het traktement van den minister-resident bij het Hof van Hanover: voor alle welke uitgaven niets op de begrooting voor 1838 is uitgetrokken.

De verhooging daarentegen van de begrooting van het departement van binnenlandsche zaken is noodzakelijk bevonden, om te voorzien in de uitgaven voor het herstellen van kribben op den Boveurijn en het Bijlandsche kanaal, ten gevolge van storm en ijsgang in den afgeloopen winter, — voor buitengewone stormschade aan de Calamiteuse polders in Zeeland, ten gevolge van den winter van $18^{36}/_{37}$, en welke de regering zich had voorgesteld, geheel uit de begrooting van het jaar 1838 te kunnen voldoen, doch daarin is verhinderd geworden door de onvoorziene buitengewone schade, in den afgeloopen winter door storm en ijsgang aan die polders toegebragt, waardoor eene onvermijdelijke vermeerdering van *f* 117,145.65 is noodzakelijk geworden, terwijl eindelijk voor de zeehavens en zeewerken in Overijssel, de gevraagde verhooging moet strekken, voor herstellingen en vernieuwingen aan de Groote Keer- en Uitwaterende Sluis in den Overlaatdijk van Dronten, waarop vooraf niet is kunnen gerekend geworden, en tot dekking van het te kort op de fondsen voor de werken aan de Vollenhovensche dijken, waarin van wege het Rijk moet worden voorzien.

— De *Staatscourant* behelst, onder anderen, het volgende:

De begrooting der staatsuitgaven voor den jare 1839 wordt vastgesteld op eene som van vier en veertig millioen, twee honderd negen en veertig duizend, twee honderd vier en zestig gulden, vier en veertig centen, en zulks, wat betreft de verschillende hoofdstukken, verdeeld als volgt:

1.	Huis des Konings.	*f* 1,425,000.00
2.	De Secretarie van Staat en de Hooge Collegiën . .	» 534,100.00
3.	Departement van Buitenlandsche Zaken.	» 797,600.00
4.	» » Justitie.	» 1,477,000.00
5.	» » Binnenlandsche Zaken.	» 3,049,850.00
6.	» voor de Zaken der Hervormde Kerk, enz.	» 1,373,500.00
7.	» » » Zaken van de R. K. Eeredienst. .	» 400,000.00
8.	» » » Marine.	» 4,750,000.00
9.	» van Financiën. A. Nationale schuld . . *f* 15,214,895,00 B. Kosten van het departement en verdere administratiën, pensioenen, enz. » 4,133,479.44	» 19,348,374.44
10.	» van Oorlog	» 11,000,000.00
11.	» » Koloniën	» 93,840.00
	Totaal	*f* 44,249,264.44

Naar aanleiding van art. 1 der wet van 24 April 1836 (*Staatsblad* n°. 11) zal, zoo lang en in zoo verre als de splitsing der schuld en de uitgifte der obligatiën niet zal hebben plaats gehad, de som van vijf millioen zes honderd duizend gulden (5.600,000), op de tweede afdeeling van het onderdeel A van het IXde hoofdstuk afgetrokken, ten behoeve van de schatkist, uit de geldmiddelen van de Overzeesche bezittingen verstrekt worden.

Ter bestrijding der onvoorziene behoeften, welke, gedurende den loop van het jaar 1839 mogten opkomen, wordt ter beschikking van den Koning gesteld eene som van vijf honderd duizend gulden, te vinden in de eerste plaats, uit hetgeen de uitgaven, vermeld in de begrooting van staatsuitgaven over hetzelfde jaar, beneden de sommen, daarvoor toegestaan, mogten komen te blijven; zullende het niet aldus gevondene worden gerangschikt onder de uitgaven van een volgend jaar.

Ter goedmaking van de uitgaven, begrepen in de begrooting over 1839, zullen worden gebezigd:

1°. De Rijks directe- en indirecte-belastingen, accijnsen en regten, hierna genoemd, zoo als dezelve thans worden geheven, of door nadere wettelijke bepalingen mogten worden geregeld, te weten: *a*. De grondlasten, benevens twee opcenten voor kwade posten; *b*. de belasting op het personeel; *c*. het patentregt; *d*. de accijnsen; *e*. het regt op het zegel en de successie; *f*. het regt van registratie en verdere indirecte belastingen van griffie- en hypotheek-regten; *g*. de regten op den in-, uit- en doorvoer, het buitenlandsch tonnegeld, de watertollen, de scheepvaart- en recognitie-regten en de baak of vuur-gelden; *h*. het regt van waarborg op de gouden- en zilveren-werken; 2°. de posterijen; 3°. de loterij; 4°. de jagt en visscherij; 5°. de opcenten op de hoofdsom der volgende belastingen, accijnsen en regten, te weten: *a*. acht opcenten op de grondbelasting, daaronder begrepen twee opcenten, welke, naar aanleiding van de tweede zinsnede van art. 15 der wet van den 12 Julij 1821 (*Staatsblad* n°. 9), voor de gemeenten hebben kunnen geheven worden en die ten behoeve van het Rijk zullen worden betaald; *b*. vijf opcenten op het personeel; *c*. vijf opcenten op het patentregt; zullende de opcenten op het personeel en het patent-regt geheven worden over het geheele belasting-jaar, eindigende den laatsten April 1840; *d*. Vijf en twintig opcenten op de accijnsen op de suiker, den wijn, het binnenlandsch gedistilleerd, het buitenlandsch gedistilleerd en het geslagt, benevens op het collectief zegel, daartoe behoorende, en op de vervoer-biljetten voor al de accijnsen; *e*. vijf opcenten op de accijnsen op het zout, de zeep, de bieren en azijnen, den turf en de steenkolen, alsmede op het collectief zegel, daartoe behoorende; *f*. vijf en twintig opcenten op de regten van zegel en successie; *g*. tien opcenten op het regt van registratie, de griffie- en hypotheek-regten. 6°. De inkomsten der domeinen van 's Konings beminden zoon Prins Frederik der Nederlanden, overgedragen bij de wet van 25 Mei 1816, (*Staatsblad* n°. 25). 7°. De opbrengst van de te verkoopen goederen, buitengewone inkomsten en alle verdere toevallige baten. 8°. Eene uitkeering van een millioen twee honderd duizend guldens (*f* 1,200,000) uit de geldmiddelen der overzeesche bezittingen. En 9°. eene aanvulling van zes honderd duizend guldens (*f* 600,000) uit hetgeen de opbrengst der middelen over 1837 meerder heeft bedragen dan voor dezelve is geraamd. Onder aftrekking van de percentsgewijze belooningen der ontvangers van de onderscheidene middelen en die van de ambtenaren voor de accijnsen op het geslagt en den turf.

Ter voorziening in de buitengewone pensioenen, lijfrenten en andere afloopende betalingen, zullen worden gebezigd: *a*. eene uitkeering van negen honderd een en veertig duizend vier honderd een en zestig gulden acht en een halve cent (*f* 941,461.08½), door het amortisatie-syndikaat aan de schatkist te doen; volgens art. 9 der wet van den 27sten December 1822, (*Staatsblad* n°. 59); *b*. eene uitkeering van twee honderd dertig duizend gulden *f* (230,000), door het amortisatie-syndikaat aan de schatkist te doen, volgens art. 1 der wet van 5 Junij 1824, (*Staatsblad* n°. 38).

— Omtrent de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal op Donderdag 18 Oct., meenen wij nog de volgende bijzonderheden te moeten mededeelen:

Onder de boekwerken, waarvan in deze zitting aan de Kamer hulde is gedaan, behooren het Wetboek van Koophandel; dat van Burgerlijke Regtsvordering; de verhandeling van Mr. B. A. van Houten over den titel des Burgerlijken Wetboeks van het regt van beklemming; het werk van denzelfden schrijver in twee deelen, getiteld: *De Nederlandsche Burgerlijke Wetgeving*; en een verslag omtrent het Doofstommen-Instituut te Groningen.

De heer van Asch van Wijck heeft bij de aanbieding van het 3de en 4de deel van de *Geschiedenis der Nederlandsche Wetgeving, door Mr. Voorduin*, tot lof van dit werk gesproken, hetwelk thans reeds eene soort van geheel vormt.

De heer Hooft zeide: De heer van Hasselt, regter in de arrondissements-regtbank te Amsterdam, heeft mij verzocht aan U Edel Mogenden twee door Z. Ed. Gestr. uitgegeven werkjes aan te bieden. Ik ben zoo vrij, dit doende, voor te stellen, van dezelve in de boekerij der kamer te plaatsen: Het eerste is eene 13de uitgave van *het Haarlemmermeerboek*, in 1643, door Jan Adrianuszoon Leeghwater geschreven, verrijkt met al, wat de heer van Hasselt vermeend heeft, dat waardig was om, zoowel dien zich zoo bijzonder aan het vaderland verdienstelijk gemaakt hebbenden duizendkunstenaar, gelijk Z. Ed. Gestr. dien ingenieur en molenmaker in de Rijp, een niet onaanzienlijk dorp in Noord-Holland, noemt, in de achting zijner lezers te bevestigen, als om het onlangs nader ter sprake gekomen plan van droogmaking van het Haarlemmermeer als wenschelijk, uitvoerbaar en noodzakelijk te doen voorkomen en aan te prijzen; waartoe zeker niet weinig zal toebrengen, dat een man als Leeghwater, die zoo vele duizenden morgentalen lands aan de golven ontwoekerd heeft, in zijnen ouderdom, en dus na rijpe ondervinding, deze zaak ten allerernstigste aanprijst. Het tweede is eene beschrijving, door Z. Ed. Gest. bewerkt, van een *ontwerp* tot hetzelfde doel, door doctor Conradus Zumbag de Koesveld, van 1742, hetwelk al weder bevestigt, hetgeen aan een ieder bij het minste onderzoek moet blijken, dat allen, die de zaak kennen, hoezeer over de wijze, hoe zulks te bewerkstelligen, verschillende, het in de hoofdzaak eens zijn, dat dit plan eenmaal ten uitvoer dient gebragt te worden. Na de beraadslagingen, welke in de afgeloopen zitting hebben plaats gehad, in het onzekere, wat daarover nog in de zitting, welke thans geopend is, deswege kan voorkomen, en, gelijk ik van harte wensch, aan Uw Ed. Mog. overwegingen zal voorgesteld worden, gevoel ik, dat het nu de tijd niet is, om Uw Ed. Mog. aandacht over die zoo belangrijke zaak met eenige aanbevelings-redenen te vermoeijen, maar vermeen daarentegen U Ed. Mog., en bijzonder diegenen onder ons, die den staat van dat meer van naderbij willen leeren kennen, te mogen aanraden van deze werkjes eens door te lezen, en twijfel niet, of de eenvoudige en duidelijke aanprijzing van het groote werk, in deze boekjes voorkomende, zal goede vruchten te weeg brengen.

De heer Luzac heeft mede het woord gevraagd en gezegd: « Uit naam van den schrijver, doe ik hulde aan de Kamer, en verzoek een plaatsje in hare boekerij, voor het eerste deel, en het 2de stuk 2de deel, van het Wetboek van strafvordering, naar deszelfs beginselen ontwikkeld en in verband gebragt met de algemeene regtsgeleerdheid, met formulieren en voorbeelden der ambtsverrigtingen van regters-commissarissen, officieren van Justitie, enz. De schrijver, Jhr. Mr. J. de Bosch Kemper, substituut officier van Justitie bij de criminele Regtbank in Holland, heeft eenen moeijelijken arbeid ondernomen en verrigt een hoogstnuttig werk voor allen, aan wie de dagelijksche toepassing van het Wetboek van strafvordering is opgedragen. Hij heeft aanvankelijk, naar het mij voorkomt, een deel der taak, welke hij ijverig op zich nam, met zorg, kunde en oordeel volbragt, daarbij in acht nemende de denkbeelden, vroeger door hem omtrent de wetenschappelijke beoefening onzer nieuwe Wetgeving aan den dag gelegd. Hij toont zich, op dezen weg voortgaande, meer en meer de beide namen waardig, welke hij gelukkig genoeg is te mogen dragen. »

De heer Druijvesteijn heeft bij het aanbieden van het tweede stukje van het eerste deel van het werk van den Amsterdamschen geneesheer Heije, over de geregtelijke geneeskunde, getiteld: *Wenken en meeningen*, in den lof van dezen arbeid uitgeweid.

'S GRAVENHAGE 29 Oct. Men verneemt met genoegen, dat de gezondheidstoestand van H. K. H. Prinses Sophia eenen gunstigen keer neemt.

— De stedelijke Regering dezer residentie heeft doen bekend maken, dat de baden te Scheningen met den 20 dezer zullen ophouden.

— Het Koninklijk kabinet van Zeldzaamheden alhier zal, na primo Nov., met in achtneming der gewone bepalingen, telken dage, behalve op Zaturdag, Zondag en feestdagen, des voormiddags tusschen elf en één ure, kunnen bezigtigd worden; zijnde alsdan mede tusschen negen en tien ure, een bewijs van toelating aldaar te bekomen.

BRUSSEL 19 Oct. De markies de Rodes, lid van den Belgischen Senaat, heeft een vlugschrift in het licht gegeven, hetwelk den titel draagt van: *Essai sur la Nationalité Belge*, (Proeve over de onafhankelijkheid van België), waarin de schrijver beweert, dat België in alle tijden steeds in het bezit van eigen instellingen en wetten is geweest.

ENGELAND.

LONDEN 17 Oct. Wij lezen in den *Morning Post* van den 16 dezer. « Eenigen tijd geleden deelden wij onzen lezers mede, dat de behandeling van de zaken der Nederlandsch-Belgische questie door de Conferencie was uitgesteld tot dat zij eene nota van België zou hebben ontvangen, de laatste bepalingen inhoudende, waarop dat gouvernement tot eene eindschikking wenschte te geraken. Het Belgische gouvernement schijnt zich echter bepaald te hebben tot het zenden naar Londen van de Heeren Dumortier en Fallon, onder den titel van commissarissen, om inlichting te geven, wegens de schuld; deze hebben echter geene andere memorie ingediend dan eene opgave nagenoeg van denzelfden inhoud, als die, welke men in het onlangs te Brussel uitgegeven werkje van Dumortier aantreft en waarvan wij de valschheid hebben aangetoond. Dit gedrag van België heeft, naar wij gelooven, eene algemeene ontevredenheid bij de bekwame diplomaten, leden der Conferencie, te weeg gebragt, die zoo lang zich bemoeid hebben, deze questie ten einde te brengen; niet dat deze handelwijze beschouwd wordt als eenen teruggang der onderhandelingen veroorzakende, maar men ziet in dezelve van de zijde van het Belgische gouvernement, het verlangen om niet mede te werken, dat de onderhandelingen thans de beslissing naderen. » (*Zie* PARIJS).

DUITSCHLAND.

WEENEN 13 Oct. Men verneemt uit het Oosten, dat Engeland deszelfs magt aldaar meer en meer uitbreidt; negen Engelsche linieschepen liggen voor Smirna ten anker, en het is opmerkenswaardig, dat deze schepen de benoodigde levensmiddelen uit de stad ontvangen.

Part. Corresp. BERLIJN 15 Oct. Heden heeft Z. K. H. onze Kroonprins deszelfs 43 jaar bereikt; deze dag wordt zonder buitengewone plegtigheid en alleen in den familiekring ten Hove gevierd.

Eergisteren is de majoor van Thümer uit Reval alhier aangekomen en heeft reeds aan Z. M. berigt gegeven van de niet bijzonder voorspoedige reis van Z. M. den Keizer van Rusland. De majoor von Thümer had bevel de Doorluchtige reizigers tot aan boord van de *Ischora* in Swinemunde te vergezellen, en van daar aan onzen Koning van Hoogstdezelven berigt te geven, tot dat het schip vertrok. Toen de majoor echter aan boord bij Z. M. den Keizer afscheid wilde nemen, noodigde de vorst hem vriendelijk uit, de reize naar St. Petersburg mede te doen; gij kunt, zeide Z. M., alsdan van daar onmiddellijk het berigt onzer aankomst naar Berlijn overbrengen. In de Oostzee gekomen, liet de Keizer verschillende vaartuigen der voor Swinemunde liggende vloot manoeuvreren, en voor de oogen der Keizerin en grootvorstinnen, ofschoon de zee vrij hoog ging, een spiegelgevecht houden. Het weder werd intusschen steeds stormachtiger, en eindelijk verklaarde de bevelhebber van de *Ischora* den Keizer, dat het niet zonder gevaar was, langer zee te houden. Inmiddels waren H. M. de Keizerin en HH. KK. HH. de grootvorstinnen zeer zeeziek geworden, zoodat men noodzakelijk dien nacht in Bornholm voor anker moest gaan. Den volgenden morgen werd de reis, ofschoon het weder niet veel gunstiger was, op verlangen des Keizers, voortgezet en alleen door den hechten en voortreffelijken bouw van de *Ischora* gelukkig ten einde gebragt; echter was men uit hoofde der toenemende zeeziekte van H. M. de Keizerin en HH. KK. HH. de grootvorstin verpligt, den 8 October des morgens, te Reval binnen te loopen.

Bij de tegenwoordige alhier plaats hebbende tentoonstelling van schilderstukken, merkt men, met niet geringe verbazing, het portret op van den Turkschen gezant alhier, Kiamil Pacha. Daar de wet in den Koran het maken van alle afbeeldingen verbiedt, zoo beschouwt men het als eenen grooten stap ter beschaving, dat die gezant zich heeft laten uitschilderen; over het algemeen schijnt hij zeer met de Europesche zeden ingenomen en is gaarne in gezelschappen. Naar men zegt, ontvangt hij van zekeren kapitein Kalow onderwijs in de artillerie-wetenschappen en maakt groote vorderingen. Dit is ten minste zeker, dat hij met kennis van zaken en belangstelling bij alle oefeningen der artillerie tegenwoordig is.

Part. Corresp. FRANKFORT 17 Oct. De gouverneur-generaal van Nieuw-Rusland en Bessarabië, de adjudant-generaal graaf Woronzoff, is gisteren alhier aangekomen, en heeft heden onze stad wederom verlaten; naar men zegt, begeeft hij zich naar Parijs. De Koninklijke Deensche consul, een der eerste kooplieden alhier, zal aanstaanden zaturdag, ter eere van HH. KK. HH. Prins en Prinses Christiaan van Denemarken, een aanzienlijk souper en bal geven; reeds hebben talrijke uitnoodigingen daartoe plaats gehad. Een zoon van den baron Karel van Rothschild, die in Göttingen studeert, is heden van eene reis naar Zweden alhier teruggekomen; ook de heer Charles Durand is van zijne reis naar Holland alhier wedergekeerd. De jeugdige en talentvolle zangeres Mujo, die alhier gastrollen gaf, is voor den hertogelijken Brunswijkschen hof-schouwburg, voor eene lange reeks van jaren, tegen een aanzienlijk salaris geëngageerd; ons opera gezelschap is door het vertrek van deze zangeres in de grootste verlegenheid geraakt, en men zegt, dat madame Eschborn zal teruggeroepen worden en voor eenigen tijd alhier geëngageerd. Het luiden der klokken en het gebulder van het geschut kondigde heden (onder een' stormwind) het begin der feesten van den 18 October aan. In Rijn-Hessen, Hessen-Darmstad, en andere naburige Staten, werd vroeger het feest van den 18 October ook gevierd, doch heeft zulks in de laatste jaren niet meer plaats gehad, terwijl men in Hanau het feest van den 18 Oct. tot 1 Nov. en wel ter herinnering aan den veldslag bij Hanau plegtig en vrolijk viert. In Duitschland bestaat de vaderlandsche gezindheid van 1813 bijna niet meer. Tot nu toe hebben de Stuttgardsche dagbladen van de aankomst des graafs van der Duyn van Maasdam in Frankfort nog geene melding gemaakt, en zeer zeker heeft men de aankomst van den graaf derwaarts medegedeeld. De *Allgemeine Zeitung* bevat het berigt, dat Lodewijk Napoleon zich naar Inspruck zou begeven, terwijl Oostenrijk hem deze stad tot zijn verblijf zou hebben aangewezen; dit berigt

---

Wat had ik u gedaan, dat ge u zoo moest gedragen?... Wat! ik geen' visch? Niets... en toch had ik er u om gebeden, toch hadt gij ze mij beloofd... Kom, weg van uwe plaats... Wij zijn nu voor altijd kwade vrienden. »

Met zijn eind touw onderwijl gestadig tegen den heilige slaande, verspreidde hij de stukken van het houten beeldje over den grond. Middelerwijl gingen de andere Kataloniërs, menschen zonder veel medelijden en tot spotternij geneigd, gestadig voor hem heen en weder met hunne volle manden, den armen visscher hunne spotternijen niet sparende.

Toen tot het uiterste gebragt, leunde PÉPÉ met zijnen rug tegen de *Juanita*, en, op de holle zijden met zijne groote hand slaande, riep hij: « Wie wil haar hebben, wie wil haar, die oude kast, die *Juanita*, die geene tanden meer heeft om te bijten? Wie koopt haar voor vijfhonderd francs, de *Juanita* voor vijfhonderd francs? »

« Koop de *Juanita*, » fluisterde PÉPITA haren minnaar in het oor, terwijl zij hem voortduwde, zoodat LUDGER over PÉPÉ kwam te staan.

« Gij wilt ze koopen, » zeide de visscher, hem de hand toestekende, « welnu, sla toe, en gij hebt ze. »

LUDGER, als een voorzigtig koopman, haalde eene brieventasch uit zijnen zak, scheurde er twee bladen uit, schreef op het eene een klein koopcontract, op het andere eene schuldbekentenis van vijfhonderd francs, den volgenden dag betaalbaar, en reikte de beide papieren aan PÉPÉ over, opdat hij het eene zou behouden en het andere teekenen. PÉPÉ zettte met potlood een fiksch kruis onder het contract, en gaf het LUDGER terug, die het zorgvuldig in zijne brieventasch wegborg.

Zoodra de koop was gesloten, zag PÉPÉ met een' triomferend gelaat de visschers aan, die hem omringden, en sloot zich in zijne woning op, uitroepende: « Ze is verkocht de *Juanita*, zij is verkocht. »

Tot hiertoe had LUDGER zich geheel laten leiden door PÉPITA, zonder regt te begrijpen, wat haar oogmerk was.

« Wat wil zij toch, » dacht hij, « dat ik met de schuit van haren vader doen zal? Zou zij denken, dat ik meer visch zal vangen dan hij, en dat de heilige mij gunstiger zijn zal? Maar den volgenden dag scheen LUDGER onderrigt te zijn, door PÉPITA, of ten minste te hebben geraden, door welk middel hij haren vader voor zich kon winnen. Zoodra het dag was, begaf de jonge Duitscher zich met twee schrijnwerkersgezellen, gewapend met zagen en bijlen naar het visschersgehucht. PÉPÉ was reeds lang aan den arbeid. Hij was niet meer de man van gisteren; zijn' woeste dwaze toorn had plaats gemaakt voor de werkzaamheid van den vlijtigen arbeider; hij scheen het gebeurde zich niet te herinneren. Eindelijk verzamelde hij met bijgeloovige zorg de verstrooide stukken van het beeld, en beloofde zich zelven inwendig, om het niet te laten aankomen op zijne eigen kundigheden, maar een' beeldhouwer in *Marseille* den last op te dragen om den heilige te herstellen. In dit oogenblik, naderde LUDGER met zijne werklieden, en met een eigenaars voorkomen, op de *Juanita* ziende, zeide hij: « Ge moet mij die oude schuit eens handig sloopen. »

« Wie spreekt daar van aan de *Juanita* te raken, » riep PÉPÉ woedend en verschrikt uit.

« Ah! mijnheer de Kataloniër, » zeide LUDGER, « ge hebt gelijk, ik moet u nog betalen, maar zie hier uw geld. »

Zoo sprekende, beval de onbewegelijke Duitscher met de eene hand aan de werklieden om te beginnen en reikte met de andere den visscher eene beurs, waarin hij vijf en twintig goudstukken liet klinken.

« Terug, » riep PÉPÉ, « op de twee schrijnwerkers toeschietende, hunne zagen en hamers verre weg werpende, « terug, raakt mij niet aan de *Juanita*, raakt haar niet aan, zoo ge uw leven lief hebt. »

« Maar, mijnheer PÉPÉ, » zeide LUDGER, « deze schuit behoort mij: ge hebt ze mij verkocht, daar is uw geld, en laat mij nu met mijn eigendom doen, wat ik wil. »

« Geen' stap verder, » schreeuwde de visscher, « met gebalde vuisten. »

LUDGER, hoezeer zachtaardig, was geen bloodaard: « zie hier het bewijs van den verkoop, door u zelven geteekend, » zeide hij, « de koop is wettig gesloten, en zoo ge u tegen de uitvoering verzet, zal ik er u toe doen dwingen. »

Toen was het de beurt van PÉPÉ, om zachtzinnig en beschroomd te worden; den jongeling naderende, en hem bij de hand nemende, bragt hij hem onder het oog, dat deze koop nietig was; dat hij bij het sluiten van denzelven geen meester was geweest over zijne zinnen; hij zeide hem, dat zijne gekwetste ijdelheid hem had bedwelmd, dat de *Juanita* hem behoorde, zoo als ze behoord had aan zijn' vader, aan zijn' grootvader, aan al zijne voorouderen; dat van de *Juanita* onafscheidelijk waren, zijn leven, zijn geluk, zelfs zijn eeuwig welzijn: ja, dat bij zijne aankomst in eene andere wereld, al zijne voorouders, met *St. Jan* aan het hoofd, hem zouden omringen, en vragen, « de *Juanita*? wat is er van de *Juanita* geworden? »

LUDGER antwoordde zeer bedaard, dat dit alles zeer mogelijk was, doch dat, nog eens, de schuit hem behoorde, dat hij haar wettiglijk, en volgens de waarde had gekocht.

PÉPÉ zeide, dat hij nu wel zag, waar dit heen moest; doch dat een oude Katalonier, zoo als hij, wel eenige harde piasters in den buidel had; dat LUDGER dus slechts den rouwkoop had te bepalen, doch LUDGER was onverbiddelijk.

« Maar gij, die geen visscher zijt, wat zult ge met het vaartuig doen? »

De Duitscher antwoordde, met eene onverzettelijke koelbloedigheid, dat hij van voornemen was, de *Juanita* te sloopen, en er tandestokers van te doen maken.

De visscher werd beurtelings rood en bleek van woede; toen in dat oogenblik PEPITA opstaande, zich tusschen haren vader en haren minnaar kwam plaatsen.

LUDGER scheen getroffen te worden door de schoonheid van het meisje, en de vader dit nieuwe uitzigt op eenen goeden afloop gretig aangrijpende, haaste met te zeggen: « Neem aan, neem aan, jonge man, gij zult mijner dochter eene dienst bewijzen; zoo ge weigert, zult ge haar doen schreijen; het zal uwe schuld zijn, zoo zij niet trouwt, de *Juanita* was haar bruidschat. »

« Behoud uw vaartuig, » zeide LUDGER, « maar geef mij uwe dochter: ik neem ze ten huwelijk. » « PEPITA! PEPITA! » riep de oude visscher uit, « maar zij zal niet willen. »

LUDGER gaf een teeken en een der werklieden sloeg zoo hard tegen het vaartuig, dat geheel den omtrek er van weêrgalmde.

« O mijn vader! ik zal hem trouwen, » zeide schielijk de slimme Katalonische, zich in de armen haars vaders werpende.

Het vaartuig werd hersteld, de kleine *St. Jan* weder opgeknapt, en op zijne oude plaats gezet. De *Juanita* kwam er met den schrik af, maar zij deed haar voordeel met de les, en PÉPÉ was voortaan, zoo als vroeger, de gelukkigste Kataloniër, zoowel als hij de behendigste visscher was.

PÉPÉ was rijk en LUDGER deed eene goede partij. Deze verbindtenis is de eenige, welke de Kataloniërs ooit met vreemden sloten.

is echter geheel verzonnen, daar zijne passen door den Pruissischen gezant voor de reis door Rijn-Pruissen zijn geviseerd. Gisteren is hij, naar men schrijft, met deszelfs gevolg te Mannheim aangekomen. Het weder is thans zeer onstuimig, en van storm en regen vergezeld; de weêrkundige waarnemingen gedurende deze maand zijn zeer belangrijk.

FRANKRIJK.

PARIJS 18 Oct. Vorst Leopold en zijne gemalin zijn gisteren avond, ten 5 ure, aan het paleis der Tuileriën aangekomen.

— De gewone *Parijsche Correspondentie* behelst, omtrent de Hollandsch-Belgische kwestie, het onderstaande berigt, hetwelk tot bevestiging kan strekken van den particulieren brief uit Londen, welke bereids gisteren in de 2de editie van den *Avondbode* is medegedeeld.

«Onlangs had men de tijding aangekondigd, dat de Londensche Conferencie, gedurende eenige dagen, hare werkzaamheden had gestaakt, omdat men eene mededeeling van het kabinet van Brussel wachtende was, waarin zouden opgegeven worden de voorwaarden, waarop het Belgische bewind het geschil tusschen de beide landen eindelijk meende te kunnen uit den weg ruimen. In stede van eene uitvoerige nota, heeft het Belgische bewind zich bepaald om de heeren Dumortier en Fallon naar Londen doen vertrekken, in hoedanigheid van commissarissen, ten einde omtrent het punt der schuld ophelderingen te geven. Deze beide commissarissen hebben de inzigten van het kabinet van Brussel open gelegd, welke niets anders waren, dan de herhaling van het vlugschrift, dat de heer Dumortier heeft uitgegeven. Het schijnt, dat deze omstandigheid de gevolmagtigden te Londen volkomen heeft teleurgesteld, welke hebben geweigerd deze explicatiën aan te nemen en eene nieuwe nota naar Brussel opgezonden, ten einde aan het Belgische bewind af te vragen, of dezelve inderdaad deszelfs laatste woord bevatteden.

— De Fransche regering heeft gisteren morgen eene télégraphische dépêche ontvangen, welke het stellige berigt moet inhouden, dat prins Lodewijk Buonaparte eindelijk den 14 dezer uit Zwitzerland is vertrokken.

* Gisteren vergezelde eene lange rij van voddekrabbers het lijk van den deken hunner broederschap, naar het kerkhof van den Mont-Parnasse. Deze man had drie vrouwen gehad, die alle Françoise heetten; bij elke dier drie vrouwen had hij drie kinderen. Deze vrouwen zijn alle overleden, nadat zij drie jaren met hem waren gehuwd; telken reize bleef onze voddekrabber drie jaren weduwenaar. Hij heeft drie zonen nagelaten; allen drie zijn deze de laatsten der drie zonen, welke bij hij elke zijner vrouwen had; eindelijk zijn deze drie kinderen alle in dezelfde maand der verschillende jaren geboren, en volgens de dagteekening drie dagen na elkander.

SPANJE.

MADRID 11 Oct. Onze gewone *Madridsche Correspondentie* bevat het volgende:

Narvaez, die eene lange conferencie met H. M. heeft gehouden, zal zich eerlang naar Valladolid begeven; hij heeft in la Mancha 7,000 man infanterie, onder de bevelen van Nogueros, achtergelaten. De divisie, die hij naar Madrid heeft medegevoerd, bestaat uit 7 bataljons infanterie, 6 eskadrons en eene batterij. De generaal van Halen heeft van het gouvernement de toestemming ontvangen, om deszelfs broeder, Juan van Halen, bij zich te nemen, met den titel van tweeden bevelhebber.

Het is onbegrijpelijk, dat men aan Cabrera, die in Arragon geboren is en het land door en door kent, vreemde officieren tegenoverstelt, die met de plaatselijke gesteldheid onbekend zijn; daaraan is de nederlaag van Pardinas toe te schrijven. Cabrera bevindt zich in de omstreken van Sarragossa; terwijl hij de Fransche posten onderschept. De gezant van Frankrijk geeft heden een luisterrijk banket aan den hertog van Frias en de leden van het corps diplomatique.

— In het klooster van Poblet, in Katalonië, heeft men eene belangrijke som ontdekt. Een monnik, die naar Reuss was gevlugt, had vóór zijn vertrek eene som van 5,000 oncen goud aldaar begraven. Na dien tijd zond hij iemand derwaarts om het op te delven, doch de bevelhebber van Montblanc overrompelde den zendeling, op het oogenblik, dat hij bezig was het goud op te graven, waarop de kommandant hetzelve onmiddellijk in beslag nam.

STADSNIEUWS.

Oproeping.

Elias Alexander Praag, gediend hebbende bij de 10de afd. inf., en Bernardus Julianus Bulsing, verlofganger der 17de afd. inf.; aan het Kommissariaat voor de Militaire Zaken dezer Stad.

GETROUWD. 18 Oct. F. W. Michel en J. Lampen, wed. W. Raman.

BEVALLEN. 17 Oct. Te *Velp*, G. C. Bosch von Rosenthal, geb. Noltheniús, D.

OVERLEDEN. 17 Oct. M. Ohm, 59 j.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.	AMSTERDAM, 20 October, 4½ ure. volg. de Socᵗ. tot nut des Obligatiehandels. van	tot	gebleven	volgens de Effecten-Societeit. laagste	hoogste	gebleven.
NEDERL. ... Werkelijke Schuld .. a 2½	53½	¾	⅝	53⅝	»	»
Dito .... » 5	101½	¾	$\frac{11}{16}$	101$\frac{11}{16}$	»	»
Uitgestelde dito ... »	»	»	»	»	»	»
Kansbiljetten ..... f	23¾	24¼	24	24	»	»
Amortisatie-Syndic. » 4½	95¾	¾	½	95½	»	»
Dito .... » 3½	»	»	»	79½	»	»
Handel-Maatschappij » 4½	172¾	173¼	173	172⅞	173¼	172⅞
Nieuwe dito ..... » 4½	»	»	»	»	»	»
Nieuwe dito 1837 . » 4½	»	»	»	»	»	»
Entrepôt-Dok ..... » 4½	»	»	»	»	»	»
Oost-Ind. Leening .. » 4	»	»	»	»	»	»
Dito .... » 5	99½	100	99¾	99¾	»	»
Aandeelen Kansb. .. » 4	»	»	»	»	»	»
Spoorweg Haarlem . »	»	»	»	»	»	»
Aand. Rijn-Spoorw. . » 4½	104¾	105¼	105	»	»	»
FRANKR. ... Inschrijving G. B. .. » 3	»	»	»	»	»	»
ENGELAND .. Dito .... » 3	»	»	»	»	»	»
SPANJE ... Leening *Ardoin's* ... » 5	15¼	¾	⅝	15$\frac{7}{16}$	¾	⅝
Dito onbep. Stukk. » 5	»	»	»	»	»	»
Passive .... »	»	»	»	»	»	»
Deferred .... »	»	»	»	»	»	»
Fransche Uitgestelde »	»	»	»	»	»	»
Engelsche dito ... »	»	»	»	»	»	»
PORTUGAL. Oblig. te Londen ... » 3	»	»	»	»	»	»
NAPELS ... Certific. bij *L. & B.* » 5	»	»	»	»	»	»
Dito *Falc. & Co.* .. » 5	»	»	»	»	»	»
Dito te Londen ... » 5	»	»	»	»	»	»
Aandeelen *Tavoliere* » 3½	»	»	»	»	»	»
Dito te Parijs .... » 3½	»	»	»	»	»	»
RUSLAND ... *H.&C.* 1798, 1816. » 5	105½	¾	⅝	105⅝	»	»
Dito 1828, 1829. » 5	»	»	»	»	»	»
Dito 1831, 1833. » 5	97½	98	97¾	97¾	»	»
Oblig. te Londen ... » 5	»	»	»	»	»	»
Dito te Hamburg ... » 5	»	»	»	»	»	»
Inschr in Assign. .. » 6	69¼	½	⅜	69⅜	»	»
Certific. van dito .. » 6	»	»	»	»	»	»
POLEN ... Aandeelen à fl. 300. » f	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 500. » »	138	139	138½	138½	»	»
PRUISSEN .. Dito R. 50. » »	»	»	»	»	»	»
Neg. Londen 1830 .. » 4	»	»	»	»	»	»
OOSTENR. ... Aandeelen à fl. 100. » f	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 250. » »	»	»	»	»	»	»
Metaliek .... » 5	»	»	»	»	»	»
Dito .... » 3	»	»	»	»	»	»
Dito .... » 2½	»	»	»	»	»	»
Dito te Londen .. » 5	»	»	»	»	»	»
Weenerb. *Goll&Co.* » 5	»	»	»	»	»	»
Dito .... » 4	»	»	»	»	»	»
N. Ween. Aand. fl. 500 » f	»	»	»	»	»	»
DENEMARK. Oblig. te Londen ... » 3	»	»	»	»	»	»
BRAZILIE .. Dito dito ...... » 5	»	»	»	»	»	»
LOUISIANA. *Hope & Comp.* .... » 5	»	»	»	99½	»	»
DARMSTADT Aand. bij loting .... » f	»	»	»	»	»	»

BEURSBERIGT.

AMSTERDAM, 20 October, 1838.

In Hollandsche Fondsen was heden algemeen de omzet niet belangrijk, en in derzelver prijzen geene bijzondere variatie; alleen blijven Integralen ten slotte iets minder vast. Aand. Handel-Maatschappij hielden zich nagenoeg de geheele beurs op 173⅝ à ¼, eenige verkoopen deden dezelve evenwel weder teruggaan tot 172⅞.

Het vernieuwde lagere merk der Ardoins, van Antwerpen, had in den beginne op dezelve weder eenen ongunstigen invloed, en opende de prijs à 15½; op dezen verlaagden koers vertoonden zich evenwel eenige koopers, waardoor zij zich weder iets herstelden en 15$\frac{11}{16}$ à ¾ blijven.

Columbia 2de Leening, à £ 100. 15$\frac{11}{16}$, ⅝.

Koers van het Geld: Beleening 2¾, 3. Prolongatie 2½. Wissel-Disconto 2¹/₂ pCt.

Prijzen ten 5 Ure: Integralen 53$\frac{9}{16}$. Kansb. f 23$\frac{15}{16}$ à 24. Handel-Maatsch. 172¾. Ardoins à £ 85. 15$\frac{11}{16}$ à ¾.

PRIJZEN DER COUPONS.

Oost. Met. Coupons à fl. 25. f 29.92½ à 95. Fransche dito à 60 Franc. f 56½. Napelsche dito à 12½ Duc. 24.45. Tavolière dito 28½ Duc. 56¼. Eng. Pruissen p. £st., dito Napels, dito Deenen, dito Russen 12.07½. Hamb. Russen pr. Roebel st. 37. Pruissische Thaler pr. Thaler 34½. Uitgel. Eng. Nap. p. £. f 12.07½. Dito Russen Rb. 500 per R. 37¼. Dito Poolsche Loten fl. 500 fl. 28¹/₃. Dito Pruissische Dito per Thaler 34½.

ROTTERDAM, 18 October.

Wisselk. Hamburg 2/m 35⅜, kort 35⅝. Parijs 2/m 56⅝, kort 57. Bordeaux 2/m 56½, kort 56⅝. Frankfort 6/w 30⅝. — 19 Oct. Londen 2/m 12.05, kort 12.12½. Hamburg 2/m 35⅜, kort 35⅝.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

LONDEN, 17 October.

Consols op tijd.	3 pCt.	94.	Spanj. Ard. m.c.	5 pCt.	17⅞ à 18.
Brazilie	5 »	78¾ à 79¼.	Passive	»	4 à ⅛.
Columbia 2ᵉ L. ..	6 »	23¼ à 24.	Deferred	»	7⅜ à ½.
Mexico	6 »	22½ à 23.	Portugal	5 »	32¾ à 33¼.
Peru	6 »	17 à ½.	dito	3 »	20¾ à 21¼.
Denemarken ..	3 »	74½ à 75.	Holland	2½ »	53½ à ¾.
Rusland	5 »	111¾ à 112¼.	dito	5 »	100¼ à ½.
			dito O. I. ..	5 »	98⅜ à ⅝.

Engelsche Fondsen waren heden iets flaauwer, ten gevolge van geruchten, dat er ongunstige tijdingen uit Canada ontvangen waren; Consols blijven 94 verkoopers. Vreemde Fondsen waren mede algemeen iets lager; de handel daarin was echter niet belangrijk.

PARIJS, 18 October.

Inschr. op ult.	5 pCt.	109.50.	Spanj. Ardoin.	5 pCt.	19, 18¾.
dito kontant.	5 »	109.50.	Napels, *Falcon.*	5 »	101.05.
dito op ult. ..	3 »	81.15.	Portugal	3 »	20½.
dito kontant.	3 »	81.10.	Bank bij Lafitte	fr.	1120.
Bank-Actiën ..		2615.			

De voortdurende daling in Aandeelen Spoorweg scheen heden eenigen invloed op den prijs der Fransche Fondsen te hebben, voornamelijk waren 3 pCt. op ult. aangeboden. Van vreemde Fondsen zijn Ardoins weder ½ pCt. in prijs gedaald. Na de beurs: 3 pCt. 81.10. Wisselk. Amst. 1/m 57$\frac{3}{16}$, 3/m 57¼, $\frac{9}{16}$.

ANTWERPEN, 19 October.

Metaliek	5 »	107¼.	Ardoin	5 pCt.	15½.
Partialloten ...	f	456.	Napels, *Falcon.*	5 »	93¾.
Loten fl. 500.	»	770.	Denemarken ..	3 »	75½.
Pol. Lot. fl 500.	»	138	Pruiss. Loten.	»	117½.
dito 300.	»	118¼.	Darmst. Loten.	»	23⅝.
Nassau Loten ..	»	22½.			

Ten gevolge van het ¼ pCt. lager van Londen en Parijs, zijn Ardoins, met eenigen, doch niet belangrijken handel, weder in prijs teruggegaan; geopend 15¾ g., daalden zij, door eenige verkoopen, tot 15¼ à ⅛, herstelden zich weder tot 15½, en blijven ten slotte 15¼ g., $\frac{5}{16}$ p. op morgen. Premie 1/m 17½, ¾ exd., d. ½. Aand. in de Bank voor de Volksvlijt 100¾. Commerciale 119 à 120. *Société de Commerce* 97.

BERLIJN, 15 October.

Pruiss. Leen. ..	4 pCt.	102⅞.	Pol. Lot. fl. 500	pCt.	77½.
Loten dito ...	»	67½.	dito 300 ...	»	66¾.
Metaliek	5 »	110.	Holland	2½ »	52¹/₁₂.
dito	3 »	82¾.	Napels, *Falcon.*	5 »	94.
Bank-Actiën ..		992.	dito Londen	5 »	102.
Loten fl. 500 ..	»	131½.	Denemarken ..	3 »	75¾.
Rusl. Londen ..	5 »	112⅞.	Darmst. Loten ..	»	13¹/₆.
dito Hamb. ...	5 »	108¼.	Nassau Loten ...	»	12⁵/₆.
dito 1831 en 33	5 »	102¼.			

De handel in Fondsen was heden niet beduidend, en waren derzelver koersen iets flaauwer dan eergisteren. Bij de loting de Pruissische Loten zijn op heden getrokken, de volgende 108 seriën:

Nº. 15	Nº. 407	Nº. 967	Nº. 1352	Nº. 1722	Nº. 2144
17	455	992	1368	1730	2186
54	468	1009	1383	1812	2200
83	487	1022	1413	1908	2205
108	515	1036	1422	1912	2227
141	555	1040	1423	1936	2273
160	571	1088	1437	1968	2278
187	575	1143	1441	1986	2311
192	623	1165	1458	1993	2338
210	660	1174	1460	2000	2355
236	662	1181	1507	2003	2359
256	665	1183	1514	2006	2388
261	667	1195	1524	2010	2452
262	768	1202	1613	2014	2458
267	771	1222	1621	2065	2464
270	788	1258	1624	2082	2468
326	837	1272	1626	2086	2490
368	913	1308	1628	2139	2494

Zullende de betaling der 65 Th. per Lot, den 15 Januarij 1839 eenen aanvang nemen.

FRANKFORT A/M, 17 October.

Metaliek	5 pCt.	106¼.	Pol. Lot. fl. 500	»	77⅜.
dito	3 »	78¾.	dito 300	»	66¼.
Bank-Actiën ...	f	1738.	Holland	2½ pCt.	52¾.
Loten fl. 500 ..	»	126⅞.	Syndic.	4½ »	94⅛.
Darmst. Lot. ...	»	61⅞.	dito	3½ »	78⅞.
N. dito	»	23¼.	Spanj. Ard. ...	5 »	6⅞.
			Taunusbahn ..	f	268½.

De kontante koers der Integralen verbeterde zich heden ⅛; op tijd werden hoogere prijzen bewilligd. Naar Oostenrijksche Bank-Actiën, was à kontant eenige vraag. Wisselk. Amst. k. 137½, 2/m 136¾.

WEENEN, 13 October.

Metaliek	5 pCt.	107½.	Bank-Actiën ...	»	1462½.
dito	4 »	100⅜.	Loten fl. 500 ..	»	128⅜.
dito	3 »	80.			

Gisteren, 19 October, werd laat beurs *Koolzaad* op 9 vat tot £vl. 1 hooger, en alzoo in deze Maand en November tot £vl. 74 gedaan.

Heden als onderstaand werd bij partij ter speculatie gekocht: 128 ℔ witbonte Poolsche *Tarwe* f 350; 129 ℔ bonte dito f 338; 126 ℔ roodbonte f 324; 129 ℔ roode Koningsberger f 325; 125 ℔ Koersche f 300 in Entrepôt; 130 ℔ Zeeuwsche f 340 in consumtie.

Haver: 85 ℔ fijne f 99.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Schepen in Lading.

AMSTERDAM.

Naar MARSEILLE, het Nederl. schoonerkofschip *Johanna Maria*, Kapt. W. K. de Groot. Adres bij van den Bey en Comp. en Nobel en Holtzapffel.

Naar MARSEILLE, het Ned. kofschip *Debora*, Kapt. S. Sakes. Adres bij C. J. de Grys en Zoon.

Naar MARSEILLE, het Nederl. kofschip *Douro*, Kapt. H. de Haas. Vertr. 26 Oct. Adres bij J. C. de Grys en Zoon.

Naar CADIX, GIBRALTAR, en MALAGA, het Spaansch schip *S. Josey, Animas*, Kapt. José M. de Villabaso. Adres bij C. J. de Grys en Zoon.

Naar BILBAO, het gek. Spaansch schoonerschip *Ephemia*, Kapt. Jose M. de Goiri. Adres bij C. J. de Grys en Zoon.

Naar BILBAO en ST. ANDERO, het Spaansch schip *Nostra Signora del Portal*, Kapt. Elias Diaz. Adres bij C. J. de Grys en Zoon.

Scheepstijdingen.

Gepraaid in goeden staat den 9 Aug., op 12° 30′ N. br. en 26° W. L., het schip Zeemanshoop, Kapt. Kuiper, v. Amsterdam n. Batavia.

De schepen de Vr. Catharina, Kapt. Strackholder, en die Freundschaft, Kapt. Jacobs, beide v. Amsterdam n. Hamburg, zijn den 18 Oct. in goeden staat te Enkhuizen binnengeloopen; nog lagen ter reede, eene ever en eene tjalk.

Volgens particulier berigt, per Harlinger stoomboot, zou het Harlinger beurtschip, gevoerd geweest door schipper Van der Werf, den 18 Oct. des morgens van Harlingen naar Amsterdam vertrokken, dien namiddag voor de haven van Harlingen zijn verongelukt; van de 28 zich aldaar aan boord bevindende manschappen en passagiers zouden slechts 10 door Engelsche sloepen zijn gered en de overige verdronken; doch dit vereischt nog nadere bevestiging.

Volgens particulier berigt van het Oude Schild, per het Texelsche beurtschip, den 19 Oct. des morgens van daar vertrokken, en te Amsterdam aangekomen, wordt gemeld, dat bij zijn vertrek van daar, achter den Wester, een schip op strand geraakte, hetwelk men vreesde te zijn, het schip Catharina Anna Helena, Kapt. Zeylstra, v. Suriname n. Amsterdam, den 18 do. bij Egmond aan Zee gemeld. (Zie *Avondbode* Nº. 288).

De vrees, dat het bovenstaande achter den Wester gestrande schip, de Catharina Anna Helena zoude zijn, heeft zich, bij nadere tijding, niet bevestigd; echter was het meer vermoedelijk, dat hetzelve een Noordsch schip zoude zijn, daar ter zelfde tijd, bij Huisduinen, eenige Noordsche Houtwaren zijn aangedreven.

Volgens particulier berigt is den 18 Oct. te Middelburg binnengekomen, het schip de Koophandel, Kapt. Popken, v. Suriname.

Het schip Lambertus, Kapt. Musing, v. Antwerpen n. Hamburg, is den 16 Oct., met gekapten mast en lekkagie, in den Briel binnengeloopen; moet lossen.

Het schip Jeannette Philippine, Kapt. Rademaker, v. Amsterdam n. Batavia, is den 16 Oct. te Duins binnengeloopen, en heeft een anker en ketting verloren.

De schepen Anna Louisa, Kapt. de Jong, en Minerva, Kapt. Matsen, beide v. Amsterdam n. Batavia, en Plumstead, Kapt. Symonds, v. Bahia, zijn den 16 Oct. in goeden staat te Cowes binnengeloopen.

BINNENGEKOMEN.

HARLINGEN 14 Oct. Disney, Union, Londen. — 15 Oct. Stuit, Vriesland, Leverpool. Vos, Jonge Dirk, Oudsoen.

TEXEL 19 Oct. N. W. en W. N. W. — J. Raymond, Malaga, Alexandria. G. Roos, 2 Gebroeders, Londen.

VLIE 17 Oct. W. Z. W. en W. — Niets.

TERSCHELLING 15 Oct. N. W. — Niets. — 16 Oct. C. A. Peterson, Neptunus, St. Valery n. Frederikshald, als bijlegger wegens lekkagie.

HELVOET 19 Oct. N. W. — W. Bouch, Sea Horse (S), Hull. — Gisteren nog: J. L. Duncan, Maas Packet, Glasgow. G. Pearson, London, Londen. J. Armstrong, Jane, Newcastle.

BRIELLE en MAASSLUIS. — Niets.

VLISSINGEN 16 Oct. Kool, Prinses van Oranje (S), Duinkerken n. Rott. 18 Oct. Green, Alexandra, Baltimore n. Rotterdam.

ANTWERPEN 19 Oct. Carsten, Godfried Mencke, Montevideo. Van Geyt, l'Espérance, Marennes. Williams, Orienten, Glasgow. Larsen, Hebe, Greenwoldt. Whitecombe, Soho (S), Londen. Woodruff, Princes Victoria (S), dito. Ramsay, Thomas and Martha, Newcastle. Ceulemans, 3 Gebr., Amst.

LIVORNO 30 Sept. Tolcken, Herman, Genua, om eene lading voor Amsterdam in te nemen.

NANTES 15 Oct. Schuuring, Catharina Elsina, Rotterdam.

DIEPPE 11/15 Oct. Cadassus, St. Jean, New-Orleans.

HAVRE 17 Oct. Douenné, Faune, Zuidzee; Walvischvangst. Bonzans, ..., Rio-Janeiro.

NORTH SHIELDS 15 Oct. Wood, Edgar, Amsterdam.

UITGEZEILD.

VLIE 17 Oct. Naar Terschelling gezeild: J. H. Delwitz, Diana, Rostok. G. L. Bakker, 2 Vrienden, Drammen.

HELVOET 19 Oct. V. Buchon, Rotterdam (S), Hâvre.

NANTES 15 Oct. Brouwer, Elsina, Rotterdam.

VAART OP DEN RIJN.

AMSTERDAM, 20 October 1838.

SCHEPEN IN LADING.

Naar Coblentz,	het schip	Dolphyn,	schipper Th. Ittschert.
» Frankfort,	» »	Wilhelmina,	» J. H. Trip.
» Mannheim,	» »	Trafalgar,	» H. Bruch.
» Duisburg,	» »	Mercuur,	» P. Muller.
» Dusseldorf,	» »	de Hoop,	» G. Beyer.
» Mainz,	» »	Margaretha,	» Wed. B. Tielman.
» Rijnschans,	» »	die echte Deutsche,	» D. Bodenstaff.
» Keulen,	» »	Mijn Genoegen,	» W. Haasters.
» Wezel,	» »	Ypsilanti,	» B. Brinkhamp.

Vertrokken: F. Bergholtz, Aurora, naar Keulen; W. Weerpas, Carolina, naar Dusseldorp; J. L. Arera, Fredrich Wilhelm, naar Duisburg; W. Tripp, Steltzenfeltz en ligter, naar Mannheim.

KEULEN 17 Oct. *Aangekomen:* W. Arnold, van Mannheim; J. W. Hack, van Duisburg; L. Kiefer, van Rheingau.

Voorbijgevaren: H. van Rietschooten, van Amsterdam naar Coblentz, met 3,342 ctr.; H. A. Brillmeyer, van dito naar Mainz, met 3,866 ctr.

In Lading: Naar Amsterdam, P. Bartmann; naar Rotterdam, H. P. A. Kock; naar Dusseldorf, Urdingen, Duisburg tot Ruhrort en Mülheim aan de Roer, J. Budberg en P. Biesemann; naar Ruhrort, Wezel tot Emmerick, J. Linkewitz; naar Andernach en Neuwied, C. Schäfer; naar Coblentz en de Moezel, J. Seiler; naar Boppard en Bingen, A. Distel; naar Mainz, A. Bender; naar de Neder-Main, C. Mutzbauer; naar de Midden- en Boven-Main, G. Muller; naar Heilbron, G. A. Kuhnle; naar Worms, Mannheim, Rijnschans en Leopoldshafen, J. Andrees.

CAUB 15 Oct. *Voorbijgevaren:* J. Hartmann, van Rotterdam naar Frankfort, met 4,647 ctr.; F. Armbruster, van Frankfort n. Keulen, met 1,864 ctr.

Rijnhoogte te Keulen 17 Oct., 5 voet, 6 duim. Caub 16 Oct., 4 voet, 2 duim. Bingerloch 4 voet, 10 duim.

Carga-Lijsten.

BREMEN.

PHILADELPHIA, *S. J. Remmington*, AMELIA. 116 v., 106 p., 36 k. Tabak, 50 p. Tabakstelen, 102 p. Katoen, 10 p. Cacao, 8/1, 13/2, 76/4 k. Sigaren, 25 v., 2 k. Koopm., H. Hagedorn en Co.; 15 v., 15 k. Tabak, 5 k. Thee, 10 v. Potasch, 7 v., 2 k. Koopm., Order.

NEW-YORK, *D. Steenken*, REPUBLICK. 105 v. Traan, 100 v. Rijst, 172 b. Piment, 10 v. Harst, 10 v. Koopm., Albers en Könoke; 152 v. Traan, 8 p., 1 v. Huiden, H. H. Meier en Co.; 35 kjs. Thee, 99 v. Terpentijnolie, 66 b. Katoen, 3 k. Koopm., Order.

HANDELSBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

LEVERPOOL 15 October.

KATOEN. Zonder prijsverandering; 5,000 balen, waaronder 1,500 Amerikaansche ten uitvoer zijn verkocht.

BEZIERS 13 October.

VOORLOOP. In ³/₆ in loco is gisteren niets gedaan; tot fr. 30.50 zelfs waren er geene verkoopers. Op levering in November, December en Januarij is fr. 30 besteed.

ANTWERPEN 18 October.

KOFFIJ. Heden zijn verkocht 300 balen St. Domingo tot 27⅜; 100 balen balen Brazil tot 27¼, en een kleiner partijtje dito tot 28¼.

SUIKER. 90 kisten wit, en een partijtje blond Havana, zijn tot geheim gehouden prijs heden verkocht, en gisteren zijn in veiling verkocht 100 kisten wit en blonde Fernambuck van fr. 22¾ à fr. 43¼; 59 vaten dito van fr. 29½ à fr. 38¼; 63 zakken dito van fr. 30 à fr. 37½, en 250 kisten Trinidad, de witte tot fr. 44½ à fr. 51½, de blonde van fr. 33½ à fr. 37 per 50 kilo.

ANTWERPEN 19 October.

KOFFIJ. Heden zijn 600 balen Brazil tot 27¼ c. afgedaan.

SUIKER. In ruwe is, in afwachting der veiling van 1,000 kisten Havana, niets omgegaan; doch 20,000 kilo's Melis zijn tot diverse prijzen ter verzending gekocht.

DROP. 163 kistjes, onlangs van Seville en 97 balen van Bayonne aangevoerd, zijn tot diverse prijzen afgedaan.

ROTTERDAM, 18 October.

VIJGEN. De lading per *Fortuna* van Villanova, bestaande in 8,000/4 matten Comadre, en 3,000 matten Condaatsche, is verkocht tot f 16 voor de eerste, en f 9 voor de laatste.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

NEW-YORK 19 September.

Eene belangrijke rijzing heeft in de prijzen der *Granen*, op de ontvangen berigten van Engeland, plaats gehad; 4,000 bush. roode Duitsche *Tarwe* zijn tot 1 D 60 kontant verkocht. *Rogge*, zoo inlandsche als vreemde, is 12½ c. gerezen; eene partij van 3,000 bush. goede kwaliteit is tot 1 D. 12½ op 90 dagen met interest verkocht, en thans wordt deze prijs te vergeefs geboden. *Meel* ook 75 c. hooger; 4 à 5,000 vaatjes Western-Canal zijn tot 9 D. afgedaan.

ANTWERPEN, 18 October.

Tarwe blijft schaarsch ter markt; oude roode wordt voor de consumtie tot *f* 14 à 15, nieuwe van *f* 13 à 13½ betaald; van vreemde is onze voorraad bijna uitgeput; eene partij Cubanka is op 80 kilo tot *f* 12¼, en 77 kilo's oude Rijn tot *f* 13½ verkocht; witte Zeeuwsche wordt op *f* 14 gehouden. Oude inlandsche *Rogge* is bij uitslijting tot *f* 8½ gedaan; nieuwe wordt op *f* 7¼ à 7½ gehouden; Odessa *Rogge* wordt tot *f* 8 aangeboden. Polder-*Garst* wordt op *f* 6 gehouden; Zeeuwsche winter tot *f* 6, zomer dito tot *f* 5¾ aangeboden; Vriessche zomer bedingt *f* 5⅝ à 5¾, winter dito *f* 5⅞. Noordsch *Koolzaad* wordt op *f* 15¾ à 16½ gehouden; Zeeuwsch Zomerzaad van *f* 13½ à *f* 14. Petersburger *Lijnzaad* wordt tot *f* 10¾ à 11½ geveild; Rigasch van *f* 10⅝ à 11¼; eene partij Egyptisch is tot geheim gehouden prijs verkocht. Rigasch *Hennepzaad* wordt op 90 ℔ op *f* 8⅜ à 8½ gehouden. *Raapolie* *f* 68½; *Lijnolie* *f* 53.

MIDDELBURG 18 October.

In de prijzen der jarige en nieuwe *Tarwe* was heden geene verandering, waardoor het weinig aangevoerde door benoodigden grif aangekocht werd; voortdurend blijven de afwijkende soorten weinig vraag vinden, daarentegen zijn de puikste soorten steeds gewild. *Rogge* was 25 cents hooger, en ruimde daarvoor vlug op. Winter-*Garst* in één doen; zomer dito daarentegen 20 cents hooger; van beide soorten was de aanvoer uiterst gering. *Haver* en *Boekweit* zonder verandering. Nieuwe witte, bruine en *Paardenboonen* werden in de genoteerde prijzen gekocht. Groene *Erwten* bijzonder gezocht, en daarvoor werd weder 50 cents hooger dan gepasseerde week besteed, witte dito komen niet veel voor. Jarig *Winterzaad* vond heden geene koopers dan tot lagere prijzen. *Zomerzaad* werd in de genoteerde prijzen naar kwaliteit aangekocht. *Olie* *f* 1 hooger. *Koeken* zonder voorraad.

Men noteert: *Tarwe*. Zeeuwsche. Puike jarige *f* 315 à 330; gemeenere dito *f* 285 à 300; puike nieuwe (1838) *f* 285 à 315; gemeenere dito *f* 258 à *f* 276; roode Rijn *f* 315 à 330. Walchersche. Puike jarige *f* 330 à 337½; gemeenere dito *f* 300 à 315; puike nieuwe (1838) *f* 315 à 322½; gemeenere dito *f* 285 à 300. *Rogge*. Jarige Zeeuwsche *f* 217½ à 232½; nieuwe dito *f* 195 à 210; Bergsche en Bredasche *f* 189 à 202½. *Garst*. Nieuwe winter *f* 138 à 144; dito zomer *f* 120 à 126. *Haver*. Zeeuwsche brouw *f* 81 à *f* 99; dito voer *f* 60 à 75. *Boekweit*. Zeeuwsche en Vlaamsche *f* 135 à *f* 150; Bergsche en Bredasche *f* 141 à 159. *Boonen*. Walchersche witte *f* 300 à 315; dito bruine *f* 330 à 360; dito *Paardenboonen* *f* 120 à 135. *Erwten*. Zeenwsche graauwe *f* 195 à 255; dito groene *f* 165 à 195; dito witte *f* 165 à 195. *Koolzaad*. Jarig Walchersch *f* 412½ à 420. Zeeuwsch Zomer *f* 285 à 307½; Walchersch dito *f* 292½ à 315. *Raapolie* *f* 46.50, *Lijnolie* *f* 37 per Ned. vat.

Regtzaken.

Kantongeregt N°. 2, *te* Amsterdam. *Kantonregter:* Mr. J. H. VAN DER MEER DE WIJS.

Zitting van Maandag 15 October.

Zijn de deurwaarders der verschillende Regterlijke collegiën geregtigd, om IN DE *plaats, waar zij tot het exploiteren bevoegd zijn,* ALLE *exploiten te doen, en mitsdien ook dagvaardingen voor* ANDERE *Regterlijke collegiën, dan waarbij zij zijn aangesteld of hunne functiën uitoefenen?*

Eene der eerste, onder de nieuwe Wetgeving gehouden teregtzittingen van dit kantongeregt, gaf reeds aanleiding tot de behandeling der vermelde, op dit oogenblik hoogst belangrijke regtsvraag. Er was voor het genoemde geregt iemand gedagvaard door den deurwaarder FARRET, die vroeger *wel* bij de gewezen Regtbank van Eersten Aanleg, doch *niet* bij het voormalige vredegeregt zijne functiën uitoefende. Hoezeer de gedaagde niet comparecrde, vroeg evenwel, op eene hieromtrent gemaakte aanmerking, de heer procureur VAN DEN HONERT, die voor den eischer optrad, het woord, en betoogde daarbij de geldigheid van het gedane exploit, hoofdzakelijk op de volgende gronden:

Art. 1. van het *Wetb. van B. R.* zegt, dat *elke regtsingang aanvangt met eene dagvaarding door eenen deurwaarder, die tot het exploiteren* IN DE PLAATS *bevoegd is.* De vroegere redactie van dit art. luidde: *die* IN DE PLAATS *tot het exploiteren bevoegd is.* Dit is, op aandrang van eene afdeeling der Tweede Kamer, veranderd in de tegenwoordige, juist, opdat te duidelijker blijken zou, dat niet alleen de deurwaarder in de plaats, b. v. het kanton, *wonende*, bevoegd is, maar ook die van het arrondissement, waarin het kanton is gelegen (zie des sprekers *Handb. voor de B. R.* f°. 155. sq.). Dit art. behoort tot de *Algemeene bepalingen*, en is dus van de ruimste toepassing.

Vraagt men nu, wie de daar bedoelde deurwaarders zijn, zoo vindt men het antwoord in art. 8 van het *Reglement*, goedgekeurd bij *Kon. besluit* van 14 Sept. 1838 (*Staatsbl.* N°. 36). Zoo mogen die van den Hoogen Raad *alle* exploiten doen in het Arrondissement 's Gravenhage. Zij mogen dus niet alleen voor dien Raad, maar ook voor het Hof van Holland, voor de Arrondissements-Regtbank en de kantongeregten dagvaarden. Ook omtrent die van de Arrondissements-Regtbanken, is bij dat art. al. 5 bepaald, dat zij *alle* exploiten mogen doen binnen de uitgestrektheid van het Arrondissement, waartoe zij behooren; en dus ook voor de kantongeregten, daarin gelegen.

Dit alles is dus in overeenstemming met het aangehaalde art. 1. En trouwens, hoe kon dit anders? Immers is het niet te denken, dat Z. M. dadelijk bij de invoering eener nieuwe Wetgeving, het eerste artikel van een Wetboek buiten werking zou stellen. Maar daarenboven, uit een tegenovergesteld gevoelen ontstaan de ongerijmdste gevolgtrekkingen.

1°. *De deurwaarders van den laagsten zouden dan een voorregt hebben boven die van den hoogsten rang.* Een deurwaarder van het kantongeregt toch zou in *zijn* kanton dagvaardingen kunnen doen om te verschijnen, niet slechts voor zijn kantonregter, maar daarenboven voor den hoogen Raad, de 9 hoven, de 32 Regtbanken en de 139 overige kantongeregten; terwijl b. v. die van den hoogen Raad voor niet één van die 140 kantongeregten een exploit zou mogen doen, niettegenstaande hij tot het exploiteren in de plaats bevoegd is.

2°. Beweert men, dat iedere dagvaarding voor een regterlijk collegie geschieden moet door een' deurwaarder, welke bij *dat* collegie zijn beroep waarneemt, zoo volgt hieruit de ongerijmde stelling, dat er geene deurwaarders zouden zijn, om voor den Hoogen Raad, of het Hof van Holland, buiten het arrondissement 's Gravenhage, te kunnen dagvaarden, want in de andere arrondissementen bestaan er geene, welke hunne functiën, bij dien Raad, of bij dat Hof uitoefenen.

3°. Wanneer iemand uit een ander kanton of arrondissement voor een kantongeregt moet worden gedagvaard, (waartoe de handelszaken veelvuldige aanleiding kunnen geven) door welken deurwaarder moet dan het exploit geschieden? Door dien van dat kantongeregt? Maar dan vervalt men in de ongerijmde stelling, dat zulk een deurwaarder door het geheele rijk exploiten zou kunnen doen, voor sommen minder dan *f* 200, terwijl al weder die van den Hoogen Raad hunne meer belangrijke betrekking *alleen* in het arrondissement 's Hage mogen uitoefenen. En gevoelt men, dat het onwettig zou zijn, den kantondeurwaarder naar eene ver afgelegen plaats te zenden, wanneer zich op die plaats een tot het exploiteren aldaar bevoegd beambte bevond, waar is dan de wet, waarbij ten dien opzigte voor de stad Amsterdam eene uitzondering gemaakt is?

De geleerde en kundige spreker ging nu over, om de bedenking te wederleggen, dat dit alles eerst van toepassing zal zijn, indien de deurwaarders *definitief* zullen zijn aangesteld, doch, dat hunne betrekkingen *provisioneel* zijn gebleven *op den ouden voet.* Hiertegen bragt Z. Ed. het volgende in:

1°. Toegegeven dat, volgens het besluit van 11 Junij 1838, hunne functiën *op den ouden voet* zijn gecontinueerd (welke woorden daar echter niet te lezen zijn); dan zou daaruit tevens volgen, dat zij geene dagvaardingen voor meer dan *f* 50 kunnen doen. Wat daarboven is, is niet *op den ouden voet.*

2°. Dat wij dan ten dien opzigte *gedeeltelijk* onder de oude, *gedeeltelijk* onder de nieuwe wet zouden leven. Geeft men aan de mogelijkheid hiervan toe, waar is dan de grensscheiding? Eerst door het oude als afgeschaft en vergeten te beschouwen, zullen wij ons met regt over de invoering der nieuwe wetgeving kunnen verheugen.

3°. Dat, al ware dit de bedoeling van het besluit, dan nog het reglement van 14 Sept. 1838 is van later dagteekening; zoodat ook hier de regel geldt, dat eene latere wet (of besluit) eene vroegere wet (of besluit) afschaft en wijzigt.

Ten slotte merkte de pleiter op, dat de onderhavige dagvaarding was gedaan door een' deurwaarder, die daartoe, volgens het ontwikkelde gevoelen, de volkomen bevoegdheid had, en dat in andere oorden des Rijks, volgens ingewonnen informatiën, dit punt dan ook als aan geen' den minsten twijfel onderhevig werd beschouwd.

Op Donderdag den 18den dezer heeft de kantonregter in deze zaak uitspraak gedaan, en hoofdzakelijk,

Overwegende, dat voor alsnog geene deurwaarders definitief zijn aangesteld;

Overwegende, dat de bepalingen van het reglement eerst dan van toepassing zullen zijn;

Overwegende, dat het onderhavige exploit gedaan is door een' deurwaarder, die daartoe geene bevoegdheid had;

Gezien art. 7 van het besluit van 11 Junij 1838, in verband met art. 95, wetboek van Burgerlijke Regtspleging, de citatie *nietig* verklaard, met veroordeeling van den eischer in de kosten.

Wij hopen zoo spoedig mogelijk den text van dit vonnis en de beslissing der andere kantongeregten, waarvoor, deze questie aanhangig mogt zijn, of worden, mede te deelen. Tevens vernemen wij, dat er van dit vonnis zal worden geappelleerd, zoo dat eene beslissing van dit punt door de Hoogere Regterlijke Autoriteiten spoedig mag worden te gemoet gezien.

COMPAGNIESCHAPPEN.

Extract uit eene acte ten overstaan van den Notaris Isaac van Meurs, dd. 17 Oct. 1838, gepasseerd tusschen de heeren Wouterus Johannes Franciscus Sleumer koopman ter eenre, en Johan Christoph Kiersch zonder beroep ter andere zijde, beide binnen deze stad woonachtig; houdende oprigting eener Vennootschap om voor gezamenlijke rekening wol te fabriceren, uit wollen lompen, onder de firma van Sleumer en Kiersch. Tot de teekening der firma zijn de beide comparanten, echter uitsluitend voor zaken op de fabrijk betrekking hebbende, gelijkelijk geregtigd en bevoegd. Het bestuur der fabrijk, daaronder begrepen het doen van alle in- en verkoopen, zal met gemeenschappelijk overleg worden waargenomen.

Dezelve compagnieschap wordt gerekend te zijn aangegaan van af 1 Oct. 1838, voor eenen onbepaalden tijd. Het zal nogtans een' der vennooten vrij staan de vennootschap te verlaten, mits hij daarvan zes maanden vooraf aan den anderen vennoot behoorlijk kennis zal gegeven hebben.

De fabrijk is gevestigd op de Prinsengracht over den Stads-Timmertuin, N°. 4748, en bij besluit van Z. M. de dato 29 Julij 1838, N°. 14, is aan de comparanten, voor de invoering van de benoodigde werktuigen, daartoe een octrooi verleend, voor den tijd van 15 jaren.

LIJST DER PERCEELEN,

Welke op Maandag den 22 *October* 1838, *in het Heeren-Logement te* Amsterdam, *zullen geveild worden.*

N. 1. Een Koopmanshuis, c. a., op den Singel, tusschen de Toren- en Lijnbaanstegen, N. 2547.

N. 2. Een Koopmanshuis, c. a., op den Nieuwezijds Voorburgwal, bij de Dirk van Hasseltsteeg, N. 2025.

N. 3. Een Winkelhuis, c. a., op den Haarlemmerdijk, op den hoek van de Heerenmarkt, N. 5750 en 5751.

N. 4. Een Winkelhuis, c. a., op den Heiligen Weg, bij de Kalverstraat, N. 4094.

N. 5. Een Huis, c. a., op den Nieuwezijds Achterburgwal, tusschen de Lijnbaan- en Spaarpotstegen, N. 2232.

N. 6. Een Pakhuis, c. a., op den Nieuwezijds Achterburgwal, bij de Spaarpotsteeg, N. 2238.

N. 7. Een Huis, c. a., op den Groenen Burgwal, W. Z., tusschen de Staalstraat en de Raamgracht, N. 4101.

N. 8. Een Huis, c. a., in de Binnen Wieringerstraat, bij den Haarlemmerdijk, N. 5836.

N. 9. Een Huis, c. a., in de St. Annestraat, achter uitkomende in de Zwartlakensteeg, N. 703.

N. 10. Een Winkelhuis, c. a., in de Jonge-Roelensteeg, N. 3093.

N. 11. Een Koopmanshuis, met daarnevens staand Pakhuis, genaamd *de Goudvink*, c. a., op den Singel, tusschen het derde Clarisse Klooster en de Munt, N. 4275.

N. 12. Een Koopmanshuis, c. a., op de Heerengracht, tusschen de Utrechtsche Straat en den Amstel, N. 5944.

N. 13. Een Winkelhuis, c. a., op de Utrechtsche Straat, nabij de Heerengracht, N. 5949.

N. 14. Koopmanshuis, c. a., op de Heerengracht, tusschen de Gasthuismolen- en Romeinsarmstegen, N. 5091.

N. 15. Een Koopmanshuis, c. a., op den N. Z. Voorburgwal, tusschen de Korte Lijnbaan- en Korte Korsjespoortstegen, N. 2149.

N. 16. Een Huis, c. a., op de Heerengracht, W. Z., op den hoek van de Brouwersgracht, N. 5603.

N. 17. Een Huis, c. a., op de Lindengracht, Z. Z., achter tegen het Karthuizers Kerkhof, N. 5912.

N. 18. Een Huis, c. a., naast N. 17, N. 5911.

N. 19. Een Winkelhuis, c. a., op den Haarlemmerdijk, tusschen de Buiten Brouwer- en Wieringerstraten, N. 5684.

N. 20. Een Koopmanshuis, c. a., op de Heerengracht, tusschen de Korsjespoort- en Roomolenstegen, N. 5548.

N. 21. Twee Winkelhuizen, c. a., op het Rokin en hoek van de Taksteeg, N. 3649.

N. 22. Een Winkelhuis, c. a., op den Nieuwendijk, bij de Haringpakkerij, N. 1342.

CORRESPONDENTIE.

De Redactie heeft ter plaatsing ontvangen een Stuk, getiteld: *Beschouwing der Wandeling op de Tentoonstelling.* Hoewel gewoon ongeteekende Stukken ter zijde te leggen, hebben echter deze beschouwingen haar aanleiding gegeven tot onderzoek, en het is ten gevolge daarvan, dat zij alsnu bereid is dezelve, behoudens eenige wijzigingen, te plaatsen, wanneer één der vijf kunstlievende inzenders zich aan haar bekend maakt, hetgeen volstrekt noodig is, met betrekking tot daadzaken, haar onbekend, en voor welke zij mitsdien de verantwoordelijkheid niet kan op zich nemen.

Advertentiën.

Schouwburgen, Concerten

EN PUBLIEKE VERMAKELIJKHEDEN.

STADS SCHOUWBURG.

Maandag 22 October 1838. DE VROUW NAAR DE WERELD, Blijspel in 5 Bedrijven, naar het Hoogduitsch van den heer *J. C. Brandes.* Gevolgd door ABOU-HASSAN, Nieuw Groot Ballet-Pantomime, door den Balletmeester *A. P. Voitus van Hamme*; Muzijk van den Heer *A. Berlijn*; Decoratiën van den Heer *J. E. de Vries*, en nieuwe Costumes. Verwacht op Donderdag den 25 October 1838, als Buitengewone Voorstelling, ter feestviering van de 25jarige verbindtenis aan den Schouwburg en tevens van de 50jarige Tooneeldienst van den zeer verdienstelijken Tooneelkunstenaar *F. A. Rosenveldt*, en ten zijnen voordeele: DE GEBANNEN AMOR, OF DE ACHTERDOCHTIGE ECHTGENOOTEN, Blijspel in Vier Bedrijven, naar het Hoogduitsch van *A. von Kotzebue*, door den heer *J. van Esveldt Holtrop*, in vele jaren niet vertoond. Gevolgd door: DE HONDERDJARIGE MAN, OF DE FAMILIE GAILLARD, Blijspel met Zang, in Een Bedrijf, naar het Fransch, door den heer *F. A. Rosenveldt.* Nooit vertoond. Tusschen beiden: EEN DIVERTISSEMENT, Gemonteerd door den Balletmeester *A. P. Voitus van Hamme*, waarin door de Eerste Sujetten zal worden gedanst.

Ten Zes ure op het Tooneel.

THEATRE FRANCAIS.

Sous la direction de Monsieur BAUDOT.

N°. 16 de l'Abonnement.

MARDI 23 Octobre 1838. Pour la huitième réprésentation de Mme *Albert* du Théâtre du Vaudeville, et de Mr. *Albert*, du Théâtre Français. La première réprésentation de: UN CHEF D'OEUVRE INCONNU, Drame en 1 acte du Théâtre Français par Mr. *Charles Lafont.* Suivie de la première réprèsentation de: UNE NUIT D'ATTENTE, Scène dramatique, mêlée de Chants par Mr. *Hyppolite Leroux*, jouée par Mad. *Albert* toute seule. Le spectacle sera terminé par CALEB, Vaudeville en 1 acte, par Mr. *Achille Dartois* et *Eugène.* Mad. *Albert* remplira le rôle d'Emmy. Entre les 2 pièces: à LA GRACE DE DIEU, Romance, paroles de *Gustave Lemoine*, musique de Mlle. *Louisa Fuget*, chantée par Mad. *Albert.*

On commencera a 6½ heures précises.

Au premier Jour, UNE RIVALE, GILETTE DE NARBONNE, Ouvrages nouveaux, faisant partie du répertoire de Mme *Albert.*

(Sans rémise.) MERCREDI 24 Octobre. Spectacle extraordinaire, donné par Mr. *Sudre*, conjointement avec l'Administration.

DEUTSCHES THEATER. *In der Amstelstrasse.*

7te Vorstellung im Abonnement.

Montag den 22ten October 1838. DER BARBIER VAN SEVILLA, Grosse Oper in 4 Aufzügen. Musik van *Rossini.* * * * Graf Almaviva, herr *Beils* vom Frankfurther Stadttheater als dritte Gastrolle.

Anfang um 7 Uhr.

GROOT FRASCATI.

Zondag den 21 October 1838. SOIRÉE MUSICALE, *à la Strauss*, volgens Programma, aan het Lokaal verkrijgbaar.

Aanvang des avonds ten 7½ Ure.

DE WERELDTAAL.

Met belangstelling vestigen wij de aandacht onzer lezers op eene *Soirée*, welke, maandag eerstkomenden, in de zaal van den Franschen Schouwburg zal gegeven worden, door den heer Sudre, ten einde met eene zijner kweekelingen, Mlle. Victorine Hugo, proeven af te leggen van den aard en het gebruik eener door hem uitgevonden algemeene, of Wereldtaal, eenvoudiglijk bestaande uit de Muzijkale namen en geluiden *do*, *ré*, *mi*, *fa*, *sol*, *la*, *si*, door middel van welke de onderscheidene natiën, ook zonder andere taalkennis, zich aan elkander kunnen doen verstaan, niet alleen door de geschreven letter, of door de spraak, maar ook door vele andere zigtbare, hoorbare of voelbare teekenen. Indien zich bevestigt, hetgeen aangaande deze uitvinding wordt gezegd, dan zal de heer Sudre mogen beschouwd worden een der duisterste en ingewikkeldste vraagstukken te hebben opgelost, op zoodanig eene volledige en alles omvattende wijze, dat zelfs de doofstommen en blinden van de gelegenheid, tot onderlingen en algemeenen omgang en verstandhouding niet zijn uitgesloten. Wij stellen ons voor van onze bevinding dadelijk na den afloop der zitting verslag te doen.

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHUYS, VERANTWOORDELIJK UITGEVER EN DIRECTEUR

GEDRUKT BIJ A. ZWEESAARDT.

TWEEDE JAAR, N°. 291. **1838.** MAANDAG, 22 OCTOBER.

DE AVONDBODE,

ABONNEMENT
AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 206.
En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PRIJZEN
VOOR 3 MAANDEN,
te *Amsterdam*.......... f 17 —
en *Buitensteden* franco.......... 8 —
Advertentien.
ZEVEN REGELS of minder.......... 75
Elken regel meer.......... 15
ZEGEL voor elke advertentie en herhaling.......... 35

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

TWEEDE EDITIE.

Tweede Editie.

WEDER-ANTWOORD.

(*Vervolg en Slot.*)

Tot nog vollediger bewijs, dat die vereffening met Engeland niet ondoenlijk is, strekt de daadzaak, dat dit land tegenwoordig *voor eene even groote som* uitvoert als vóór 25 jaren; alleen moet, bij den verminderden prijs der fabrijkaten, *eene veel aanzienlijker hoeveelheid goederen* uitgevoerd worden.

Dus zijn de omstandigheden veranderd, niet zoo zeer met betrekking tot de middelen van betaling, als wel met betrekking tot de productie. Sedert den vrede ontstond op het vasteland eene geduchte mededinging, eene emancipatie van Engelands beheerschende nijverheid, die men, althans wat den Hollandsch-Belgischen kunstvlijt betreft, in Engeland maar al te wel begrepen heeft. Ten gevolge van deze, door Engeland met leede oogen beschouwde, mededinging, moeten zijne fabrijkanten natuurlijk tegen veel mindere prijzen, dan gedurende den oorlog, verkoopen, en, om gelijk grooten winst als destijds te verkrijgen, eene vrij hoog opgedreven massa bewerken en uitvoeren.

Men heeft zich niet ontzien, ons verwarring van denkbeelden te verwijten, terwijl men zich zelfs veel meer daaraan schuldig maakt. Wij hebben gevraagd: «of niet Engeland oneindig beter zoude staan, bij-aldien hetzelve het excedent der uitvoeren in de jaren 1793—1816, te zamen 330 millioen £ in den buitenlandschen handel had te goede gehouden, of in publieke effecten van andere landen belegd?» en daarop wordt ons geantwoord, «niet te hebben bedacht, dat het al vrij wat zou beteekend hebben voor de Engelsche fabrikanten, zoo maar gedurende den oorlog hunne schuldvorderingen van buiten 's lands tot eene som van 330 millioen £ te laten oploopen, en niet te min te blijven voortwerken. De bankroeten, ten gevolge van het gebrek aan het betaalmiddel, in het enkele jaar 1816, hebben het tegendeel bewezen.» — Maar hebben wij dan gezegd, dat het de Engelsche *fabrijkanten* waren, die deze aanzienlijke som hadden moeten te goede houden? Zij zijn betaald geworden door wissels op de schatkist, welke zich de benoodigde gelden tot betaling dier wissels heeft verschaft, door telkens nieuwe leeningen te doen; deze nieuwe leeningen zijn geplaatst geworden bij de Engelsche kapitalisten. Zonder het hoogst verderfelijke stelsel van ongehoorde oorlogs-uitgaven zouden die leeningen zoo niet geheel, dan toch grootendeels, overbodig geworden zijn; de Engelsche Kapitalisten zouden dan dezelfde sommen in den buitenlandschen handel of in buitenlandsche publieke effecten hebben doen beleggen, en de fabrijkanten zouden hunne betaling verkregen hebben in wissels op deze kapitalisten of op de bankiers, door welke de transactiën geleid werden, juist zoo, als dit in het jaar 1817 heeft plaats gehad. Slechts een' schakel, van uit de ketting verdwenen, — het Gouvernement of de Staat, — en het daaruit volgend hoogst-belangrijk verschil in de uitkomst zoude geweest zijn, dat Engeland's kapitalisten thans eenige honderd millioen gulden, jaarlijks van buiten 's lands zouden hebben te ontvangen, die hun nu moeten betaald worden door den Engelschen staat zelven, met dit door den steller rondborstig erkend gevolg, dat Engeland daardoor buiten de mogelijkheid gesteld is, eenen ernstigen oorlog te voeren; dus ook buiten de mogelijkheid om krachtdadig naar buiten te handelen.

Met betrekking tot de binnenlandsche aangelegenheden valt aan te merken, dat, vermits in Engeland het gros der belastingen van de meerdere of mindere hoegrootheid der kapitalen en haren omzet, alsmede van het meerdere of mindere verbruik afhangt, bij ontstentenis van het vermogen van plus-minus zeven honderd millioen £ in publieke effecten, de heffing van p. m. vijf-en-veertig millioen £ Rijksbelastingen jaarlijks zeer moeijelijk, zoo niet op den duur onmogelijk zoude zijn. Van slechts ondergeschikten invloed op die heffing is het echter, of deze rijkdom van zoo vele honderd millioen £ in binnenlandsche, dan wel in buitenlandsche effecten bestaat. Indien dit laatste het geval ware, en bij inning van even aanzienlijke belastingen, de 24 millioen £, welke, onder de nu bestaande omstandigheden, de rente-betaling der binnenlandsche schuld vereischt, tot geheel andere doeleinden, tot den aanleg van straatwegen, kanalen en andere middelen van communicatie, tot verbetering van 's Rijks Marine, tot betere instandhouding van 's Rijks tuighuizen en magazijnen, tot ondersteuning van weldadigheids-gestichten, enz. konden besteed worden, zoude dan ook de Engelsche Marine al meer en meer in verval geraken, zouden de magazijnen zich allengskens ledigen — en duizenden van behoeftigen aan den hongerdood prijs gegeven zijn? — Is het niet overbodig, nu nog de reden op te sporen, waarom Engeland's Marine kwijnt, waarom openbare gebouwen vervallen en hoogst zeldzaam nieuwe opgerigt, waarom de armen niet van Rijks wegen ondersteund worden? De zoo hoog geprezen staatsschuld, die het edelste merg van het land verslindt, is de oorzaak. Door deze staatschuld te vermeerderen — en daartoe is Engeland bij deszelfs hoog krediet voorzeker beter dan eenige andere Staat in de gelegenheid — zouden de genoemde bezwaren kunnen worden verholpen; echter Engeland's bestuur, thans wijzer en voorzigtiger dan voor dertig jaren, beseft zeer wel, dat daaruit hoogst waarschijnlijk met den tijd onheilen en rampspoeden zouden voortvloeijen, veel erger dan die, welke men thans zoude te keer gaan.

Men zegt verder «gesteld ook, de Engelsche uitvoerders hadden de 330 millioen £ kunnen en willen ten goede houden, waar zouden koopers geweest zijn van de wissels op het gouvernement? Zou dit dan niet specie of goud in baren hebben moeten uitvoeren, tot betaling zijner buitenlandsche oorlogskosten? Of veeleer, zou het niet in de onmogelijkheid geweest zijn van die te bestrijden?» De onmogelijkheid behoeft men juist niet toe te staan, maar groote moeijelijkheden zouden daaruit allezins voor het Engelsche bewind voortgesproten zijn, misschien met het heilzaam gevolg, eene bezuiniging der uitgaven te bewerken, terwijl het excedent der uitvoeren en de daaruit op het vaste land voortvloeijende, gestadig hernieuwde, behoefte aan aanzienlijke remises op Engeland voor het verderfelijke verkwistings-stelsel, zonder twijfel ten hoogste gelegen kwamen; maar juist daarom was ook onze aanmerking zeer gegrond: «*In de onmetelijke zee der oorlogskosten, subsidiën en voor dezelve gedane leeningen vonden al die schatten hun graf!*»

Men geeft hoog op van de groote vermeerdering van den nationalen rijkdom in Engeland! Door de voortgezette ontginning der goud- en zilvermijnen, maar vooral door de aanzienlijke vermeerdering der staatsschulden, is deze schijnbaar in alle landen verhoogd. Schier alle soorten van eigendom hebben eene hoogere waarde verkregen; het dagloon, dat de eigendom is van den werkman, is van een halve braspenning allengskens op een daalder gerezen, met het dagloon de waarde van den handarbeid, der gebouwen (waar niet bijzondere omstandigheden dit verminderen) enz. Ook heeft een langdurige vrede de productie overal aanzienlijk doen klimmen, en wat is productie anders dan aan ruwe stoffen eene bewerking te geven, die haar onder eene nieuwe gedaante eene veel hoogere waarde verschaft, dus den rijkdom *werkelijk* verhoogt? Evenwel staat het nog zeer te bezien, of Engelands rijkdom meer dan die van andere landen gerezen is; ja eene oplettende beschouwing der resultaten van de *Probate and Legacy duty* doet het tegendeel onderstellen, wekt het vermoeden op, dat deze vermeerdering van rijkdom in Engeland ten grootsten deele aan het bestaan van eene grootere staatsschuld is toe te schrijven, dus illusoir is. Immers vindt men, dat de opbrengst der vermelde belasting van de jaren 1805 tot 1831 regelmatig geklommen is, met enkele uitzondering van de jaren 1810, 1818, 1826 en 1831, en dit waren juist de jaren, waarin, ten gevolge der politieke (en mercantiele) gebeurtenissen: Napoleon's bevestiging op den troon, het congres van Aken, de dood van keizer Alexander, de Fransche, Belgische en Poolsche omwenteling de prijzen der Engelsche Consols eenen gevoeligen schok leden; zoo dat het meerdere of mindere der opbrengst schier uitsluitend van de oogenblikkelijke waarde der Consols schijnt af te hangen. Maar nog eens: *zoodanige* vermeerdering van rijkdom is *geene reële* vermeerdering!

Op de benaming van 's Rijks schuld komt het, ons inziens, minder aan; ook stemmen het Hoogduitsche *Staatsschuld* en het Engelsche *National Debt* zoo tamelijk overeen. *National* is synonym met *publiek*, *algemeen* en *Debt* is *what one man owes to another*, bij gevolg ook de schuld, die de Staat tegen over partikulieren gecontracteerd heeft. Opmerkenswaardig blijft het evenwel, hoe in Engeland zoo veel, wat aan den staat, dat is aan het geheel der ingezetenen van het Rijk toebehoort, *Royal* genoemd wordt: *royal army*, *royal navigation*, *royal exchange* enz., en hoe alleen de schuld niet de benaming *royal*, maar *national* verkregen heeft.

Ook die stelling kunnen wij niet onbeperkt goedkeuren, dat eene vermindering van de *uiterlijke* waarde der *National Debt* juist als eene *nationale ramp* moet beschouwd worden. Zoo de verbindtenissen aan de zijde van den staat stiptelijk vervuld worden, zoodat de houder zijne gewone rente verkrijgt, en niet door eene schorsing van betaling tot allezins rampzalige vermindering van zijne uitgaven genoopt wordt, dan komt het op den beursprijs minder aan. Deze is immers alleen dan van waarde, wanneer iemand tot verkoop van zijne inschrijving overgaat, hetgeen in Engeland, naar evenredigheid zeldzamer dan in eenig ander land voorkomt. Bij vergelijking der officiële opgaven van verschillende tijdperken vindt men, dat het getal der groote houders schier niet verandert; zoo was gedurende een tijdperk van vijf jaren het getal der inschrijvingen van £ 3000—5000 slechts met twee verminderd, terwijl dat der inschrijvingen van meer dan £ 5000 gedurende dit zelfde tijdperk met twee was vermeerderd. — Van grooter belang mogen de dobberingen der prijzen voor de spekulanten op rijzing en daling zijn, wier spel echter van 's Rijks wege weinig in aanmerking behoeft genomen te worden.

De zamensteller der *Statistics of the British Empire* heeft gelijk, als hij dit gedeelte van het nationaal vermogen, hetwelk uit de staats-schuld voortspruit, *ideaal* noemt, en de steller der voor ons liggende vertoogen, heeft ook gelijk, als hij die als van *reële waarde* beschouwt. Deze schijnbare tegenstrijdigheid is reeds in onze vorige aanmerking opgelost. Voor den *houder* van publieke effecten hebben deze ontwijfelbaar eene reële waarde. Als een particulier hier ter stede duizend stuks Russische obligatiën bij Hope in onbezwaarden eigendom heeft, dan is hij, bij den tegenwoordigen staat der prijzen, zeer zeker even goed millionair, als wanneer hij een millioen in specie of bankpapier bezit; maar voor den staat zijn de publieke effecten *ideaal*, vermits even veel (of meestal minder) daarvoor wordt ontvangen, dan hij later moet terug betalen. Ons dunkt, in het aangehaald geval blijkt duidelijk, dat het Russische Nationaal vermogen of de nationale rijkdom door de creätie dier duizend schuldbrieven niet vermeerderd is, want een *Buitenlander* heeft zich meester van dezelve gemaakt en trekt daarvan in de eerste plaats de jaarlijksche rente, en vroeg of laat het kapitaal. Dit laatste vervalt, wel is waar, bij rente-schulden, gelijk de Engelsche Consols en alle anderen, waar geene aflossing van kapitaal bedongen of te verwachten is; echter vermits een kapitaal alleen waarde heeft door de vruchten, die het oplevert, zoo komt daarop in de hoofdzaak weinig of niets aan.

Wat hier met betrekking tot staatsschulden gezegd is, vindt ook op alle *gewone schulden* zijne toepassing. De houder van eenen schuldbrief op een gegoed man, houdt dien voor niet minder waard, dan dezelfde som in specie, en geeft daarom onbedenkelijk aan den uitgever deze som. Echter is de uitgever door de ontvangst dier som nog geenszins rijker geworden, vermits hij hetzelve of een nog grooter bedrag vroeg of laat moet restituëren, of zoo er geen tijd van restitutie bepaald mogt zijn, iets moet praesteren, dat met de waarde van het ontvangen kapitaal correspondeert. Daarom vermeerderen wissels, bankbilletten, cassierspapier, enz. het circulerende vermogen, en kunnen dierhalve tot vermeerdering der nationale welvaart bijdragen, maar zij vermeerderen geenszins op zich zelve den algemeenen rijkdom. — Wij lezen verder in *Engeland's Geldleeningen II.* «Wanneer, in een land, dat 100 millioen aan numerair heeft, de regering gedurende twintig jaren, jaarlijks tien millioen tegen een equivalent van daartoe gecreëerde fondsen opneemt, *welke tien millioen numerair* (hetgeen vooral in het oog te houden is) *telkens door de Rijks-uitgaven in de massa der algemeene circulatie terugtreden*, zoo bestaat na verloop van twintig jaren het algemeene geldelijk vermogen van 100 millioen numerair *even als te voren*, en daar is *bijgekomen* een vermogen van 200 millioen aan inschrijvingen op de rijks-boekrekening. Mogen die 200 millioen al beneden pari staan, zij het tegen 50 ten 100, zoo representeren zij minstens eene geldswaarde van nog 100 millioen, die geenszins louter *ideaal*, maar tegen den koers te *realiseren*, of door beleening *tot elke voorkomende onderneming te gebruiken is.*»

Indien die redenering gegrond ware, dan zoude eindelijk de zoo lang te vergeefs gezochte steen der wijzen ontdekt, en aan elk land het middel gegeven zijn, den nationalen rijkdom tot elke gewenschte hoogte op te voeren; slechts voor hen, die het onschatbare geheim niet kennen, zoude de geldkwestie nog eenig bezwaar kunnen opleveren; de ingewijden daartegen zouden niet slechts kanalen, straatwegen, spoorwegen in alle rigtingen kunnen aanleggen, maar ook nog veel kostbaardere ondernemingen zouden hen niet

MENGELWERK.

DE JUANITA.

Op geringen afstand van *Marseille*, tusschen en tegen de zandige heuvels, aan den oever der Zee, ligt een ellendig gehucht, welks geheel voorkomen armoede en gebrek aanduidt. Dit gehucht heet *de Kataloniërs*; het is inderdaad sedert onheugelijke tijden bewoond door eene kleine kolonie, uit de nakomelingen van Spaansche visschers bestaande. De mannen oefenen allen het beroep uit hunner vaderen, terwijl de vrouwen aan de opkoopers in *Marseille* de vangst gaan verkoopen. Dit is het eenige punt van aanraking tusschen hen en de stad. Overigens houden zij zich in eene gestrenge afzondering en vermijden iedere verbindtenis met de stadbewoners.

In 1817 was een man, van omstreeks vijftig jaren, PÉPÉ, in het Spaansch gemeenzame verkorting van JOZEPH, genaamd, de belangrijkste persoon dezer kolonie, de voornaamste burger dezer kleine republiek; niet omdat hij rijker was dan zijne gelijken, maar hij was de handigste visscher. PÉPITA, zijne dochter, was de schoonste onder hare gezellinnen; en de *Juanita*, zijne schuit, eerwaardig door haren ouderdom, was van stapel geloopen, minstens honderd jaren vóór het twintigtal andere schuiten, die haar omringden. PÉPÉ, een regte zeerob, had geene oogen dan voor zijne schuit, welke hij, na iedere reis, kalefaterde en opschilderde, en voor zijne PÉPITA, die hij dan eens fluweel dan eens zwarte kanten medebragt, de vruchten van eenen geheimen ruilhandel, misschien twintig, dertig mijlen in Zee met Spaansche schepen gedreven. Was de vangst ruim geweest, dan zette PÉPITA hare mand op het hoofd, en stapte, netjes gekleed, naar de markt van *Marseille*, met die voor de vrouwen van andere landen zoo onnavolgbare *desinvoltura*, der Spaansche eigen. Zij was een meisje van eene opmerkelijke, doch tevens zonderlinge schoonheid; hare schitterende, groote zwarte oogen waren steeds neêrgeslagen, en men zou gezegd hebben, dat zij enkel daarom door hare lange pinkers keek, omdat zij wist, dat men den gloed van haar oog niet kon doorstaan. Hare houding was rijzig, en niettegenstaande het langwerpig ovale gelaat, teekenden de opgetrokken hoeken van harer mond eene opgeruimdheid en eene soort van bruisende vreugd, welke zoo goed kon gepaard gaan met die matte en eenigzins loodachtige blankheid van hare kleur, het laatste overblijfsel van Afrikaanschen oorsprong. Daar was in haar geheele voorkomen eene zeldzame kuischheid, eene scherpe terughoudendheid, die deed denken, dat PÉPITA, indien zij ooit een geheim bezat, dat niet ligt zou ten beste geven. En zij had dat geheim, het jonge meisje. In eene der straten, die naar de vischmarkt geleiden, had zij een' blonden jongeling opgemerkt; klein van gestalte, zoo als zij groot was; met roode wangen, terwijl de hare bleek waren; toonbeeld van het Noorden, zoo als zij dat was van het Zuiden; het was de heer THOMAS LUDGER van *Bremen*, een jonge wees, met een middelmatig vermogen, die een paar jaren te *Marseille* werkzaam kwam zijn, op het kantoor van een oud correspondent zijns vaders. LUDGER had, van zijne zijde, de schoone Katalonische niet zoo dikwijls kunnen zien voorbijgaan, zonder voor haar gevoelens te koesteren, zoo als geen meisje van zijn land, al bood zij ook nog zulk eene bekoorlijke mengeling van leliën en rozen, hem had ingeboezemd. Niettemin toen hij zich getroffen gevoelde door het schoone meisje, was zijne eerste gewaarwording schaamte: Hij, LUDGER, die met de heeren kantoorbedienden van *Marseille* gemeenzaam omging, en geabonneerd was in den Schouwburg, hij beminde een vischmeisje, eene dochter van die schamele kolonie. O!... Had PÉPITA deze opwellingen van hoogmoed kunnen raden, nimmer had hij haar weder gezien; maar de liefde van den Bremer was sterker dan zijne ijdelheid, en hij besloot eene overwinning te volbrengen, die zich, als ware het, hem aanbood.

«Ik zal haar,» dacht hij, «geld genoeg geven, om haar het verlaten van haar beroep ligt te maken, en haar dan digt bij het magazijn doen wonen.»

Toen begon hij het meisje na te volgen, doch zonder den moed te hebben haar aan te spreken. PÉPITA liet hem begaan, doch, wanneer zij de Kataloniërs naderden, dan gaf zij hem een' wenk om terug te keeren, en LUDGER durfde niet ongehoorzaam zijn. Het kwam eindelijk zoo ver, dat deze twee, zoo zeer verschillende personen elkander dagelijks afwachtten, op eene bij stilzwijgende overeenkomst bepaalde plek, om daar met elkander van liefde te spreken. PÉPITA kende alleen haar Katalonisch, en LUDGER had de gewoonte om altijd zijn bedorven Fransch met plat Duitsch te vermengen. Intusschen, de liefde is een goed leermeester, en na korten tijd verstonden zij elkander zeer goed. Maar in dat wisselen van beloften en eeden had PÉPITA een beslissend voordeel op haren minnaar, zoodat weldra LUDGER er niet meer aan dacht haar te verleiden, maar integendeel zeer ernstig om haar te trouwen, en volstrekt naar de Kataloniërs wilde gaan, tot PÉPÉ doordringen en hem de hand van zijne dochter vragen.

«Neen, neen,» zeide PÉPITA, «hij zou het u weigeren.»

«Dan moet hij wel rijk zijn?» vroeg LUDGER. PÉPITA glimlachte, en de tijd verliep intusschen in vruchtelooze liefde, voor den jongeling, die te vergeefs van schaking en geheim huwelijk sprak.

Op zekeren dag kwam PÉPITA hem met drift te gemoet, en trok hem hevig met haar mede.

«Kom, kom,» riep zij uit, «kom, de *Juanita* koopen.»

LUDGER volgde, zonder haar te begrijpen, doch voornemens, om aan zijne beminde te gehoorzamen. Bij de kolonie aangekomen, vonden zij er een tooneel van zoo veel hevigheid, dat onze Duitscher, nog weinig met de driften van het Zuiden bekend, er van ontzette. Al de schuiten waren, na eenen vrij langen togt, teruggekomen, en lagen op het strand met kransen van zeewier versierd, en tot het boord met visch gevuld.... Eene enkele, de *Juanita*, was ledig; langs hare zijden hingen de gescheurde netten, en de kleine ST. JAN, die den steven ten sieraad verstrekte, gebroken en met modder bedekt, zoo als hij was, verkondigde den toorn van PÉPÉ en de onmagt van den heilige, om eene goede vangst te bezorgen of zich te verdedigen. Met bloote armen en bloote borst, de haren verward en met zeewier en gras vermengd, liep PÉPÉ rondom zijne schuit.

«Ho! ho! *Juanita*,?» schreeuwde hij. «*Juanita*, oude, doove en blinde karkas, daar zijt gij nu eindelijk, en gij zult mij uwe verkeerdheid betalen!... Waarom hebt gij de visschen voor u uit doen vlugten, in plaats van ze tot u te trekken, zoo als anders? Waarom mij met ledige handen laten te huis komen? Het is uit, ik wil niets meer van u weten, *Juanita.*»

Met een eind touw, dat hij in de hand hield, sloeg hij de zijden van de arme schuit, ongevoelig, wel is waar, maar welker planken echter kraakten onder de kracht zijner slagen. Toen bleef hij voor den steven staan, en overlaadde het verminkte St. Jansbeeld met scheldnamen:

«Nu uwe beurt, ongeluksheilige,» zeide hij; «neen, gij zijt niet uit het paradijs, een verrader zijt ge, een leugenaar, een heilige zonder trouw...,

afschrikken, want hoe meer schulden, hoe rijker, hoe bloeijender, hoe gelukkiger het land! — Het spijt ons, dat wij den schoonen droom niet verder mogen volgen; uit het verhevene rijk der Phantasie trekt ons de onweêrstaanbare magt der gevoellooze cijfers met reuzengeweld naar beneden. — Doch wij zullen den geëerden steller toonen, dat wij Z. Ed. begrepen hebben, door het gekozen voorbeeld op eene nog eenigzins grootere schaal te brengen. Dat land met zijne 100 millioen numerair neme niet slechts gedurende 20, maar gedurende achtereenvolgende 50 jaren, niet slechts 10, maar 20 millioen jaarlijks op, *die telkens door de Rijksuitgaven in de algemeene circulatie terug treden*; het neme verders de voor deze leeningen benoodigde renten op, en, om den rijkdom regt te vermeerderen, onderstelle men, dat de 5 pCt. schuldbrieven doorgaans tegen 83⅓ pCt. worden uitgegeven. Dan zal het land, na verloop dier 50 jaren, zich in eenen almagtigen rijkdom aan publieke effecten verheugen, het gelukkige land zal dan buiten zijne 100 millioen numerair, die een dood iets zijn, nog een levendig vermogen van bijkans zeven duizend millioen bezitten, *die geenszins louter* IDEAAL, *maar tegen den koers te* REALISEREN *of door beleening* TOT ELKE VOORKOMENDE ONDERNEMING TE GEBRUIKEN ZIJN. Jammer maar, dat dit gelukkige land dan ook voor de betaling eener jaarlijksche rente van ruim 348 millioen gulden zal moeten zorgen, en zoo die kleinigheid niet mogt op te brengen zijn, zich failliet zal moeten verklaren. ZEd. zal ons misschien in bedenking geven, dat ook de inkomsten van het land met 350 millioen zijn vermeerderd. Toegegeven, bijaldien de geheele massa der gedurende een tijdperk van 50 jaren uitgegeven Effecten, uitsluitend binnen 's lands is gebleven, niet ook de vreemdeling zich van een gedeelte er van heeft meester gemaakt; — maar is zoodanig eene vermeerdering van het jaarlijksche inkomen van 350 millioen ook toereikend, om de uitgaven of de belastingen met eene gelijke som van 350 millioen jaarlijks te verhoogen? Zouden niet mogelijk deze belastingen grootendeels op eene geheel andere klasse drukken, dan die het inkomen derzelve geniet? Zoude dan niet toepasselijk worden, wat de schrijver zoo juist aanmerkt: «Kwame het er toe, dat de schatpligtige, om die lasten op te brengen, zijn eigendom zelf moest aanspreken, zoo hadde de Staat *het beschikbaar gedeelte van de inkomsten der ingezetenen* overschreden, en zulk een financie-stelsel zou alleen door volstrekten nood te billijken, en ten allen tijde te betreuren zijn.»

In zoodanig geval de staatsschuld te vernietigen, zoude ontwijfelbaar eene groote ramp zijn; verbindtenissen, die eenmaal bestaan, moeten uit regtvaardigheid zoowel, als in het belang der algemeene welvaart, geëerbiedigd worden; — wij hebben dit nog kortelings in een artikel met het opschrift *Vrede*, nader bewezen. Maar even daarom behoort, in elke wel geregelde staatshuishouding, er voor gezorgd te worden, dat de schuld niet zoodanig eene noodlottige hoogte bereike, en daarom houden wij staande: *dat de noodzakelijkheid alleen het sluiten van nieuwe leeningen kan regtvaardigen.*

Vermeenende, onze denkbeelden hiermede eenigzins nader toegelicht te hebben, laten wij nu het slagveld aan onzen geachten partijder vrij. Dat hij ons niet verwijte, het onderwerp slechts oppervlakkig beschouwd en beoordeeld te hebben; wij herhalen het — deze regels zouden niet een grondig onderzoek opleveren, maar slechts ter verdediging, ter instandhouding van denkbeelden strekken, in ons *laatst en gewigtig woord* over de Hollandsch-Belgische zaak, in het artikel *Krijg* met opzigt tot de tegenwoordige stelling en de vooruitzigten van Nederland ontwikkeld.

Overigens zoude het wel kunnen geschieden, dat de hier vlugtig gestelde aanmerkingen, in verband gebragt met het Nederlandsche financie-stelsel, het onderwerp van een opzettelijk onderzoek worden — en bijaldien wij ons tot de algemeene mededeeling van hetzelve der kolommen van een zeer verbreid buitenlandsch dagblad mogten bedienen, zoo zullen de Hollandsche dagbladen het onderwerp mogelijk belangrijk genoeg achten, om aan hunne lezers eene vertaling van onzen arbeid aan te bieden.

. . . . . . R.

NEDERLAND.

AMSTERDAM 21 Oct. Men verneemt met genoegen, dat H. K. H. Prinses Sophia bij voortduring in beterschap toeneemt.

— Aanstaanden maandag zal de Tweede Kamer in committé vergaderen, ten einde het verslag der commissie aan te hooren, welke belast is, met het opmaken van het adres in antwoord op de troonrede.

Uit de berekening, strekkende tot grondslag van de begrooting over den jare 1839, welke heden aan de leden is rondgedeeld, blijkt nader, dat de kosten voor den Hoogen Raad over 1839, op *f* 134,300 geraamd zijn, als de tractementen van den president, de vice-president en de leden, mitsgaders van den procureur-generaal, van de advokaten-generaal, van den griffier en van de substituten griffiers, *f* 102,500; de tractementen van de ambtenaren en bedienden van den Hoogen Raad, het parket en de griffie *f* 23,800. en voor bureau en lokaal behoeften *f* 8,000.

Tot bestrijding der kosten voor de Provinciale geregtshoven, arrondissements regtbanken en kanton-geregten in de provinciën, is op de begrooting uitgetrokken eene somma van *f* 916,800; als voor Noord-Braband *f* 87,750; Gelderland *f* 99,500; Holland *f* 304,750; Zeeland *f* 79,750; Utrecht *f* 64,500; Vriesland *f* 81,550; Overijssel *f* 82,200; Groningen *f* 75,250; en Drenthe *f* 41,550. Voor de geregtskosten van de hoven en regtbanken is geraamd eene som van *f* 121,706; als *f* 13,206 aan tractementen voor de scherpregters en derzelver adsistenten en *f* 108,500 voor de geregtsdienaren.

Blijkens eenen officiëlen staat waren er op den 1sten October 1838, hier te lande, 2320 zich in leven bevindende gepensioneerden, ingeschreven in het grootboek der gewone pensioenen, aan welke gezamenlijk *f* 665,638 werd uitgekeerd. De oudste dezer was in 1738 geboren, en had dus den ouderdom van 100 jaren bereikt.

Op het grootboek der voormalige getiercerde kerkelijke pensioenen, waren op bovengemeld tijdstip ingeschreven 8 gepensioneerden, te zamen trekkende *f* 2217. Op het grootboek der buitengewone pensioenen waren destijds ingeschreven 2,722 gepensioneerden, genietende *f* 691,895, en eindelijk op het bijboek van buitengewone pensioenen 210 gepensioneerden, aan welke wordt uitbetaald *f* 74,421.

MIDDELBURG 19 Oct. Het practisch examen der leerlingen van de zangschool, onder directie van den heer W. R. Ceulen, had eergisteren alhier plaats, in tegenwoordigheid van het bestuur der afdeeling van de Maatschappij: *Tot bevordering der Toonkunst*, van de ouders der leerlingen en van vele leden der afdeeling voornoemd, daartoe door den heer Ceulen uitgenoodigd. De onderscheidene door de leerlingen uitgevoerde zangstukken getuigden over het algemeen zeer gunstig van hunne vorderingen, terwijl de zuiverheid en juistheid van voordragt de goedkeuring en tevredenheid van alle aanwezigen heeft mogen wegdragen. De medewerking van het verdienstelijk muzijk-gezelschap: *Uit Kunstliefde*, en van eenige leden der zang-vereeniging, heeft daarenboven veel toegebragt om het kunstgenot voor de toehoorders te vermeerderen.

BRUSSEL 20 Oct. In den *Commerce Belge* leest men: De volgende zinsnede, uit eenen brief van Parijs, van een der leden van de commissie der houders van Spaansche fondsen, wordt ons medegedeeld, met verzoek dezelve te willen plaatsen:

«FINANTIËN VAN SPANJE. De hier boven genoemde commissie, op alle mogelijke wijzen het Spaansche gouvernement tot de betaling van minstens eene coupon der buitenlandsche schuld willende noodzaken, heeft beslag doen leggen op de gelden, welke de baron de Rothschild, ingevolge zijne laatste overeenkomst, voor de pacht van de mijnen van Almaden, aan voorn. gouvernement verschaldigd is. Indien wij het proces winnen en dat de beslaglegging wordt erkend, zal er genoegzaam zijn tot de betaling van eene coupon. Te gelijk zullen wij de agenten van Mendizabal, de voornaamste bewerkers van het miscrediet der Spaansche fondsen, vervolgen, en zoo wij onze regtvaardige zaak winnen, zullen wij alzoo belangrijke waarden terug erlangen. In allen geval zullen wij altijd de verdienste hebben, dezen maatregel in het belang onzer gecommitteerden ondernomen te hebben.»

— De instructiën, in de zaak tegen den heer Ries, zijn sedert eergisteren afgeloopen; de raadkamer zal zich onmiddellijk met deze zaak bezig houden.

— De kardinaal aartsbisschop van Mechelen is gisteren namiddag uit Rome alhier aangekomen.

ENGELAND.

LONDEN 18 Oct. Laatstleden Maandag, heeft de Russische gezant alhier eene luisterrijke partij gehouden, waarop, onder anderen, de graaf van Senfft Pilsach, de baron Bulow, de heer Dedel, en eenige andere voorname personen genoodigd waren.

— H. M. de Koningin heeft den hertog van Lucca tot een bezoek op Windsor uitgenoodigd.

— De tijding, dat lord Durham de betrekking van gouverneur-generaal van Canada heeft nedergelegd, bevestigt zich door de tijdingen, heden van daar over New-York ontvangen. Hij heeft openlijk bekend gemaakt, dat hij van zijn' post afstand heeft gedaan, op de ontvangen officiële mededeeling, van hetgeen is voorgevallen in de kamer der lords, tegen het einde van de laatste zitting, betrekkelijk de maatregelen, welke hij had genomen in het bestuur van Canada. Het schijnt, dat lord Durham voornemens is, den 20 October Quebec te verlaten, en, na te Washington een bezoek te hebben afgelegd, zich naar New-York begeven, om zich tegen den 5 of 6 November in te schepen. De verontwaardiging tegen lord Brougham is in Canada algemeen. Te Quebec heeft men zelfs zijn afbeeldsel verbrand.

— Men had het gerucht verspreid, dat Sir John Colborne naar Engeland zou terug komen; dit wordt echter tegengesproken.

— De dagbladen van New-York bevatten tijdingen uit Mexico, welke inhouden, dat men, niettegenstaande de voortduring van het blokkeren der Mexicaansche havens door het Fransche eskader, eerlang eene minnelijke schikking verwachtte.

— De berigten uit Lissabon van den 9 melden, dat de verkiezingen aldaar waren afgeloopen. Intusschen schijnt de stand der partijen niet veranderd te zijn. De tijding, dat eene bende oproerlingen in de stad Villa Viciosa was ingerukt, heeft in de hoofdstad veel schrik veroorzaakt; men zegt, dat zij die stad geplunderd hebben.

— Van Bombay zijn dagbladen tot den 13 Junij ll. ontvangen; dezelve bevatten extracten uit brieven van Bushire tot het einde der maand Maart, uit welke blijkt, dat in die gedeelten van Perzië eenige bewegingen tegen het gezag van den Schah waren ontstaan. Men verspreidde het gerucht, dat de Russen hem wilden bewegen, zijne onderneming tegen Herat te laten varen en zijn leger tegen Cabul te rigten, als zijnde eene ligter te veroveren landstreek, eene meer gunstige onderneming ter bevordering zijner bedoelingen tegen Britsch-Indië.

Ten einde hem daartoe aan te sporen, heeft men hem het voorbeeld van zijnen grooten voorganger Nadir Schah voorgehouden, die langs dien weg het groote Mogolsche Rijk heeft ten onder gebragt en de hoofdstad van hetzelve vermeesterd. Nog altijd sprak men te Bombay, dat een oorlog met de Burmesen onvermijdelijk was, doch dat men de vijandelijkheden, in elk geval, tot na den tijd van den mousson, in September of October, moest uitstellen. De gouverneur-generaal heeft bevel gegeven, dat de stoomboot *Semiramis*, bij de eerste gunstige gelegenheid, na den 18 Julij ll. met de brieven naar Suez zou vertrekken. De bovengezegde dagbladen bevatten tevens eene briefwisseling tusschen kolonel Campbell, den Consul-generaal in Egypte, en Boghos Bey, eersten minister van Mehemed-Ali. De kolonel heeft aan den Pacha vrijheid verzocht, om voegzame gebouwen te mogen laten daarstellen, in de woestijn tusschen Suez en Cairo, ten behoeve van reizigers, en desgelijks, om 30 booten te doen vervaardigen tot het bevaren van den Nijl, tegen een speciaal en uitsluitend regt van eigendom, voor den tijd van tien jaren, afgescheiden van alle tusschenkomst in de regten en handel der inboorlingen, en eene verlenging van het gezegde tijdperk, wanneer dezelve bij het eindigen daarvan door den Britschen consul mogt verzocht worden, op voorwaarde, dat het geheel onder het opzigt van het Britsche postagentschap in Egypte zou staan. Kolonel Campbell heeft de Bombay-stoomboot-maatschappij dringend aanbevolen, tot deze onderneming mede te werken, dezelve het berigt mededeelende, dat de Oost-Indische directeuren van hun besluit hadden kennis gegeven, om hem eene vlakke ijzeren stoomboot te schenken, voor de vaart op den Nijl en het vervoeren van brieven, en eene ijzeren vrachtboot (trackboat) om kolen langs het kanaal te voeren, wanneer de Rosetta-tak der rivier niet bruikbaar mogt zijn.

BRIGHTON 15 Oct. Gedurende eenige dagen had men alhier een tamelijk koud weder, toen eindelijk jongstleden Vrijdag eene groote menigte sneeuw in onze omstreken viel. Zaturdag heeft het vreesselijk gestormd vergezeld van zware sneeuwbuijen; op vele mijlen afstands was de aarde overal bedekt met sneeuw, en de boomen met ijskegeltjes bezet, even als in het midden van den winter.

DUITSCHLAND.

MÜNCHEN 15 Oct. Volgens de *Leipziger Allgemeine Zeitung*, schijnt het vroegere aangekondigde berigt, dat de uitbetaling der derde Serie van de Grieksche leening eerlang zoude plaats hebben, van allen grond ontbloot te zijn. Wel is waar, moet Rusland zich niet ongenegen betoond hebben, om Griekenland eenige geldelijke ondersteuning te verleenen, maar tot eene uitgifte der bedoelde Serie kan in de tegenwoordige omstandigheden minder dan ooit worden overgegaan.

DUSSELDORP 19 Oct. Gisteren avond tegen 9 ure is prins Lodewijk Napoleon met deszelfs gevolg, op de stoomboot *de Kroonprinses van Pruissen* van Keulen alhier aangekomen; heden ochtend heeft de prins deszelfs reis langs den anderen Rijnkant over Kleef naar Engeland voortgezet.

Part. Corresp. FRANKFORT 18 Oct. Het weder heeft zich heden eenigzins verbeterd, hetwelk des te meer genoegen geeft, doordien de feesten, ter verjaring van de constitutie, heden beginnen. Reeds ten 8 ure werden de afdeelingen der stadtwehr opgeroepen, om aan de hoofdkerken de gewone wachten te bezetten; de leden van den Senaat begaven zich ten 9 ure naar de verschillende kerken, alwaar over de herinneringen van dezen dag redevoeringen werden uitgesproken; na afloop der godsdienstoefeningen vereenigde zich de Senaat in den Römer, alwaar een ontbijt in gereedheid was gebragt. Intusschen waren de linie- en de stadtwehr-bataljons in groot uniform onder de wapenen gekomen, die door den burgemeester en de militaire autoriteiten werden geïnspecteerd; na afloop daarvan defileerden dezelve tot voorbij de Römer, alwaar de Senaat en meerdere genoodigden zich bevonden; deze manoeuvres werden bijgewoond door eene menigte inwoners en nieuwsgierigen. Heden na den middag heeft een groot diner plaats bij den regerenden oudsten burgemeester, alwaar de leden van den Senaat, burgerlijke en militaire ambtenaren en verschillende hooge personaadjen zijn genoodigd. — De schooljeugd begeeft zich heden na den middag naar den Römer berg, om aldaar dank-liederen te zingen. Van vier tot vijf ure werden de klokken wederom geluid, en de kanonnen gelost; daarmede eindigen de feesten van den huidigen dag. Intusschen hebben in de stad en in particuliere huizen eene menigte partijen plaats, terwijl de vrolijkheid overal heerscht. — Door de regering zijn drie arbiters gekozen, in de zaak betreffende de ontgening tot daarstelling van den Taunus-spoorweg. Men verneemt, dat onmiddellijk na derzelver uitspraak de noodige maatregelen ter uitvoering zullen genomen worden.

FRANKRIJK.

PARIJS 19 Oct. Gisteren heeft de Markies Espeja, voormalig Spaansch gezant bij het Hof der Tuileriën, zijne brieven van terugroeping aan Z. M. den Koning overhandigd, terwijl daarentegen de Markies de Miraflores, nieuw benoemd gezant, in eene bijzondere audientie, zijne geloofsbrieven heeft vertoond.

— Naar men wil, moet de nieuwe Spaansche gezant dezen morgen eene langdurige conferencie met den graaf Molé gehad hebben, waarin andermaal over eene Fransche tusschenkomst zoude gehandeld zijn.

— Er bestaat tegenwoordig een origineel, de baron R..., die, sedert een aantal jaren, onafgebroken te voet reist, en, als het ware, met zekere woede jagt maakt op schoone landgezigten. Wanneer hij in een of ander oord komt, ontziet hij geene kosten om zich een fraai uitzigt te verschaffen. Hij treedt in onderhandeling met den eigenaar van dezen of genen plek, huurt dagloners, laat boomen omhakken en uit den weg ruimen, wat hem hinderlijk schijnt. Eens stelde hij zich in het hoofd eene geheele landhoeve te laten afbranden, die hij veronderstelde, dat die streek ontsierde en het uitzigt belette, maar men weigerde zijne aanzoeken gehoor te verleenen. Wanneer hij zijn oogmerk bereikt, beschouwt hij het uitzigt, gedurende een half uur, of langer, en verwijdert zich; nimmer komt hij tweemaal op dezelfde plaats.

— Op de helling van eenen berg, in het departement Cantal, heeft men eene hoogst merkwaardige versteening ontdekt, welke de aandacht onzer oudheidkundigen en geologen geheel bezig houdt; het is een geheele kameel, waarvan de vorm, tot in de kleinste bijzonderheden, is bewaard gebleven; zelfs ziet men aan den hals de sporen van een toom.

— De beroemde componist Donizetti is te Marseille aangekomen; men verzekert, dat hij zich herwaarts zal begeven, ten einde zijne nieuwe opera *Polyeucte* te laten opvoeren, welke opera in Napels door de Censuur verboden is; Nourrit heeft eene voorname rol daarin te vervullen.

— De gewone *Parijsche Correspondentie* deelt, omtrent den oorsprong van de Fransche schulden, de navolgende bijzonderheden mede:

«De oorsprong onzer schuld klimt op tot de eerste tijden van het derde stamhuis, toen de Koningen, in den strijd tegen het leenstelsel, de groote vassalen des Rijks, door geldelijke belooningen, aan hunne zaak moesten verbinden, en daartoe hunne toevlugt tot het doen van leeningen namen. Lodewijk *de jonge*, en vóór hem Philips *de schoone* (1285) vonden bij hunne komst op den troon, de schatkist met velerlei jaarlijksche en altoosdurende lijfrenten bezwaard, waarvan de oorsprong zich verliest in de 13de eeuw, misschien ook wel in de 12de. Philips *de lange* meende geen beter middel gevonden te hebben om dezelve te vernietigen, dan door de eerste af te schaffen en tot betaling der laatste de opbrengsten der grondlasten aan te wijzen. In weêrwil echter van deze wijze voorzorgen, was men, onder de regering van Koning Jan, door den druk der tijden, genoodzaakt om de betaling der openbare schuld te staken.

«Onder Karel V, in 1372, bedroeg deze schuld reeds eene som van 8,040,000 frs.; onder deszelfs opvolgers vermeerderde dezelve gedurig. Op verschillende tijdstippen namen de Staten-Generaal de heilzaamste maatregelen, om deze vermeerdering voor te komen, maar de uitkomst bekroonde

---

Wat had ik u gedaan, dat ge u zoo moest gedragen?... Wat! ik geen' visch? Niets... en toch had ik er u om gebeden, toch hadt gij ze mij beloofd... Kom, weg van uwe plaats... Wij zijn nu voor altijd kwade vrienden.»

Met zijn eind touw onderwijl gestadig tegen den heilige slaande, verspreidde hij de stukken van het houten beeldje over den grond. Middelerwijl gingen de andere Kataloniërs, menschen zonder veel medelijden en tot spotternij geneigd, gestadig voor hem heen en weder met hunne volle manden, den armen visscher hunne spotternijen niet sparende.

Toen tot het uiterste gebragt, leunde PEPÉ met zijnen rug tegen de *Juanita*, en, op de holle zijden met zijne groote hand slaande, riep hij: «Wie wil haar hebben, wie wil haar, die oude kast, die *Juanita*, die geene tanden meer heeft om te bijten? Wie koopt haar voor vijfhonderd francs, de *Juanita* voor vijfhonderd francs?»

«Koop de *Juanita*,» fluisterde PÉPITA haren minnaar in het oor, terwijl zij hem voortduwde, zoodat LUDGER over PÉPÉ kwam te staan.

«Gij wilt ze koopen,» zeide de visscher, hem de hand toestekende, «welnu, sla toe, en gij hebt ze.»

LUDGER, als een voorzigtig koopman, haalde eene brieventasch uit zijnen zak, scheurde er twee bladen uit, schreef op het eene een klein koopcontract, op het andere eene schuldbekentenis van vijfhonderd francs, den volgenden dag betaalbaar, en reikte de beide papieren aan PÉPÉ over, opdat hij het eene zou behouden en het andere teekenen. PÉPÉ zette met potlood een fiksch kruis onder het contract, en gaf het LUDGER terug, die het zorgvuldig in zijne brieventasch wegborg.

Zoodra de koop was gesloten, zag PÉPÉ met een' triomferend gelaat de visschers aan, die hem omringden, en sloot zich in zijne woning op, uitroepende: «Ze is verkocht de *Juanita*, zij is verkocht.»

Tot hiertoe had LUDGER zich geheel laten leiden door PÉPITA, zonder regt te begrijpen, wat haar oogmerk was.

«Wat wil zij toch,» dacht hij, «dat ik met de schuit van haren vader doen zal? Zou zij denken, dat ik meer visch zal vangen dan hij, en dat de heilige mij gunstiger zijn zal? Maar den volgenden dag scheen LUDGER onderrigt te zijn, door PÉPITA, of ten minste te hebben geraden, door welk middel hij haren vader voor zich kon winnen. Zoodra het dag was, begaf de jonge Duitscher zich met twee schrijnwerkersgezellen, gewapend met zagen en bijlen naar het visschersgehucht. PÉPÉ was reeds lang aan den arbeid. Hij was niet meer de man van gisteren; zijn' woeste dwaze toorn had plaats gemaakt voor de werkzaamheid van den vlijtigen arbeider; hij scheen het gebeurde zich niet te herinneren. Eindelijk verzamelde hij met bijgeloovige zorg de verstrooide stukken van het beeld, en beloofde zich zelven inwendig, om het niet te laten aankomen op zijne eigen kundigheden, maar een' beeldhouwer in *Marseille* den last op te dragen om den heilige te herstellen. In dit oogenblik, naderde LUDGER met zijne werklieden, en met een eigenaars voorkomen, op de *Juanita* ziende, zeide hij: «Ge moet mij die oude schuit eens handig sloopen.»

«Wie spreekt daar van aan de *Juanita* te raken,» riep PÉPÉ woedend en verschrikt uit.

«Ah! mijnheer de Kataloniër,» zeide LUDGER, «ge hebt gelijk, ik moet u nog betalen, maar zie hier uw geld.»

Zoo sprekende, beval de onbewegelijke Duitscher met de eene hand aan de werklieden om te beginnen en reikte met de andere den visscher eene beurs, waarin hij vijf en twintig goudstukken liet klinken.

«Terug, riep PÉPÉ, «op de twee schrijnwerkers toeschietende, hunne zagen en hamers verre weg werpende, «terug, raakt mij niet aan de *Juanita*, raakt haar niet aan, zoo ge uw leven lief hebt.»

«Maar, mijnheer PÉPÉ,» zeide LUDGER, «deze schuit behoort mij: ge hebt ze mij verkocht, daar is uw geld, en laat mij nu met mijn eigendom doen, wat ik wil.»

«Geen' stap verder,» schreeuwde de visscher, «met gebalde vuisten.»

LUDGER, hoezeer zachtaardig, was geen bloodaard: «zie hier het bewijs van den verkoop, door u zelven geteekend,» zeide hij; «de koop is wettig gesloten, en zoo ge u tegen de uitvoering verzet, zal ik er u toe doen dwingen.»

Toen was het de beurt van PÉPÉ, om zachtzinnig en beschroomd te worden; den jongeling naderende, en hem bij de hand nemende, bragt hij hem onder het oog, dat deze koop nietig was; dat hij bij het sluiten van denzelven geen meester was geweest over zijne zinnen; hij zeide hem, dat zijne gekwetste ijdelheid hem had bedwelmd, dat de *Juanita* hem behoorde; zoo als ze behoord had aan zijn' vader, aan zijn' grootvader, aan al zijne voorouderen; dat van de *Juanita* onafscheidelijk waren, zijn leven, zijn geluk, zelfs zijn eeuwig welzijn; ja, dat bij zijne aankomst in gene andere wereld, al zijne voorouders, met *St. Jan* aan het hoofd, hem zouden omringen, en vragen, «de *Juanita*? wat is er van de *Juanita* geworden?»

LUDGER antwoordde zeer bedaard, dat dit alles zeer mogelijk was, doch dat, nog eens, de schuit hem behoorde, dat hij haar wettiglijk, en volgens de waarde had gekocht.

PEPÉ zeide, dat hij nu wel zag, waar dit heen moest; doch dat een oude Kataloniër, zoo als hij, wel eenige harde piasters in den buidel had; dat LUDGER dus slechts den rouwkoop had te bepalen, doch LUDGER was onverbiddelijk.

«Maar gij, die geen visscher zijt, wat zult ge met het vaartuig doen?»

De Duitscher antwoordde, met eene onverzettelijke koelbloedigheid, dat hij van voornemen was, de *Juanita* te sloopen, en er tandestokers van te doen maken.

De visscher werd beurtelings rood en bleek van woede; toen in dat oogenblik PEPITA opstaande, zich tusschen haren vader en haren minnaar kwam plaatsen.

LUDGER scheen getroffen te worden door de schoonheid van het meisje; en de vader dit nieuwe uitzigt op eenen goeden afloop gretig aangrijpende, haaste met te zeggen: «Neem aan, neem aan, jonge man, gij zult mijner dochter eene dienst bewijzen; zoo ge weigert, zult ge haar doen schreijen; het zal uwe schuld zijn, zoo zij niet trouwt, de *Juanita* was haar bruidschat.»

«Behoud uw vaartuig,» zeide LUDGER, «maar geef mij uwe dochter; ik neem ze ten huwelijk.» «PEPITA! PEPITA!» riep de oude visscher uit; «maar zij zal niet willen.»

LUDGER gaf een teeken en een der werklieden sloeg zoo hard tegen het vaartuig, dat geheel den omtrek er van weêrgalmde.

«O mijn vader! ik zal hem trouwen,» zeide schielijk de slimme Katalonische, zich in de armen haars vaders werpende.

Het vaartuig werd hersteld, de kleine *St. Jan* weder opgeknapt, en op zijne oude plaats gezet. De *Juanita* kwam er met den schrik af, maar zij deed haar voordeel met de les, en PÉPÉ was voortaan, zoo als voorheen, de gelukkigste Kataloniër, zoowel als hij de behendigste visscher was.

PÉPÉ was rijk en LUDGER deed eene goede partij. Deze verbindtenis is de eenige, welke de Kataloniërs ooit met vreemden sloten.

deze pogingen niet met het gewenschte gevolg. Frans I bragt voor meer dan 720,000 frs. aan renten in omloop, welke op het stadhuis van Parijs gevestigd waren, en waarvan de opbrengst moest strekken om in zijne gewaagde ondernemingen te voorzien. Hendrik II liet eene schuld van 136,000,000 frs. en 4,344,000 frs. aan geconstitueerde renten na. Onder Sully werden er meer orde in de financiën des rijks gebragt, maar na den dood van Hendrik IV namen de verspillingen zoo schrikbarend toe, dat de pensioenen in weinige maanden van 6 millioen frs. tot op 18 gebragt waren.

«Onder Richelieu was de schuld tot 129 millioen frs. aan renten en 12 millioen aan pensioenen gestegen, terwijl Lodewijk XIV eene schuld van meer dan 4000 millioen aan kapitaal naliet.»

— In 1837 zijn in de haven van Patras 221 zoo Grieksche als vreemde schepen binnengekomen, dus 63 minder dan in 1836, metende te zamen 14,609 tonnen; 136 schepen, metende 9,855 tonnen, zijn van daar in den loop van dat jaar vertrokken, hetgeen 42 minder is dan in 1836. De voornaamste artikelen van invoer zijn: suiker, koffij, ijzer, hout, leder, touwwerk, hennep, roode mutsen, gedroogde visch, sterke dranken, glaswerk, kaarsen, rijst, indigo, cochenille, wijn, specerijen, katoene garens, tabak en snuif: de invoeren dezer artikelen hebben te zamen in 1837 bedragen: 2,172,000 drachmen. De artikelen, welke uitgevoerd worden, bestaan voornamelijk in korenten, zijde, wol, komijn, boter, honig, schapenvachten, vee, brandhout, tabak, enz., en hebben te zamen bedragen, 3,048,854 drachmen; volgens die berekening, heeft de invoer 67,000 drachmen meer, en de uitvoer 4,55,338 drachmen minder dan in 1836 bedragen. Deze vermindering betreft voornamelijk de korenten.

Te Nauplia zijn in 1837 binnen gekomen, 444 geladen schepen, en 144 met ballast, onder verschillende vlaggen. Het getal der schepen welke de haven met lading hebben verlaten, bedraagt 111, dat met ballast 456. De in- en uitvoer bedroegen aan bovengemelde artikelen 1,643,027 en 837,400 drachmen.

Te Syria zijn 289 schepen aangekomen, en 2,814 van daar uitgezeild, het grootste getal derzelven, welke onder Grieksche vlag vaart, meet zelden meer dan twintig tonnen, de invoer wordt op 9,430,987 drachmen, en de uitvoer op 9,512,807 geschat. In 1836 hebben de in- en uitvoer te zamen 5,359,000 drachmen bedragen.

In den Pireus kwamen in 1837 368 geladen schepen binnen, en 58 met ballast; 161 geladen en 265 schepen met ballast hebben in den loop van dit jaar die haven verlaten. De invoer bedroeg 28,000 en de uitvoer 11,600 tonnen. Verschillende dezer vaartuigen zijn met een gedeelte der lading, waarmede zij gekomen waren, weder vertrokken.

SPANJE.

MADRID 12 Oct. Men leest in de *Gaceta de Madrid*, van heden, een koninklijk besluit, waarbij de brigadier der infanterie Don Francisco Hubert benoemd is tot minister van oorlog, ad interim, in plaats van Don Valenten Ferraz.

— De gewone *Madridsche Correspondentie* bevat het volgende over deze benoeming. «Hetgeen in dit besluit zonderling voorkomt, bestaat daarin, dat men in het geheel niet spreekt van Alaix, die, zoo als men algemeen dacht, en door de *Gaceta de Madrid* zelve is aangekondigd, tot minister van oorlog te zijn benoemd; wel is waar, is Hubert slechts tot minister ad interim benoemd, doch men kan zich geen denkbeeld maken van deze benoeming, daar Alaix zich in persoon in de hoofdstad bevindt.»

— De generaal Nogueras heeft bij de aanvaarding van het bevel van la Mancha en Toledo eene aanspraak tot de inwoners gerigt, waarin de volgende zinsnede werd opgemerkt: «Het stelsel, door den kundigen generaal Narvaez gevolgd, die ik in het bevelhebberschap ben opgevolgd, toont mij den weg aan, welken ik zal moeten bewandelen, namelijk den vijand onophoudelijk te bestrijden, aan de getrouwe en dappere Spanjaarden hulp en bijstand te verleenen, en vooral de verraders zonder onderscheid en zonder medelijden onverbiddelijk te straffen.»

— Uit Malaga schrijft men, dat de roover Francesco Naranjo, die aldaar vele onheilen heeft berokkend, deszelfs welverdiende straf heeft ondergaan.

SANTANDER 8 Oct. Men is ijverig bezig, om de fortificatie werken te versterken; men heeft reeds verschillende huizen, onder anderen het kasteel van den markies de Villatorra, tot Forten doen inrigten.

LERIDA 10 Oct. Gisteren is de operatie kolonne dezer provincie uit de omstreken van Fraga alhier terug gekeerd; dezelve heeft een konvooi, bestaande uit 80 vrachtwagens, beladen met koopmansgoederen, uit de fabrijken van Katalonië, tot aan Fraga begeleid. Ros d' Ercoles bevindt zich met ongeveer 800 man troepen te Ossobro Balagueo. Solsona is door de troepen van Sanso geblokkeerd.

TURKIJË.

KONSTANTINOPEL 26 Sept. Gisteren zijn te Bujukdere 18 millioen aan Turksche piasters en wissels op Alexandrië ontvangen, ter gedeeltelijke voldoening van de door Mehemed-Ali aan de Porte verschuldigde schatting, terwijl de overige 4 millioen spoedig zullen volgen. Deze gebeurtenis heeft alhier algemeen een' gunstigen indruk gemaakt, en de hoop verlevendigd, dat de vrede in het Oosten vooreerst niet zal verbroken worden.

STADSNIEUWS.

Naar men verneemt, zal een gezelschap Nederduitsche Tooneelisten, onder directie van den heer M. Saqui, hetwelk gedurende de Amsterdamsche kermis, en na afloop daarvan te Utrecht en elders, met de meeste toejuiching Voorstellingen heeft gegeven, alhier in het Tooneelgebouw in de Elandstraat, gedurende het wintersaizoen, eenige Representatiën geven. Men heeft reden te gelooven, dat dit gezelschap geene moeite noch kosten onaangewend zal laten, om het geachte publiek genoegen te geven.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

LONDEN, Vrijdag 19 October.

Consols op tijd	3	pCt.	93$\frac{7}{8}$ à 94.
Brazilië	5	»	78$\frac{1}{2}$ à 79.
Mexico	6	»	22$\frac{1}{2}$ à 23.
Columbia 2de Leen	6	»	23$\frac{1}{2}$ à 24.
Rusland	5	»	112$\frac{1}{2}$.
Spaanje Ardoins m. c.	5	»	17$\frac{3}{4}$ à $\frac{7}{8}$.
Passive			4$\frac{1}{2}$ à $\frac{1}{4}$.
Deferred			7$\frac{1}{8}$ à $\frac{5}{8}$.
Portugal	5	»	32$\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{4}$.
Dito	3	»	20$\frac{1}{4}$ à 21.
Holland	2$\frac{1}{2}$	»	53$\frac{7}{8}$ à 54.
Dito	5	»	100$\frac{3}{8}$ à $\frac{5}{8}$.

PARIJS, 19 October.

Inschr. op ult.	5	pCt.	109.55.	Spanj. Ardoin.	5	pCt.	18$\frac{1}{2}$.
ditokontant.	5	»	109.50.	Passive		»	4.
dito op ult.	3	»	81.15.	Napels, *Falcon.*	5	»	101.05.
ditokontant.	3	»	81.20.	Portugal	3	»	20$\frac{1}{2}$.
Bank-Actiën			2617.50.	Haïti		fr.	375.
Bank bij Lafitte		fr.	1120.				

De aandacht blijft voortdurend op Aand. Spoorwegen gevestigd; in den beginne waren dezelve meer gevraagd, doch toen de inkoopen bewerkstelligd waren, zijn zij op nieuw in prijs terug gegaan. In Fransche Fondsen was weinig handel; 3 pCt. bleven op 81.15 à 20, en 5 pCt. op 100.50 à 55. Van vreemde Fondsen blijft de koers der Ardoins weder $\frac{1}{4}$ pCt. lager. Na de beurs: 3 pCt. 81.12$\frac{1}{2}$.

ANTWERPEN, 20 October.

Metaliek	5	»	107.	Ardoin	5	pCt.	15$\frac{3}{8}$.
Partialloten		*f*	455.	Uitgestelde		»	5$\frac{3}{8}$.
Loten fl. 500.		»	770.	Napels, *Falcon.*	5	»	93$\frac{3}{4}$.
Pol. Lot. fl500.		»	138.	Denemarken	3	»	75$\frac{1}{2}$.
dito 300.		»	118$\frac{1}{4}$.	Pruiss. Loten.		»	117$\frac{1}{4}$.
Nassau Loten		»	22$\frac{1}{2}$.	Darmst. Loten.		»	23$\frac{5}{8}$.

Ardoins van Londen van den 18den onveranderd komende, gaf zulks aan onze beurs eenige meerdere vastheid; de prijs opende 15$\frac{5}{8}$, klom, ten gevolge van eenige inkoopen, tot 15$\frac{3}{4}$, doch daar de koopers weder begonnen te verkoopen, daalde dezelve tot 15$\frac{3}{8}$, en blijft, met niet belangrijke affaire, 15$\frac{7}{16}$ koers op Maandag. Premie op ult. 15$\frac{3}{4}$, $\frac{3}{4}$ d. $\frac{1}{4}$, op 14/15 Nov. 18 exd. d. $\frac{1}{2}$. In overige Fondsen geene variatie.

BRUSSEL, 20 October.

3 ure: Ardoins blijven voortdurend flaauw; de notering is heden 15$\frac{3}{8}$ p. zonder handel.

BERLIJN, 16 October.

Pruiss. Leen.	4	pCt.	102$\frac{7}{8}$.	Pol. Lot. fl.500		pCt.	77$\frac{1}{4}$.
Loten dito		»	67$\frac{3}{4}$.	dito 300		»	66$\frac{1}{4}$.
Metaliek	5	»	110.	Holland	2$\frac{1}{2}$	»	51$\frac{5}{16}$.
Bank-Actiën			991.	Napels, *Falcon.*	5	»	94.
Loten fl. 500.		»	131$\frac{1}{4}$.	dito Londen	5	»	102.
Rusl. Londen.	5	»	113.	Denemarken	3	»	75$\frac{3}{8}$.
dito Hamb.	5	»	108$\frac{1}{4}$.	Darmst. Loten.		»	13$\frac{1}{16}$.
dito 1831 en 33	5	»	102$\frac{1}{4}$.	Nassau Loten		»	12$\frac{5}{16}$.

Uitgezonderd in Pruissische, was de handel in Fondsen onbelangrijk, en gingen de koersen der meesten iets terug. Wisselk. Amst. k. 140$\frac{5}{8}$, 2/m 140$\frac{1}{8}$.

FRANKFORT A/M, 18 October.

Uithoofde van den feestdag, was er heden geene beurs; in de Effecten-societeit bepaalde zich de handel voornamelijk tot Integralen, welke iets lager 52$\frac{9}{16}$ blijven. In overige Fondsen geene variatie.

EFFECTEN-SOCIETEIT.

AMSTERDAM 21 October, ten 5 ure.

Cert. Werk. Schuld 2$\frac{1}{2}$ pCt. 53$\frac{5}{8}$.
Handel-Maatschappij 173.
Spanje Ardoins 5 pCt. 15$\frac{3}{4}$, $\frac{13}{16}$, $\frac{7}{8}$.

Ofschoon de handel in Integralen en Aandeelen Handel-Maatschappij niet beduidend was, blijven evenwel hunne koersen vaster dan gisteren. Van vreemde Fondsen waren Ardoins, bij eenige affaire, tot iets hoogeren prijs gevraagd. In overige ging niets om.

Assurantie-Premiën.

NB. 1e Kolom, Premiën op de Goederen.
2e » op Vracht en Regten.

		Van 21 tot 27 Oct. Naar België.		Naar Holland.	
Uit de OOSTZEE. St. PETERSBURG en alle Havens, verder dan RIGA.	Hennipzaad	14$\frac{1}{2}$	11$\frac{1}{2}$	14	11
	Gedr. Gr. en Goed	11$\frac{1}{2}$	9$\frac{1}{2}$	11	9
	Lijnzaad	11	9	11	9
Van RIGA, MEMEL, KONINGSBERGEN, DANTZIG, STETTIN, COLBERG, ANCLAM etc.	*Granen*	13$\frac{1}{2}$	10$\frac{1}{2}$	13	10
	Koolzaad	13	10	12$\frac{1}{2}$	9$\frac{1}{2}$
	Gedr. Gr. en Goed.	10$\frac{1}{2}$	8$\frac{1}{2}$	10	8
	Lijnzaad	10	8	10	8
Van GREIFSWALD, STRAALSUND, ROSTOK, DEENSCHE EILANDEN, LUBEK, en alle andere Havens aan de OOSTZEE, uitgezonderd KIEL.	*Granen*	12$\frac{1}{2}$	10$\frac{1}{2}$	12	10
	Koolzaad	12	10	11$\frac{1}{2}$	9
	Gedr. Gr. en Goed.				
Van de Havens aan de NOORDZEE. Van KIEL, EIDER, Westkust van SLEESWIJK en JUTLAND.	*Granen*	8$\frac{1}{2}$	—	8	—
	Koolzaad	8	—	7$\frac{1}{2}$	—
Van de Westkust van HOLSTEIN, ELVE, WEZER en JAHDE.	*Granen*	8	—	7$\frac{1}{2}$	—
	Koolzaad	7$\frac{1}{2}$	—	7	—

Uit de OOSTZEE. Tjalken, Evers, etc., onverschillig van welke grootte, Smakken en Koffen, minder metende dan 70 Nederl. Tonnen, ¹/₃ meer dan bovenstaande Lijst.

Van de HAVENS AAN DE NOORDZEE. Tjalken, Evers, etc. $\frac{1}{4}$ meer dan bovenstaande Lijst.

NB. 70 Ned. Tonnen nagenoeg gelijk aan 50 Lasten.
De opgaaf der *Tonnen* in het *Lloyd Français* zijn *Nederl. Tonnen.*

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Schepen in Lading.

AMSTERDAM.

Naar BATAVIA, het gek. tweed. fregatschip *Palembang*, Kapt. J. L. G. van der Hucht, van Amsterdam. Adres bij Coopman en de Wit en Lenaertz, van Olivier en Comp., Hoyman en Schuurman, en de Vries en Comp.

Naar BATAVIA, het gek. fregatschip *Oost-Indiën*, Kapt. G. Blom, van Amsterdam. Adres bij Coopman en de Wit en Lenaertz, van Olivier en Comp., Hoyman en Schuurman en de Vries en Comp.

Naar BATAVIA, het nieuw gebouwd en gek. tweed. fregatschip *Christina Agatha*, Kapt. G. Fabius, van Amsterdam. Adres bij Jan Daniels en Zoon en Arbman.

Naar BATAVIA, het nieuw gek. tweed. fregatschip *Jacob Cats*, Kapt. W. B. Dercks, van Dordrecht. Adres bij Jan Daniels en Zoon en Arbman.

Naar BATAVIA, het gek. tweed. fregatschip *de IJstroom*, Kapt. A. F. Oosterloo, van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher.

Naar RIO DE JANEIRO, het gek. kofschip *de Jonge Maria*, Kapt. J. E. van Hogerhuisen, van Amsterdam. Adres bij Jan Daniels en Zoon en Arbman, de Vries en Comp., van Olivier en Comp., en Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het gek. tweed. galjootschip *Nicolaas Witsen*, Kapt. Frederik Lange, van Amsterdam. Adres bij B. D. Besscher.

Naar SURINAME, het tweedeks galjootschip *Concordia*, Kapt. J. D. Diets, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het gek. tweed. barkschip *Catharina*, Kapt. K. M. Hillers, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het gek. tweedeks fregatschip *Sophia Maria*, Kapt. J. Andresen, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman en E. Windhouwer.

Naar SURINAME, het Ned. gezinkt kofschip *Zaandam*, Kapt. L. H. Zinger, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het Ned. gezinkt kofschip *Hillegonda Ida*, Kapt. H. A. Hendriks, van Amsterdam. Sluit 23 Oct. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het Ned. gezinkt kofschip *de Zeevaart*, Kapt. K. J. Haasnoot, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het gezinkt schooner kofschip *Sara Anna Cornelia*, Kapt. N. K. Dykhuis, van Amsterdam. Adres bij B. D Bosscher.

Naar SURINAME, het Nederl. gezinkt kofschip *Helena Catharina*, Kapt. J. J. Ynsen, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het nieuw gebouwd en gek. brikschip *Nickerie Packet*. Kapt. C. Hofker, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het tweed. gek. barkschip *Sophia Cecilia*, Kapt. J. C. Radeloff, van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher.

Naar SURINAME, het gek. tweed. barkschip *Harmonie*, Kapt. D. Spreeuw, van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher.

Naar SURINAME, het Nederl. gek. schooner kofschip *Wilhelmina Frederika*, Kapt. J. H. Bodeman, van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher.

Naar SURINAME, het gek. tweed. fregatschip *Wilhelmina Maria*, Kapt. J. C. Atkes, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman en de Vries en Comp.

Naar HAVANA, het gek. brikschip *Alida*, Kapt. Klaas Haasnoot, van Amsterdam. Vertr. 26 Oct. Adres bij B. J. van Hengel.

Naar HAVANA, het gek. tweed. barkschip *Alcyon*, Kapt. H. G. Bergveld, van Amsterdam. Adres bij B. J. van Hengel.

Naar NEW-ORLEANS, het Amerik. brikschip *Pandora*, Kapt. L. Drake. Adres bij van Olivier en Comp.

Naar CONSTANTINOPEL, het Engelsch gekop. brikschip *the Elbe*, Kapt. Clement Robson, Junior. Adres bij Jan Corver en Comp.

Naar MALTHA, SMIRNA en CONSTANTINOPEL, het schip *die gute Hoffnung*, Kapt. J. R. Schneiders. Adres bij van den Bey en Comp.

Naar TRIEST, het Oostenrijksch brikschip *Principe Kohary*, Kapt. D. Giuranovich. Adres bij van den Bey en Comp. en Nobel en Holtzapffel.

Naar LIVORNO en GENUA, het kofschip *Angelina*, Kapt. H. H. Koop. Adres bij van den Bey en Comp en Nobel en Holtzapffel.

Naar LIVORNO en GENUA, het kofschip *Maria*, Kapt. H. H. Meinders. Adres bij van den Bey en Comp. en Nobel en Holtzapffel.

Naar GENUA en LIVORNO, het Nederl. kofschip *de Tweelingen Danie en Wilco*, Kapt. H. F. Klein. Adres bij C. J. de Grijs en Zoon en J. de Rooy.

Naar MARSEILLE, het Nederl. schoonerkofschip *Johanna Maria*, Kapt. W. K. de Groot. Adres bij van den Bey en Comp. en Nobel en Holtzapffel.

Naar MARSEILLE, het Ned. kofschip *Debora*, Kapt. S. Sakes. Adres bij C. J. de Grys en Zoon.

Naar MARSEILLE, het Nederl. kofschip *Douro*, Kapt. H. de Haas. Vertr. 26 Oct. Adres bij J. C. de Grys en Zoon.

Naar CADIX, GIBRALTAR, en MALAGA, het Spaansch schip *S. Josey Animas*, Kapt. José M. de Villabaso. Adres bij C. J. de Grys en Zoon.

Naar BILBAO, het gek. Spaansch schoonerschip *Ephemia*, Kapt. Jose M. de Goiri. Adres bij C. J. de Grys en Zoon.

Naar BILBAO en ST. ANDERO, het Spaansch schip *Nostra Signora del Portal*, Kapt. Elias Diaz. Adres bij C. J. de Grys en Zoon.

Naar LEVERPOOL, het Ned. kofschip *Martina Johanna*, Kapt. R. J. van Driesten. Adres bij Jan Corver en Comp.

Naar RIGA, het Lubecksch brikschip *Jeannette*, Kapt. H. G. Winter. Adres bij F. der Kinderen.

Naar ROSTOK, het Mecklenburgsche galjasschip *Minerva*, Kapt. T. Nismann. Adres bij Hakenson, Jansen en Comp.

Naar ROSTOK, het Mecklenburgsche brikschip *Carl*, Kapt. J. C. Peters. Adres bij F. der Kinderen.

Naar STRAALSUND, WOLGAST, GREIFSWALD en BARTH, het brikschip *Auguste Mathilde*, Kapt. J. C. Grunwaldt. Adres bij Hakenson, Jansen en Comp.

Naar KOPENHAGEN, het Deensch schip *Scandinaviën*, Kapt. H. N. Möller. Adres bij da Costa en Bueno.

Naar KOPENHAGEN, het Deensch jagtschip *Maria*, Kapt. J. Jurgensen. Adres bij B. J. van Hengel.

Naar BERGEN, het kofschip *Jacob en Herman*, Kapt. Jacob Serck, van Bergen. Adres bij Canne en Balwé.

Naar BERGEN, het schoonerschip *Sejeren*, Kapt. Amund Solberg, van Bergen. Adres bij P. Scheffer en Zoon.

Naar DRAMMEN, CHRISTIANIA en omliggende plaatsen, het Noordsch brikschip *Unity*, Kapt. J. P. Johnson. Adres bij J. W. Bockhout.

Scheepstijdingen.

VLIE 19 Oct. Gedurende den aanhoudenden harden wind en storm, leggen al de schepen, alhier ter reede, in goeden staat.

— Volgens particulier bezigt is den 18 Oct. in het Vlie binnengekomen, het schip Amsterdam Packet, Kapt. Ellertsen, v. Bergen.

Het schip Anna Johanna, Kapt. Belmer, v. New-Orleans n. Hamburg, is, na den 8 Sept. op 27° 41' N. br. en 80° W.l., een' hevigen storm doorgestaan te hebben, den 22 dito, met schade aan de tuigagie, enz., te Savannah binnengeloopen.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL 20 Oct. W. — N. Osgood, Neptune, Batavia. J. dos Posos Lourirco, ..., Porto. P. E. Emmerich, Vigilant, Signa. J. K. de Weerd, Waakzaamheid, Hâvre. J. K. Potjewijd, Eppina, Leverpool. J. Manning, Monarch, Londen. A. P. Schoonhoven, Cornelia, dito. C. H. Kraansluiver, Neptunus, Hull.

VLIE 17, 18 en 19 Oct. N. W. harde wind en storm. — Niets.

De lijsten van TERSCHELLING zijn niet aangekomen.

HELVOET 20 Oct. W. — J. J. Swart, Wilhelmina Laurentina, Marennes.

BRIELLE en MAASSLUIS. — Niets.

ANTWERPEN 21 Oct. Salsieder, l' Eclair, Maranham,

MARANHAM 31 Aug. Pettersen, Octavia, Antwerpen.

BAHIA 28 Aug. Petersen, Christian, Hamb. Post, Gezusters, Montevideo.

PORT-AU-PRINCE 8 Sept. Martens, Elisa, Hamburg. Kuckens, Wilhelmina Charlotte, Bremen.

LAGUAYRA 9 Sept. Bochers, Elisabeth Maria, Amsterdam.

SAG HARBOURG ..... Froham, Thorn, Antwerpen.

NEW-YORK 29 Sept. Ratchen, Duc de Cambridge, Bremen. — 28 Sept. Richard Brooklin, Amsterdam. — 1 Oct. Moriarthy, Camilla, Hamburg.

FARO 1 Oct. O. Hansens, Neêrlands Welvaren, Amsterdam.

LIVORNO 2 Oct. Benner, Leda, Rotterdam.

BORDEAUX 16 Oct. Loirat, Solida, Hamburg.

HAVRE 18 Oct. Levergér, Jeune Nelly, New-Orleans. Beauvais, Avenir, New-York.

DUINKERKEN 13 Oct. Carpenter, Robert, New-York.

FALMOUTH 16 Oct. Romarus, Manuelita, Havana.

DEAL 17 Oct. Comte, Titan, Montevideo n. Antwerpen, heeft dadelijk de reis voortgezet.

BREMERHAVEN 15 Oct. Nordenholdt, Kunegunde, St. Jago.

HAMBURG 16 Oct. Raymond, John Lawson, Fernambuck. — 17 Oct. Jege, Emelie Maria, Bordeaux. Visser, Tjetje, Rotterdam.

Op DE ELVE 17 Oct. Gronbeck, Comet, Valparaiso. Spille, Delphin, Malaga.

ARENDAHL 4 Oct. Sap, Trekvogel, Delfzijl.

GRIMSTAD 28 Sept. Helmer, Elisabeth, Amsterdam.

LYNGOER 25 Sept. Christophersen, Amphitrite, dito n. Drammen. Bruns, Alegonda, Edam n. dito.

BERGEN 22/26 Sept. S. Baars, ..., Rotterdam. D. Hazewinkel, ..., dito. J. de Buhr, ..., Antwerpen.

TRAVEMUNDE 16 Oct. Lang, Förstelingen, Amsterdam.

UITGEZEILD.

TEXEL en HELVOET. — Niets.

ANTWERPEN 20 Oct. Hazewinkel, Biene, Rotterdam. Van der Kaa, Jonge Jacob, dito.

COWES 17 Oct. Salkeld, Entreprise, ... n. Rotterdam.

LONDEN 17 Oct. Smith, Undine, Amsterdam. Bergman, Jonge Johanna, Antwerpen.

HULL 17 Oct. Brand, Hopende Zeeman, Amsterdam. Storey, Aldbro, Rotterdam.

BRAKE 11 Oct. Schumacher, Uranus, Antwerpen. — 13 Oct. Bruns, Delphin, dito. Ulrichs, Vr. Henrika, Amsterdam.

GOTHENBURG 1/6 Oct. Kruse, Regina, Kaap de Goede Hoop en Batavia.

TRAVEMUNDE 16 Oct. Klontje, Meinsina, Noordzee.

WISMAR 9 Oct. Luiken, Catharina, Engeland. — 11 Oct. De Jong, Sikkolina Hoytes, Amsterdam. — 13 Oct. Bielefeldt, Fortuna, dito.

VAART OP DEN RIJN.

AMSTERDAM, 21 October 1838.

SCHEPEN IN LADING.

Naar Coblentz,	het schip	Dolphyn,	schipper	Th. Ittschert.
» Frankfort,	» »	Wilhelmina,	»	J. H. Trip.
» Mannheim,	» »	Trafalgar,	»	H. Bruch.
» Duisburg,	» »	Mercuur,	»	P. Muller.
» Dusseldorf,	» »	de Hoop,	»	G. Beyer.
» Mainz,	» »	Margaretha,	»	Wed. B. Tielman.
» Rijnschans,	» »	die echte Deutsche,	»	D. Bodenstaff.
» Keulen,	» »	Mijn Genoegen,	»	W. Haasters.
» Wezel,	» »	Ypsilanti,	»	B. Brinkhamp.

KEULEN 18 Oct. *Aangekomen:* C. T. Ittschert, van Amsterdam, met 4,521 ctr.; F. Weijerman, van Bamberg; E. Cösen, van Duisburg; G. J. Willemsen, van Rotterdam, met 3,435 ctr.

Vertrokken: Gebr. Kropff, naar Bamberg.

CAUB 16 Oct. *Voorbijgevaren:* W. Kimpel, van Keulen naar Mainz, met 773 ctr.; B. Tillmann, van Amst. naar Leopoldshaven, met 2,558 ctr.

Rijnhoogte te Keulen 18 Oct., 5 voet, 7 duim. Caub 17 Oct., 3 voet 11 duim. Bingerloch 4 voet, 7 duim.

— Van Ober-Wezel wordt van den 16 gemeld, dat dien middag, tusschen Marley en Bodenley, op de Bergvaart, het Rijnschip Jacob Sills, van Niederspar, is omgeslagen, en de lading, bestaande in 94 ctr. Vitriool, 58 ctr. Schroot, 51 ctr. Baksteenen, enz., benevens de kleederen van den kapitein zijn daarbij door den stroom weggevoerd en gezonken; doch de equipagie, bestaande in 7 man, heeft zich met de boot gered.

Carga-Lijsten.

ROTTERDAM.

BALTIMORE, *J. A. van Borkum*, ONRUST. 121 v. Tabak, Hoffman en Dorrepaal; 15 v. do, Weiland en van Walcheren.

BORDEAUX, *J. H. Muggo*, DE HOOP. 466 kjs. Pruimen, C. L. Hollert en Kolff; 275 do. do.; Schrank en Co.; 150 do. do, van Loo en Schnitzler; 100 do. do., A. v. d. Valk; 192 do. do., 2 do. Koopm., C. en J. J. Ripping; 2 v. Gom, 25 kjs. Pruimen, G. G. Jung en Co.; 16 do. do., 2 f. Brandewijn, 1 v. Orleans, 62 f. Wijn, F. Carp; 60 k. do., C. Balguerie en Zn.; 20 k. do., A. Ellerman; 30 oxh. do., Ackerlin en Blankart; 20 do. do., Thermann en Co.; 75 f. do., 4 kjs. do., 1 vtj. Pruimen, J. Ooms Ez. en Co.; 6 v. Terpentijn, 13 v. Gom, 2 v. Orleans W. Bunge en Co.; 150 kjs. Pruimen, 3 k. Kaneel, 3 v. Gom, 1 k. Anijs, A. T. Sölling en Co.; 301 oxh., 20 kjs. Wijn, 1 do. Azijn, Order buiten de Stad; 183 f., 11 djs. Wijn, 3 f., 1 v. Brandewijn, 2 v. Terpentijn, 6 kjs. Pruimen, 46 kjs. en eenige Koopm., Order.

LONDEN, *G. Pearson*, LONDON. 120 k. Suiker, Köhler en van Beeftingh 60 z. Peper, Thormann en Co.; 30 b. Katoen, W. Burge en Co.; 55 b do., 323 pl. IJzer, C. D. Ringrose en Co.; 6 v. Tabak, Kreglinger en Co.; 1,792 st. Verfhout, G. G. Jung en Co.; 627 st. Fernambuc-Hout, 400 Huiden, 7 k. Koopm., Ackerlin en Blankart; 8,078 Buffelhorens, A. F. Ebeling en Co.; 50 boss. IJzer, Boutmy en Co.; 3 b. Rottingen, 24 k. Koopm., Levino en Mayer; 60 b. Katoen, 40 z. Peper, 3 v. Amaril, 2 v. Lijm, Order.

W. Norwood, COLUMBINE. 180 z. Suiker, 150 bl. Tin, Lehr en Groke; 73 z, 2 str. Koopm., 100 z. Koffij, Thormann en Co.; 90 z. do., 65 z. Rijst, 4 k. Indigo, Coomans, Born en Philippi; 10 k. do., C. Balguerie en Zn.; 10 k. do., P. J. Reindorp Haine; 12 k. do., 1 k Lac dye, Gebr. Nottebohm; 15 k. do., J. van Ommeren Fz.; 28 b. Katoen, F. Carp; 57 Huiden, C. Holtzapfel; 123 z. Suiker, 3 k. Wijn, 29 k, 4 v., 15 b Koopm., Order.

D. Dunlop, BATAVIER 60 b. Katoen, C. L. Ringrose en Co.; 14 b. do, W. Bunge en Co.; 8 k. Indigo, C. Balguerie en Zn.; 4 b. do, A. T. Sollingten Co; 868 st. Verfhout, de Jongh en v. d. Willigen; 207 stav., 10 boss. do., J. F. Hoffman en Zn.; 55 stav. do., Suermondt en Co.; 41 bl. Koper, diverse coll. Koopm., Order.

LEVERPOOL, *W. J. Wilkens*, PETRUS LODOVICUS. 23. b. Katoen, Thormann en Co.; 1 part. Zout, Order.

LIBAU, *W. K. de Wijk*, HILLEGONDA. 50 l. Rogge, 69 l. Garst, van Temputte en Dorrepaal.

ANTWERPEN.

PORT AU PRINCE, ..., BRIGAND. 3,225 b. Koffij, 1 part. Verfhout, E. en A. Weber.

HANDELSBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

LEVERPOOL 16 October.

KATOEN. De vraag wordt levendiger; 4,000 balen zijn heden verkocht. In prijzen is geene verandering; voor 250 balen Suratte is 4¼ à 4¾, 200 Fernambuck van 8¼ à 9¼, 100 Bahia van 8 à 8¼, 50 Maranham 7¾, 60 Egyptische 10¼ à 11¼ en 3,340 Amerikaansche.

ANTWERPEN 20 October.

KOFFIJ. Heden zijn verkocht 275 balen ord. St. Domingo tot 37½ c.

SUIKER. De 1,000 kisten blond Havana, meer of min beschadigd, heden in veiling, zijn van fr. 33½ à 37½ per 50 kilo verkocht.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

LONDEN 17 October.

Van Engelsche *Tarwe* is de aanvoer zeer beperkt, en is zeer goed prijshoudend. Naar oude vreemde is levendige vraag; 25 à 30,000 Q. zijn heden gekocht tot 1 à 2/. boven de prijzen van maandag, meest door koopers van Wakefield en Leverpool. De klagten over de geringe opbrengst van den nieuwen oogst, houden van alle kanten aan. Aan de markt van den 16 dezer te Leverpool, is oude *Tarwe* 3 dr. hooger, en nieuwe Iersche 1 à 2 dr., per 70 ℔ hooger betaald. *Garst* brengt de prijzen van vorigen maandag op. n *Haveris* tot vorige prijzen goede handel geweest. *Boonen* en *Erwten* slap.

BRUSSEL 19 October.

Onze markt was heden zeer ruim voorzien, en alles vlug verkocht: oude *Tarwe* tot *f* 7.18 à 8.4. *Rogge f* 3.17 à 4; nieuwe *Tarwe f* 6.12 à 7,5; dito *Rogge f* 3.13 à 3,16. *Haver f* 1.19 à 2.4. *Koolzaad f* 6.10 à 6.15.

EINDE DER TWEEDE EDITIE.

Regtzaken.

Kantongeregt N°. 2, *te* Amsterdam. *Kantonregter:* Mr. J. H. VAN DER MEER DE WIJS.

Zitting van Maandag 15 October.

Zijn de deurwaarders der verschillende Regterlijke collegiën geregtigd, om IN DE *plaats, waar zij tot het exploiteren bevoegd zijn,* ALLE *exploiten te doen, en mitsdien ook dagvaardingen voor* ANDERE *Regterlijke collegiën, dan waarbij zij zijn aangesteld of hunne functiën uitoefenen?*

Eene der eerste, onder de nieuwe Wetgeving gehouden teregtzittingen van dit Kantongeregt, gaf reeds aanleiding tot de behandeling der vermelde, op dit oogenblik hoogst belangrijke regtsvraag. Er was voor het genoemde geregt iemand gedagvaard door den deurwaarder FARRET, die vroeger *wel* bij de gewezen Regtbank van Eersten Aanleg, doch *niet* bij het voormalige vredegeregt zijne functiën uitoefende. Hoezeer de gedaagde niet compareerde, vroeg evenwel, op eene hieromtrent gemaakte aanmerking, de heer procureur VAN DEN HONERT, die voor den eischer optrad, het woord, en betoogde daarbij de geldigheid van het gedane exploit, hoofdzakelijk op de volgende gronden:

Art. 1. van het *Wetb. van B. R.* zegt, dat *elke regtsingang aanvangt met eene dagvaarding door eenen deurwaarder, die tot het exploiteren* IN DE PLAATS *bevoegd is.* De vroegere redactie van dit art. luidde: *die* IN DE PLAATS *tot het exploiteren bevoegd is.* Dit is, op aandrang van eene Afdeeling der Tweede Kamer, veranderd in de tegenwoordige, juist, opdat te duidelijker blijken zou, dat niet alleen de deurwaarder in de plaats, b. v. het kanton, *wonende*, bevoegd is, maar ook die van het arrondissement, waarin het kanton is gelegen (zie des sprekers *Handb. voor de B. R. f°.* 155. sq.). Dit art. behoort tot de *Algemeene bepalingen*, en is dus van de ruimste toepassing.

Vraagt men nu, wie de daar bedoelde deurwaarders zijn, zoo vindt men het antwoord in art. 3 van het *Reglement*, goedgekeurd bij *Kon. besluit* van 14 Sept. 1838 (*Staatsbl.* N°. 36). Zoo mogen die van den Hoogen Raad *alle* exploiten doen in het Arrondissement 's Gravenhage. Zij mogen dus niet alleen voor dien Raad, maar ook voor het Hof van Holland, voor de Arrondissements-Regtbank en de kantongeregten dagvaarden. Ook omtrent die van de Arrondissements-Regtbanken, is bij dat art. al. 5 bepaald, dat zij *alle* exploiten mogen doen binnen de uitgestrektheid van het Arrondissement, waartoe zij behooren; en dus ook voor de kantongeregten, daarin gelegen.

Dit alles is dus in overeenstemming met het aangehaalde art. 1. En trouwens, hoe kon dit anders? Immers is het niet te denken, dat Z. M. dadelijk bij de invoering eener nieuwe Wetgeving, het eerste artikel van een Wetboek buiten werking zou stellen. Maar daarenboven, uit een tegenovergesteld gevoelen ontstaan de ongerijmdste gevolgtrekkingen.

1°. *De deurwaarders van den laagsten zouden dan een voorregt hebben boven die van den hoogsten rang.* Een deurwaarder van het kantongeregt toch zou in *zijn* kanton dagvaardingen kunnen doen om te verschijnen, niet slechts voor zijn kantonregter, maar daarenboven voor den hoogen Raad, de 9 hoven, de 32 Regtbanken en de 139 overige kantongeregten; terwijl b. v. die van den hoogen Raad voor niet één van die 140 kantongeregten een exploit zou mogen doen, niettegenstaande hij tot het exploiteren in de plaats bevoegd is.

2°. Beweert men, dat iedere dagvaarding voor een regterlijk collegie geschieden moet door een' deurwaarder, welke bij *dat* collegie zijn beroep waarneemt, zoo volgt hieruit de ongerijmde stelling, dat er geene deurwaarders zouden zijn, om voor den Hoogen Raad, of het Hof van Holland, buiten het arrondissement 's Gravenhage, te kunnen dagvaarden, want in de andere arrondissementen bestaan er geene, welke hunne functiën, bij dien Raad, of bij dat Hof uitoefenen.

3°. Wanneer iemand uit een ander kanton of arrondissement voor een kantongeregt moet worden gedagvaard, (waartoe de handelszaken veelvuldige [illegible] kunnen geven) door welken deurwaarder moet dan het exploit ge[illegible]? Door dien van dat kantongeregt? Maar dan vervalt men in de onge[illegible], dat zulk een deurwaarder door het geheele rijk exploiten zou [illegible] voor sommen minder dan *f* 200, terwijl al weder, die van d[illegible] Raad hunne meer belangrijke betrekking *alleen* in het arrondis[illegible] mogen uitoefenen. En gevoelt men, dat het onwettig zou zijn, [illegible]waarder naar eene ver afgelegen plaats te zenden, wanneer [illegible] plaats een tot het exploiteren aldaar bevoegd beambte bevond, [illegible] de wet, waarbij ten dien opzigte voor de stad Amsterdam eene [illegible] gemaakt is?

De geleerde en kundige spreker [illegible] over, om de bedenking te wederleggen, dat dit alles eerst van [illegible] zijn, indien de deurwaarders *definitief* zullen zijn aangesteld, [illegible] dat hunne betrekkingen *provisioneel* zijn gebleven *op den ouden voet*. Hiertegen bragt Z. Ed. het volgende in:

1°. Toegegeven dat, volgens het besluit van 11 Junij 1838, hunne functiën *op den ouden voet* zijn gecontinueerd (welke woorden [illegible] niet te lezen zijn), dan zou daaruit tevens volgen, dat zij geene dagvaardingen voor meer dan *f* 50 kunnen doen. Wat daarboven is, is niet *op den ouden voet.*

2°. Dat wij dan ten dien opzigte *gedeeltelijk* onder de oude, *gedeeltelijk* onder de nieuwe wet zouden leven. Geeft men aan de mogelijkheid hiervan toe, waar is dan de grensscheiding? Eerst door het oude als afgeschaft en vergeten te beschouwen, zullen wij ons met regt over de invoering der nieuwe wetgeving kunnen verheugen.

3°. Dat, al ware dit de bedoeling van het besluit, dan nog het reglement van 14 Sept. 1838 is van later dagteekening; zoodat ook hier de regel geldt, dat eene latere wet (of besluit) eene vroegere wet (of besluit) afschaft en wijzigt.

Ten slotte merkte de pleiter op, dat de onderhavige dagvaarding was gedaan door een' deurwaarder, die daartoe, volgens het ontwikkelde gevoelen, de volkomen bevoegdheid had, en dat in andere oorden des Rijks, volgens ingewonnen informatiën, dit punt dan ook als aan geen' den minsten twijfel onderhevig werd beschouwd.

Op Donderdag den 18den dezer heeft de kantonregter in deze zaak uitspraak gedaan, en hoofdzakelijk,

Overwegende, dat voor alsnog geene deurwaarders definitief zijn aangesteld;

Overwegende, dat de bepalingen van het reglement eerst dan van toepassing zullen zijn;

Overwegende, dat het onderhavige exploit gedaan is door een' deurwaarder, die daartoe geene bevoegdheid had;

Gezien art. 7 van het besluit van 11 Junij 1838, in verband met art. 95, wetboek van Burgerlijke Regtspleging, de citatie *nietig* verklaard, met veroordeeling van den eischer in de kosten.

Wij hopen zoo spoedig mogelijk den text van dit vonnis en de beslissing der andere kantongeregten, waarvoor deze questie aanhangig mogt zijn, of worden, mede te deelen. Tevens vernemen wij, dat er van dit vonnis zal worden geappelleerd, zoo dat eene beslissing van dit punt door de Hoogere Regterlijke Autoriteiten spoedig mag worden te gemoet gezien.

COMPAGNIESCHAPPEN.

Extract uit eene acte ten overstaan van den Notaris Isaac van Meurs, dd. 17 Oct. 1838, gepasseerd tusschen de heeren Wouterus Johannes Franciscus Sleumer koopman ter eenre, en Johan Christoph Kiersch zonder beroep ter andere zijde, beide binnen deze stad woonachtig; houdende oprigting eener Vennootschap om voor gezamenlijke rekening wol te fabriceren, uit wollen lompen, onder de firma van Sleumer en Kiersch. Tot de teekening der firma zijn de beide comparanten, echter uitsluitend voor zaken op de fabrijk betrekking hebbende, gelijkelijk geregtigd en bevoegd. Het bestuur der fabrijk, daaronder begrepen het doen van alle in- en verkoopen, zal met gemeenschappelijk overleg worden waargenomen.

Dezelve compagnieschap wordt gerekend te zijn aangegaan van af 1 Oct. 1838, voor eenen onbepaalden tijd. Het zal nogtans een' der vennooten vrij staan de vennootschap te verlaten, mits hij daarvan zes maanden vooraf aan den anderen vennoot behoorlijk kennis zal gegeven hebben.

De fabrijk is gevestigd op de Prinsengracht over den Stads-Timmertuin, N°. 4748, en bij besluit van Z. M. de dato 29 Julij 1838, N°. 14, is aan de comparanten, voor de invoering van de benoodigde werktuigen, daartoe een octrooi verleend, voor den tijd van 15 jaren.

LIJST DER PERCEELEN.

Welke op Maandag den 22 *October* 1838, *in het Heeren-Logement te* Amsterdam, *zullen geveild worden.*

N. 1. Een Koopmanshuis, c. a., op den Singel, tusschen de Toren- en Lijnbaanstegen, N. 2547.

N. 2. Een Koopmanshuis, c. a., op den Nieuwezijds Voorburgwal, bij de Dirk van Hasseltsteeg, N. 2025.

N. 3. Een Winkelhuis, c. a., op den Haarlemmerdijk, op den hoek van de Heerenmarkt, N. 5750 en 5751.

N. 4. Een Winkelhuis, c. a., op den Heiligen Weg, bij de Kalverstraat, N. 4094.

N. 5. Een Huis, c. a., op den Nieuwezijds Achterburgwal, tusschen de Lijnbaan- en Spaarpotstegen, N. 2232.

N. 6. Een Pakhuis, c. a., op den Nieuwezijds Achterburgwal, bij de Spaarpotsteeg, N. 2238.

N. 7. Een Huis, c. a., op den Groenen Burgwal, W. Z., tusschen de Staalstraat en de Raamgracht, N. 4101.

N. 8. Een Huis, c. a., in de Binnen Wieringerstraat, bij den Haarlemmerdijk, N. 5886.

N. 9. Een Huis, c. a., in de St. Annestraat, achter uitkomende in de Zwartlakensteeg, N. 703.

N. 10. Een Winkelhuis, c. a., in de Jonge-Roelensteeg, N. 3093.

N. 11. Een Koopmanshuis, met daarnevens staand Pakhuis, genaamd *de Goudvink*, c. a., op den Singel, tusschen het derde Clarisse Klooster en de Munt, N. 4275.

N. 12. Een Koopmanshuis, c. a., op de Heerengracht, tusschen de Utrechtsche Straat en den Amstel, N. 5944.

N. 13. Een Winkelhuis, c. a., op de Utrechtsche Straat, nabij de Heerengracht, N. 5949.

N. 14. Koopmanshuis, c. a., op de Heerengracht, tusschen de Gasthuismolen- en Romeinsarmstegen, N. 5091.

N. 15. Een Koopmanshuis, c. a., op den N. Z. Voorburgwal, tusschen de Korte Lijnbaan- en Korte Korsjespoortstegen, N. 2149.

N. 16. Een Huis, c. a., op de Heerengracht, W. Z., op den hoek van de Brouwersgracht, N. 5603.

N. 17. Een Huis, c. a., op de Lindengracht, Z. Z., achter tegen het Karthuizers Kerkhof, N. 5912.

N. 18. Een Huis, c. a., naast N. 17, N. 5911.

N. 19. Een Winkelhuis, c. a., op den Haarlemmerdijk, tusschen de Buiten Brouwer- en Wieringerstraten, N. 5684.

N. 20. Een Koopmanshuis, c. a., op de Heerengracht, tusschen de Korsjespoort- en Roomolenstegen, N. 5548.

N. 21. Twee Winkelhuizen, c. a., op het Rokin en hoek van de Taksteeg, N. 3649.

N. 22. Een Winkelhuis, c. a., op den Nieuwendijk, bij de Haringpakkerij, N. 1342.

CORRESPONDENTIE.

De Redactie heeft ter plaatsing ontvangen een Stuk, getiteld: *Beschouwing der Wandeling op de Tentoonstelling.* Hoewel gewoon ongeteekende Stukken ter zijde te leggen, hebben echter deze beschouwingen haar aanleiding gegeven tot onderzoek, en het is ten gevolge daarvan, dat zij alsnu bereid is dezelve, behoudens eenige wijzigingen, te plaatsen, wanneer één der vijf kunstlievende inzenders zich aan haar bekend maakt, hetgeen volstrekt noodig is, met betrekking tot daadzaken, haar onbekend, en voor welke zij mitsdien de verantwoorlijkheid niet kan op zich nemen.

Schouwburgen, Concerten

EN PUBLIEKE VERMAKELIJKHEDEN.

STADS SCHOUWBURG.

Maandag 22 October 1838. DE VROUW NAAR DE WERELD, Blijspel in 5 Bedrijven, naar het Hoogduitsch van den heer *J. C. Brandes.* Gevolgd door: ABOU-HASSAN, Nieuw Groot Ballet-Pantomime, door den Balletmeester *A. P. Voitus van Hamme*; Muzijk van den Heer *A. Berlijn*; Decoratiën van den Heer *J. E. de Vries*, en nieuwe Costumes. Verwacht op Donderdag den 25 October 1838, als Buitengewone Voorstelling, ter feestviering van de 25jarige verbindtenis aan den Schouwburg en tevens van de 50jarige Tooneeldienst van den zeer verdienstelijken Tooneelkunstenaar *F. A. Rosenveldt*, en ten zijnen voordeele: DE GEBANNEN AMOR, OF DE ACHTERDOCHTIGE ECHTGENOOTEN, Blijspel in Vier Bedrijven, naar het Hoogduitsch van *A. von Kotzebue*, door den heer *J. van Esveldt Holtrop*, in vele jaren niet vertoond. Gevolgd door: DE HONDERDJARIGE MAN, OF DE FAMILIE GAILLARD, Blijspel met Zang, in Een Bedrijf, naar het Fransch, door den heer *F. A. Rosenveldt.* Nooit vertoond. Tusschen beiden: EEN DIVERTISSEMENT, Gemonteerd door den Balletmeester *A. P. Voitus van Hamme*, waarin door de Eerste Sujetten zal worden gedanst.

Ten Zes ure op het Tooneel.

THEATRE FRANCAIS.

Sous la direction de Monsieur BAUDOT.

N°. 16 de l'Abonnement.

MARDI 23 Octobre 1838. Pour la huitième répresentation de Mme *Albert* du Théâtre du Vaudeville, et de Mr. *Albert*, du Théâtre Français. La première répresentation de: UN CHEF D'OEUVRE INCONNU, Drame en 1 acte du Théâtre Français par Mr. *Charles Lafont.* Suivie de la première répresentation de: UNE NUIT D'ATTENTE, Scène dramatique, mêlée de Chants, par Mr. *Hyppolite Leroux*, jouée par Mad. *Albert* toute seule. Le spectacle sera terminé par CALEB, Vaudeville en 1 acte, par Mr. *Achi Dartois* et *Eugène.* Mad. *Albert* remplira le rôle d'Emmy. Entre les 2 pièces: à LA GRACE DE DIEU, Romance, paroles de *Gustave Lemoine*, musique de Mlle. *Louisa Fuget*, chantée par Mad. *Albert.*

On commencera a 6½ heures précises.

Au premier Jour, UNE RIVALE, GILETTE DE NARBONNE, Ouvrages nouveaux, faisant partie du répertoire de Mme *Albert.*

(Sans rémise.) MERCREDI 24 Octobre. Spectacle extraordinaire, donné par Mr. *Sudre*, conjointement avec l'Administration.

DEUTSCHES THEATER. *In der Amstelstrasse.*

7te Vorstellung im Abonnement.

Montag den 22ten October 1838. DER BARBIER VAN SEVILLA, Grosse Oper in 4 Aufzügen. Musik van *Rossini.* *** Graf Almaviva, herr *Beils* vom Frankfurther Stadttheater als dritte Gastrolle.

Anfang um 7 Uhr.

GROOT FRASCATI.

Zondag den 21 October 1838. SOIRÉE MUSICALE, *à la Strauss*; volgens Programma, aan het Lokaal verkrijgbaar.

Aanvang des avonds ten 7½ Ure.

DE WERELDTAAL.

Met belangstelling vestigen wij de aandacht onzer lezers op eene *Soirée*, welke, maandag eerstkomenden, in de zaal van den Franschen Schouwburg zal gegeven worden, door den heer Sudre, ten einde met eene zijner kweekelingen, Mlle. Victorine Hugo, proeven af te leggen van den aard en het gebruik eener door hem uitgevonden algemeene, of Wereldtaal, eenvoudiglijk bestaande uit de Muzijkale namen en geluiden *do, ré, mi, fa, sol, la, si*, door middel van welke de onderscheidene natiën, ook zonder andere taalkennis, zich aan elkander kunnen doen verstaan, niet alleen door de geschreven letter, of door de spraak, maar ook door vele andere zigtbare, hoorbare of voelbare teekenen. Indien zich bevestigt, hetgeen aangaande deze uitvinding wordt gezegd, dan zal de heer Sudre mogen beschouwd worden een der duisterste en ingewikkeldste vraagstukken te hebben opgelost, op zoodanig eene volledige en alles omvattende wijze, dat zelfs de doofstommen en blinden van de gelegenheid tot onderlingen en algemeenen omgang en verstandhouding niet zijn uitgesloten. Wij stellen ons voor van onze bevinding dadelijk na den afloop der zitting verslag te doen.

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHUYS, VERANTWOORDELIJK [illegible]

GEDRUKT BIJ A. ZWEESAARDT.